

LA DÉCOUVERTE DE LA FRANCE

วารสาร
สมาคมครุภำพรั้งเศสแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ 36 ปีที่ 9 เล่มที่ 4 ตุลาคม—ธันวาคม พ.ศ. 2529

BULLETIN DE L'ASSOCIATION THAÏLANDAISE
DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS

Vol. 36 9e Année No.4 OCTOBRE – DECEMBRE 1986. ISSN 0857 – 0604

សេប៉ា លើខ្លួន
គម្ពុជាអាស់តិច

ទំនាក់ទំនងក្រោមគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍន៍

วารสารสมาคมครุภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

BULLETIN DE L'A.T.P.F.

ฉบับที่ 36 ปีที่ 9 เล่มที่ 4 ตุลาคม—ธันวาคม 2529 ISSN 0875-0604

คณะกรรมการ ที่ปรึกษา

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา^๑
นางลัดดา วงศ์สายบุญ^๒
นางธิดา บุญธรรม^๓
นายดช ตะละภัย^๔

กองบรรณาธิการ

นางสิทธา พินิจกุadal บรรณาธิการ
นางกุลศักดิ์ ฉายางาม บรรณาธิการผู้ช่วย
นางสาวอัจฉรา ใจดิบุตร
นางสาวจิรพรารย์ บุณย์เมธี
นางสาวเพ็ญศิริ เจริญพจน์
นางสาวพิมพา ฐานิสสรณ์
นางสาวจิรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์
นางสาวชนนี เสนีวงศ์ ณ อุบลฯ
นางสาวอมฤต ปลอกสุข
นางสาวศิริชาร ฤทธิ์พรมณ์
นายปนิช หุ่นแสง
นางสาวเดือนใจ จุดดุลย์
นางสาวนุชนาฎ หาญดำรงคุณ
นางมุรี บำรุง เลขานุการ

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศสศึกษา
- เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
- เพื่อส่งเสริมการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาฝรั่งเศส วิชาฝรั่งเศสศึกษา และระเบียบวิธีสอน

สำนักงานวารสาร เลขที่ 30/9 พหลโยธิน 2 กรุงเทพฯ 10400 โทร. 2790733 ติดต่อบรรณาธิการ คณานุชยศasta มหาวิทยาลัยรามคำแหง โทร. 3180888, 3180054

กำหนดออกวารสาร ปีละ 4 ฉบับ ราคาวันละ 25 บาท ค่าบำรุงมาธิการวารสารปีละ 100 บาท พร้อมค่าส่ง สนใจบอกรับได้ที่ นางสิทธา พินิจกุadal ณ สำนักงานวารสาร

- ทัศนะโดย ที่แสดงออกในข้อเนื้อในวารสาร ปกติ นี้ เป็นของผู้เขียน มิใช่ของกองบรรณาธิการ หรือของสมาคมครุภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

เจ้าของ : สมาคมครุภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
ASSOCIATION THAÏLANDAISE
DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS

รายงานคณะกรรมการบริหาร ปกติ. ชุดที่ 5 ประจำปี 2529—2531

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา^๑
องค์นายกกิตติมศักดิ์

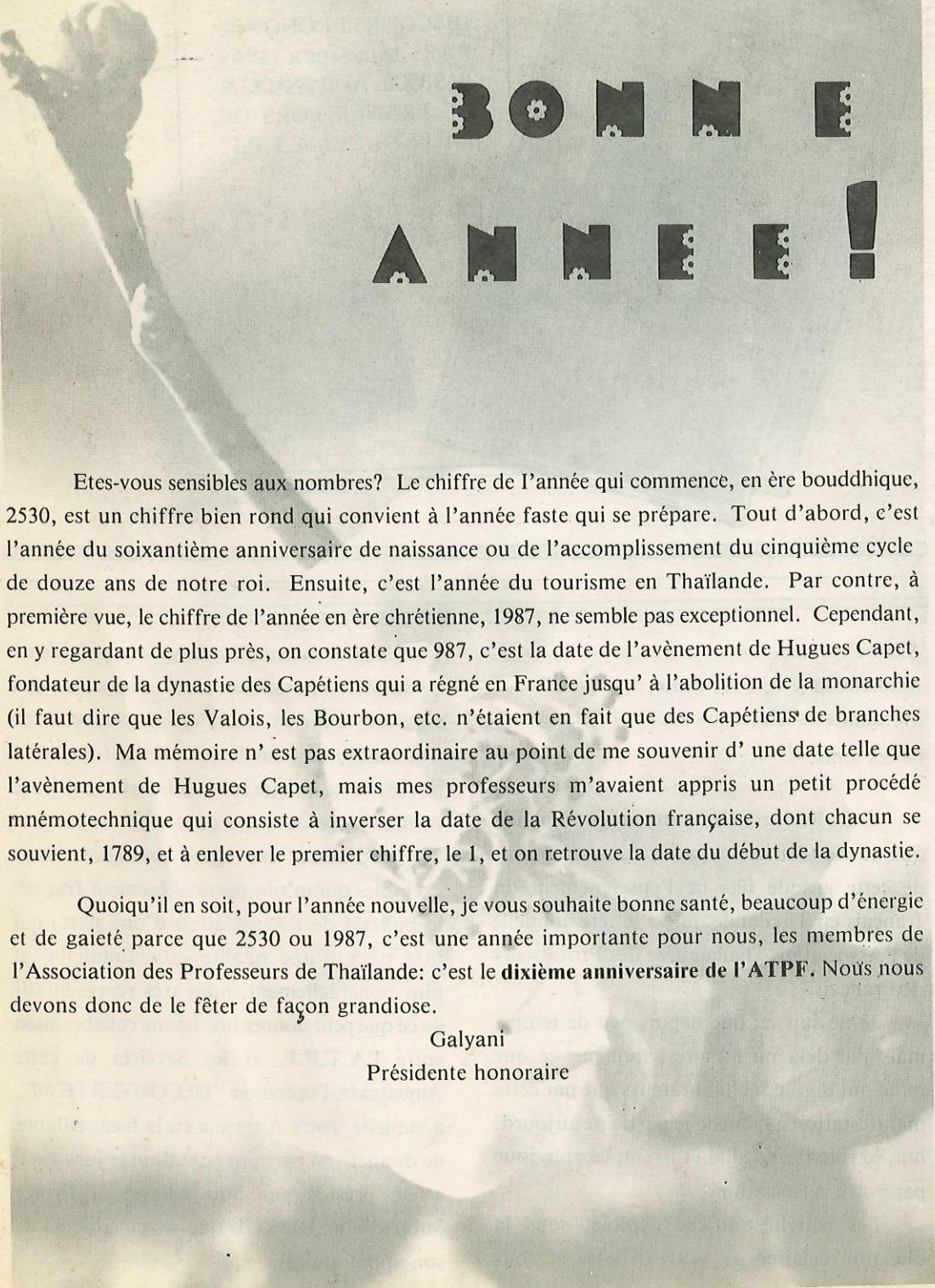
1. นางธิดา บุญธรรม	อุปนายก
2. นางสาวประมาณ ลัคคิริเสริญ	เลขานุการ
3. นางสาวอรวรรณี ป้านสวัสดิ์ ผู้ช่วยเลขานุการ	
4. นางวงศ์พันธุ์ พินัยนิติศาสตร์	เหรัญญิก
5. นางสาวสุชาสินี ผลวัฒนา	ผู้ช่วยเหรัญญิก
6. นายกราก อุปถัมภ์นรากร	นายทะเบียน
7. นางสาวจิรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์ ผู้ช่วยนายทะเบียน	
8. นางอรวรรณ รัตนกานพ	ประชาสัมพันธ์
9. นางพรทิพา ถาวรบุตร	ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
10. นางสิทธา พินิจกุadal	สารานุยการ
11. นางอุไร พลกล้า	สมาชิกสัมพันธ์
12. นางนันทพร เลาหนบุตร	ผู้ช่วยสมาชิกสัมพันธ์
13. นางสาวอัจฉรา ใจดิบุตร	ปฏิคม
14. นางสาวนุชนาฎ หาญดำรงคุณ	ผู้ช่วยปฏิคม
15. นางสาวชนนี เสนีวงศ์ ณ อุบลฯ	บรรณาธิการรักษา
16. นางกุลศักดิ์ ฉายางาม	กรรมการ
17. นายเดช ตะละภัย	กรรมการ
18. นางสาวประภา งานไไฟโรจน์	กรรมการ
19. นางสาวเพ็ญศิริ เจริญพจน์	กรรมการ
20. นายปนิช หุ่นแสง	กรรมการ

พิมพ์ที่ บริษัทสำนักพิมพ์ วัฒนาพาณิช จำกัด 31/1-32/2 ถนนมหาไชย กรุงเทพฯ 10200

นายเริงชัย จงพิพัฒนสุข ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร. 2224722-2222788.

สารบัญ

BONNE ANNEE	Galyani	3
Discours prononcé par Monsieur Ivan Bastouil lors de la fête de l'A.T.P.F.		
น้องต์เรื่องสัพเพเหร	เอกสารราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย ...	4
ครอบครัวไทยกับการประกันสังคมในฝรั่งเศส	เชิด ทรงศรี	6
“Ma France, telle que je la sens en moi”	ดารณี พุทธรักษษา.....	16
Higher Education in France	Jean Morel	23
ปัญหาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแคว้นต่าง ๆ ใน	Michel Yves BERNARD	28
ประเทศไทย ..... เพลงไทย—ฝรั่งเศส เพลงฝรั่งเศส—ไทย	BAL.....	36
ศึกซึ้งจัดโอลิมปิก.....	สดชื่น ชัยประสาธน์ ● พรทิพา ถาวรบุตร ...	41
การสอนภาษาเฉพาะด้าน : Current Trends in ESL	อัจฉรา โชคต์รุ่งไกล	46
หนังเป็นสิวิตเซอร์แลนด์	ประฤดา พิทักษาการ	59
นาฏศิลป์เขมร.....	กิงแก้ว มุลิกานนท์	70
“Nampou”, un film de Yuthana Mukdasanit.....	Gerard Fouquet	76
หวานกันตาม—ช่วยกันตอบ.....	สมใจ อ่องสกุล ● อัจฉรา โชคต์บุตร.....	82
ข่าวจากเลขาธุการ ศคฟท.	ประมาณ ลี้ศิริเสริญ.....	84
บันทึกการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2529	ประมาณ ลี้ศิริเสริญ.....	92
กิจกรรมสมาคม	ชวนี เสน่ห์วงศ์ ณ อยุธยา	102
โครง—อะไร—ที่ไหน.....	จีรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์	112
จากบรรณาธิการ	สิกข์ พินิจกุวดล	114

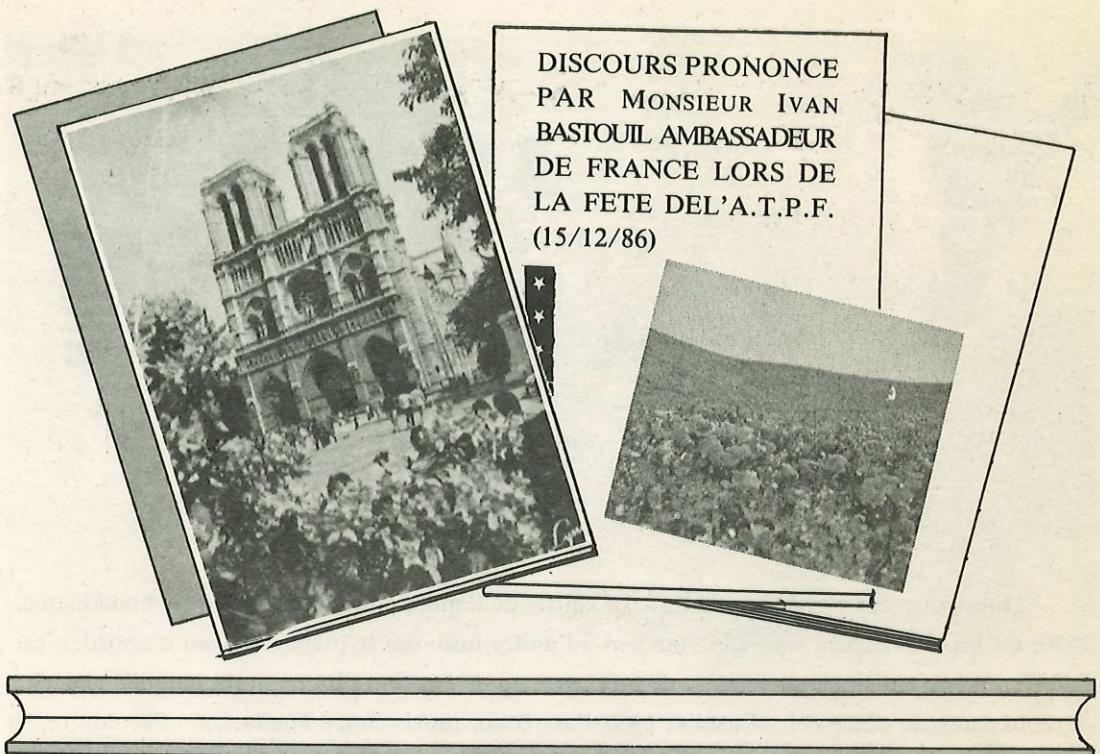

BONNE
ANNÉE !

Etes-vous sensibles aux nombres? Le chiffre de l'année qui commence, en ère bouddhique, 2530, est un chiffre bien rond qui convient à l'année faste qui se prépare. Tout d'abord, c'est l'année du soixantième anniversaire de naissance ou de l'accomplissement du cinquième cycle de douze ans de notre roi. Ensuite, c'est l'année du tourisme en Thaïlande. Par contre, à première vue, le chiffre de l'année en ère chrétienne, 1987, ne semble pas exceptionnel. Cependant, en y regardant de plus près, on constate que 987, c'est la date de l'avènement de Hugues Capet, fondateur de la dynastie des Capétiens qui a régné en France jusqu'à l'abolition de la monarchie (il faut dire que les Valois, les Bourbon, etc. n'étaient en fait que des Capétiens de branches latérales). Ma mémoire n'est pas extraordinaire au point de me souvenir d'une date telle que l'avènement de Hugues Capet, mais mes professeurs m'avaient appris un petit procédé mnémotechnique qui consiste à inverser la date de la Révolution française, dont chacun se souvient, 1789, et à enlever le premier chiffre, le 1, et on retrouve la date du début de la dynastie.

Quoi qu'il en soit, pour l'année nouvelle, je vous souhaite bonne santé, beaucoup d'énergie et de gaieté parce que 2530 ou 1987, c'est une année importante pour nous, les membres de l'Association des Professeurs de Thaïlande: c'est le **dixième anniversaire de l'ATPF**. Nous nous devons donc de le fêter de façon grandiose.

Galyani
Présidente honoraire

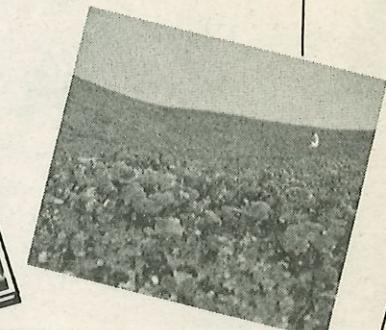
Altesse Royale,
Madame la Vice-Présidente,
Mesdames et Messieurs les Professeurs,
Chers amis,

C'est pour moi un honneur et un plaisir que de me trouver ici parmi vous, au milieu de cette grande fête de l'enseignement du français en Thaïlande qu'est la fête annuelle de l'Association Thaïlandaise des Professeurs de Français.

Je ne suis ici que depuis peu de temps, mais j'ai déjà pu mesurer, tant par ce que m'en ont dit mes collaborateurs que par cette manifestation à laquelle je participe aujourd'hui, le rôle primordial et irremplaçable joué par votre Association.

Les activités qu'elle déploie, sous la direction éclairée de Votre Altesse et sous

DISCOURS PRONONCE
PAR MONSIEUR IVAN
BASTOUIL AMBASSADEUR
DE FRANCE LORS DE
LA FETE DEL'A.T.P.F.
(15/12/86)

I'impulsion dynamique de sa vice-présidente et de ses responsables, constituent l'un des supports majeurs de la vie du français en Thaïlande, tant sur le plan de la formation des professeurs que sur celui d'une meilleure connaissance de notre pays et de sa langue. Je voudrais à cet égard souligner deux exemples qui m'ont particulièrement frappé: le bulletin de l'Association d'une part, qui m'a paru d'une qualité exceptionnelle, et plus ponctuellement, mais très représentatif de ce que peut donner une bonne collaboration entre l'A.T.P.F. et les Services de cette Ambassade, l'opération "DECOUVERTE 86", à laquelle Votre Altesse a eu la bienveillance de donner son parrainage et dont le jury final a été présidé par Son Altesse le Prince Subhadradis DISKUL que je remercie ici de son appui amical.

Bien d'autres points seraient à souligner mais je ne veux pas être trop long et mon propos est principalement de rendre ici un sincère hommage à l'action de votre Association et de remercier chaleureusement tous ceux et celles qui se consacrent à la faire vivre.

Je voudrais par ailleurs me féliciter des excellentes fructueuses et amicales relations qui se sont établies entre votre Association et les Services Culturels de cette Ambassade, plus particulièrement le BAL. Ces relations reposent sur une volonté commune et partagée, qui ne peut qu'amener l'approfondissement et le développement de la coopération, et à cette occasion, je suis heureux de pouvoir remettre l'aide financière annuelle qu'à côté du support apporté aux opérations, le Gouvernement français attribue sous forme de subvention à l'Association que vous dirigez, en gage de son appréciation et de son soutien.

Le moment passé ici en votre compagnie, ou j'ai eu le plaisir de voir sur la scène, entre autres, des sketches donnés par des Français, symbolisant ainsi la part que toute la communauté française de Thaïlande prend à votre fête, l'affluence si sympathique de tous ces jeunes qui nous entourent venus de la Thaïlande tout entière, la qualité, la diversité, la densité des activités qui se sont déroulées ici durant ces deux jours, le plaisir que tous ont pu y prendre, bref l'importance et le succès évidents de cette fête, la vitalité et la créativité qu'elles témoignent, tout cela me rend confiant pour l'avenir. Je suis conscient que dans l'immédiat, les débouchés sur le marché local de l'emploi sont encore limités pour notre langue. Je veux souligner cependant qu'apprendre le français aujourd'hui ce n'est pas établir un contact seulement avec la France,

mais aussi avec le monde francophone, qui représente vous le savez beaucoup de gens sur cette terre, répartis sur tous les continents, beaucoup de pays, beaucoup de scientifiques, d'artistes, de gestionnaires, d'hommes politiques, etc... Soyons donc conscients d'appartenir à une communauté internationale, dont les valeurs et la culture sont dignes d'intérêt.

Nos deux pays, la France et la Thaïlande s'enorgueillissent, à juste titre, d'une vieille culture fondée sur de fortes traditions et sur un sentiment national profond.

Trois cents ans de relations diplomatiques nous unissent. Nous avons trop de similitudes, trop de points qui nous rapprochent aujourd'hui sur les plans économique, politique, culturel pour ne pas souhaiter approfondir encore et développer nos relations. C'est pourquoi je suis particulièrement heureux de voir ici les jeunes thaïlandais qui s'intéressent à notre pays et constituent ainsi le gage de la compréhension et de l'amitié entre nos deux peuples.

Et c'est pourquoi, en terminant, je voudrais vous exprimer une fois encore, ALTESSE, à vous-même sans qui rien ne serait possible, à tous vos collaborateurs et collaboratrices de l'Association, à tous les professeurs de français des universités et des écoles, à tous les étudiants et élèves enfin qui ont choisi le français, notre sincère reconnaissance, ainsi qu'au directeur de ce bel établissement, qui a bien voulu héberger votre manifestation.

MERCI

ผมไม่ได้เตรียมเนื้อเตรียมตัวมาก่อน จู่ๆ โภนี เรย์นส์. นักวิจารณ์หนังชาวอังกฤษ ซึ่งเป็นกรรมการคัดเลือกของงานมหกรรมภาพยนตร์ลอนדון ครั้งที่ 25 และเลือก “แฟลเกอร์” ไปฉายโชว์ที่นั่นด้วยพิษัยคนหนึ่งมาแนะนำ

“น่อแลง จາลาโด เป็นไไดเรคเตอร์งานหนังที่เมืองน่องส์”

เราจับมือกัน

“ อแลงดูแฟลเกอร์แล้ว...เขาอยากรบคุณ ขอเชิญแฟลเกอร์ไปร่วมงานที่เมืองน่องส์ ”

นั่นเป็นเหตุการณ์ช่วงเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 1981 ที่กรุงลอนדון ประเทศอังกฤษ
ปั้นน้ออาภาคที่ลอนดอนหน้าวจัด นัยว่าหน้าที่สุดในรอบ 33 ปี ผมไม่อยากตอบแยกกับความหน้าอยู่แล้ว เมื่อแลงเชิญ และโภนีสนับสนุน ก็ โอ.เค. เอาง่าย ๆ

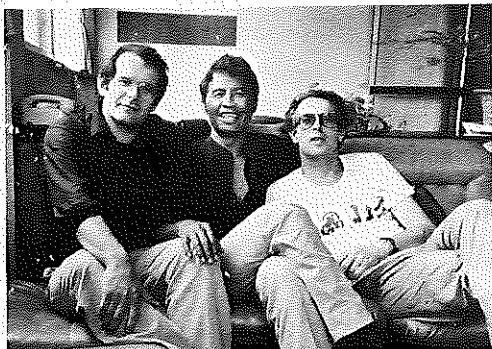
ภาพจากซ้าย โภนี เรย์นส์, เชิด ทรงครี, สรพงศ์ ชาตรี ถ่ายที่เชิดใช้ภาพยนตร์ กรุงเทพฯ

... แกล้วมกทีไปเดือดันเดียวขายอยู่ที่เมืองน่องส์ ผมไม่รู้เลย — เป็นความสัตย์ และไม่ใส่ใจที่จะรู้เสียด้วยว่า เมืองน่องสมันอยู่ตรงส่วนไหนของฝรั่งเศส โภนีพามผมวีเรือบิน แล้วพาันงรถไฟต่อจากปารีส 4 ชั่วโมงได้ละมั้ง ถึงได้เห็นป้ายสถานี NANTES ตัวเบื้องเรือ

อันว่า โภนี เรย์นส์ นั่น ครอ ฯ ก็รู้จักเข้า เพราะนอกจากเนื้อจากความเป็นนักวิจารณ์หนัง มีอาชีพแล้ว โภนียังได้รับเชิญให้ไปเป็นกรรมการเลือกหนังเข้าประกวด และเป็นกรรมการตัดสินหนังให้กับอีกหลาย ๆ แห่ง—รวมทั้งที่เมืองน่องน่องส์นี้ด้วย

ส่วนผม ไม่เป็นที่รู้จักของคราเลย แต่ที่เมืองนี้ก็ยังไม่เคยมีหนังไทยเรื่องไหนมาฉาย ค่าเดินทางเดียวกับหนังไทยจึงติดแห่งกอญี่คุณย์

โภนีแนะนำให้ผมรู้จักคนเน้นคนนี้ตามรายการแต่เมกไม่เป็นที่สนใจของคราอยู่ดี—นี่เป็นความรู้สึกคราครั้งแรกนั้น

เชิด (กลาง) กับออง (ซ้าย) และพิลิป 2 พี่น้องผู้อำนวยการจัดงานมหกรรมภาพยนตร์ที่เมืองน่องน่องส์

ผมได้ทักทักกับคนเดียวในโรงแรมชั่วโมงชั่วโมงที่ก สำนักงานจัดงานมหกรรมภาพยนตร์ แค่เดินเท่านั้น ๆ 5 นาทีก็ถึง

เพราะไม่รู้จักครานีแหลก มันจึงสุดแสนจะเหงาปาก “ไปไหนก็เดินเท่านั้น” เอกากาย และหะแรก ที่ว่าจะหนีหน้าจากกลอนตอน หน่อยนะ กลับมาเจอนานาหนักกว่าเดียว อีกที่เมืองน่องน่องส์นี้ ยิ่งตอนถูกลมพัดโกรก...โวโว ยังกะว่าถูกความหนาวข้าแรก เนื้อเข้าไปนานะดูก

ภาษาฝรั่งเศส ผู้ชายพูดไม่รู้เรื่อง และคราที่พูดอังกฤษสำเนียงฝรั่งเศสกับผม ผู้ชายไม่รู้เรื่อง อีกเหมือนกัน

“นี่ปีแอร์ วิชาเชียง”

ในจำนวนครา ฯ หลายคนที่โภนีแนะนำให้ผมรู้จัก มีคนนี้รวมอยู่ด้วย ผู้ชายดุดาหุ่นของเขานะ... รูปร่างสูงใหญ่ พุงยื่น หัวล้าน จมูกโต หน้าตากระเตี้ยดจะอุดแบบมาจาก อัลเพรต อิททร์ค็อก

ปัจจุบันนี้ วงการหนังโลกรู้จักกับปีแอร์ในฐานะผู้ประชาสัมพันธ์หนังให้กับบริษัทวอร์เนอร์ แห่งออลลิวู้ด

“เขานี่ก็อด พาเรอ์ของวงการหนังญี่ปุ่นนะ”

เพลีพ โน—หลัง Programme Co-ordinator หนังเอเชียและช่องทาง บากพม เมื่อเดือนเมืองไทย ปลายปีที่แล้ว

“ไม่มีคราในวงการหนังเอเชียและญี่ปุ่นจะไม่รู้จักปีแอร์”

ปีแอร์เป็น “ผู้ก้าวข้างหน้า” แต่ไม่ใช้อันรพล ความสามารถที่ผิดหัน ๆ ออย คือเมื่อปี 1985 หนังเรื่อง “Bayanko” ของลิโน บาร์คอก้า และ “Pale Rider” ของ คลินท์ อีสต์วูด เข้าประกวดที่เมืองคานส์ได้โดยฝีมือ “ดัน” ของปีแอร์

แรกเริ่มเดิมที่ปีแอร์เคยเป็นผู้กำกับฯ หนังมาก่อน ดูเหมือนจะทำหนังเรื่องแรกชื่อ One Night Stand และต่อมาปีรี่อง Cinq et la Peau แต่ผลงานของเขาก็เรื่อง ๆ ก็ไม่ประสบความสำเร็จ ต้นตลาด เขาจึงเบนเข็มมาเป็นคุณกลาง ตระเวนดูหนังที่ไม่แน่ที่นี่ อย่างที่ครีลังกา พิลิปปินส์ อเมริกาใต้ เป็นต้น เพื่อเลือกไปป้อนตลาดฝรั่งเศส นักศินุกชื่นมากที่เขียนบทหนังให้คนอื่นทำบ้าง ผู้กันปีแอร์ มาเป็นตัวเขียนบทหนังให้คนอื่นทำบ้าง ผู้กันปีแอร์ เสิร์ฟผ้าใบใหญ่มาทิ้งไว้กับผม

“มาเมืองไทยเมื่อไหร่ จะได้มีเสี้ยวเวลาหิว
กระเป่า”

เขาว่า แล้วเขาก็แรมมาอยู่กับผมแทบจะทุก
ครั้งที่ไป มากินมา มะนิลา ศรีลังกา ฝ่ายกรุงเทพฯ
ขณะที่เขียนเรื่องนี้อยู่ก็เพิ่งได้รับจดหมายจากปีแอร์

“...พloyal เลตต์ต่อส์ร์ จเมื่อไหร่อกด้วย
จะมาดูเวิร์คพรินท์...”

ผมร่ายเรื่องปีแอร์เสียยีดยาวย ขอข้อนกลับไป
ตอนที่โภนี เรียนส์แนะนำให้รู้จักใครต่อใครอีกครั้ง
ภายหลังจากได้แนะนำปีแอร์ ริชเชียงให้ผม
รู้จักแล้ว ยังแรมกระซิบสรรคุณทึ้งท้าย

“ลิโน บรรโคงก้า ดังในฝรั่งเศส เพราะปีแอร์
นี่แหล่”

คราทีนั้น ผมไม่รู้จักเสียด้วยซ้ำว่าลิโน บรรโคงก้า
เป็นใคร ต่อเมื่อย่างรายเข้าไปในบริเวณงาน และ
ได้เห็นนิตยสาร CAHIERS DU CINEMA
ลงรูปปักและสูญเสียเรื่องของลิโนในฉบับ ถึงได้
ประจักษ์ว่าลิโนดัง—เด่นที่สุดในงาน

ลิโนเป็นผู้กำกับฯ หนังฟิลิปปินส์ ขอบอกว่า
หนังต่อต้านเผด็จการมากรกอ索อย่างไม่ยอมค้อมหัวให้
ใช้หนังปลูกสร้างให้ชาวฟิลิปปินส์หันมาใช้ภาษาตากา-
ลีส์ดีเป็นภาษาประจำชาติแทนภาษาอังกฤษ เขายัง
เอาความอดอยากยกแคนของฟิลิปปินส์มาเสนอต่อ
สายตาโลก และยังเอารือตั้งผู้หญิงหากินในมะนิลามา
พร่ำหลาย...

เมื่อปี 1980 หนังเรื่อง BONA ของลิโน
ส่งเข้าประกวดและชนะเลิศ “ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม”
ที่นี่ โดยรวมราย ก่อนหนังของโครงนarration ประมวล
แล้ว ปีตัดมาจะไม่ประกวดอีก ลิโนก็เช่นกัน เขายัง
เมืองน่องส์ปีนีในฐานะที่นำหนังเก่าของตน กับหนัง
ของผู้กำกับฯ ชาวฟิลิปปินส์คนอื่น ๆ มาฉายโซร์
รวมแล้วประมาณ 14 เรื่อง

ผมถูกใจนี่แนะนำให้ลิโนมือกันลิโนด้วยเหมือนกัน
แต่ก็เท่านั้น...

พบครอ หรือเดินผ่านครอ อย่างตีกีด้วยกันให้...
แค่นี้จริงๆ

ธรรมเนียมของการไปร่วมงานมหกรรมหนัง
ที่เมืองน่องส์ หรือ Festival des 3 Continents
ผิดกับที่ลอนดอน

คือที่ลอนดอนนั้น ก่อนหนัง “แพลเก่า” ฉาย
ผู้ต้องออกโซร์ตัวหน้าเวทีเพื่อให้ผู้ชมทำความรู้จัก
และให้ “พูดอะไรนิดหน่อย” และจึงฉายหนัง
พอหนังจบ ก็ปรากฏตัวกันอีกหน ค่อยตอบคำถาม
ซึ่งมีเวลาให้สักครึ่งชั่วโมงได้ละกระมัง

แต่ที่เมืองน่องส์...อย่างหนังของโครงนัยวันนี้
พรุ่งนี้เข้าจึงจะจัดสัมมนา ผู้กำกับฯ หรือผู้แทนเข้า
ไปนั่งในห้อง ให้สื่อมวลชนหรือประชาชนคนดูหนัง
ตั้งคำถาม ว่ากันนานเป็นชั่วโมง ๆ จนคำถามเหี้ยน
นั่นแหล่ ผู้ว่าแบบนี้ดี...มันกว่ามาก

ปกติหนังของชาติหนึ่ง จะเปิดห้องให้สัมมนา
ครั้งหนึ่ง แต่หนังพิลิปปินส์สัมมนายนบอย เข้าบ้าง
ค่ำบ้าง นี่เห็นจะเป็นพระราศีตัวลิโนเป็นพระเอกของ
งาน มีคำถามมาก แฟนหนังจึงผุดคำถามขึ้นเรื่อย

ประเทศไทย—โด่เด้อโถกเดกเก็ตต์อัมนี่แหล่
ตอน “แพลเก่า” ยังไม่ฉาย—ชีดมาก

และเมื่อจ่ายรอบแรก—14.15 น. วันที่ 2
ธันวาคม 1981 ที่โรงโอลิมเปีย คนซื้อตั๋วเข้าดูโรง-
เริง

เข้าวันสัมมนาหนังไทยที่เมืองน่องส์ ปี 1985

ตามโปรแกรมกำหนดให้ฉาย 2 รอบ (ฉายในวันเดียว) แต่พอ “แพลเก่า” ฉายรอบสอง—ตัวหนังเกลี้ยงโดยถูกจอง!

แล้วต้องเพิ่มรอบฉายอีกวันอีกรอบ... อีกรอบเมื่อไม่มีเวลา ก็ต้องยกหนังพิลิปปินส์เรื่องหนึ่งออก เอา “แพลเก่า” ฉายแทน...

เช้าวันสัมมนา มีผู้เข้าร่วมเต็มห้อง คำราม ธรรมชาติ ก็คือ ให้สรุปความเป็นมาของหนังไทย รัฐบาลมีบทบาทในการช่วยเหลือหนังไทยอย่างไรบ้าง, เท็นเซอร์, เมืองไทยสร้างหนังกันเป็นปกติเรื่อง, มีตลาดที่ไหนบ้าง, ที่เกี่ยวกับตัวผู้ผลิตมาก... มีอยู่คำถามหนึ่ง

“คุณเก็บหนังของคุณอย่างไร”

คำถามนี้ลิโน บร็อดก้าเคยตอบ

“เก็บในบ้าน จนเต็มแบบจะหาที่นอนไม่ได้แล้ว”
มาที่ผม

“เคยเก็บที่บ้านเหมือนกัน แต่ตอนนี้ไม่มีแล้ว”
“ไปไหนล่ะ”

“ทิ้งหมด...”

“ทำไม”

“ปลากิน”

เรื่องปลากินหนังนี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นกับหนังเก่า ๆ ของผม และ— เพราะคำตอบที่เมืองน่องส์ ของผู้ผลิตว่า “ไม่เหละ นักวิจารณ์หนังยุโรปจึงนำไปใช้เป็นแก้กตอก

เป็นต้นว่า เมื่อคราวหนึ่งพูด

“ผู้ผลิตหนังรัสเซียเลย”

อีกคนก็จะว่า

“จังคุณก็ส่งปลากจากเมืองไทยไปกินเสียซี...”

หลังจากวันที่ “แพลเก่า” ฉาย และผู้ชมเข้าห้องสัมมนาแล้ว ผู้ชักจักรีคุณทักษิณบอย—ถูกจับมือบอย รวมทั้งชายล่าเตี้ย สามแวนสายตา เดินเขย่ากเพราะเท้าไปเตะอะไร์ก็ไม่รู้

“ผู้ผลิตหนังคุณมาก”

เขาคือ ลิโน บร็อดก้า คนดัง

ลิโนกับผู้ผลิตหนังในช่วงหลัง ๆ เราย้ายมาบ้านอาหารเช้าตีดาเดียวกัน พร้อมกับเพื่อนชาวพิลิปปินส์ของเขาก็อพiallyคน

ในบรรดาผู้ที่นำความรู้จักมักคุ้นมาสู่ผม มี หนุ่มเวียดนามรวมอยู่ด้วยผู้คนนี้ ชื่อ Tham Vo-Hoang ซึ่งลายเป็นมิตรชนิดในการต่อมา

และนักเรียนไทยคนหนึ่ง ชื่อ วรรณา แฟลลิม ก็ช่วยมาเป็นล่ามฝรั่งเศสให้ แล้วต่อมาเขอกับผม ก็รักใคร่กันฉันพื่น้อง

ในคืนวันสุดท้ายของงาน ที่จะประกาศผล การประกวดด้วยนั้น ผู้ผลิตหนังเพื่อนฝรั่งเศส ชื่อ Trichard Jean-Sacques เจ้าของร้านหนังสือในเมืองน่องส์ พาไปกินอาหารโมร็อกโก

ใจกลางเมืองน่องส์ไม่ไกลวังเท่าไหร่ โภนี เรียนส์ จึงส่งคนออกตรวจสอบตามหาผู้ผลิตหนัง แล้วเร่งร้าวให้รีบไปที่โรงหนัง Olympia

ผมไม่ได้หวังว่าจะได้รังวัลกับใครเขา ถึงจะไปที่โรงหนัง Olympia ก็เรื่อย ๆ ในอารมณ์

การประกาศผล ว่ากันในโรงหนัง Olympia ตอนผู้ผลิต เห็นผู้กำกับฯ หนังหลายคนเข้าไป

เชิด หน้าโรงหนังในเมืองน่องส์

เชิดชื่นแท้ในฐานะ “แมลงก่า” ชนะเลิศ ผู้หูถึงคูเมื่อนั้นจะเรียก Jean-Joel Barreal เป็น délégué général ผู้ชายสวมเสื้อที่อี Phillippe J. Jalladeau ปี 1981 เป็น Co-Directeur

เรียงແຄວหน้ากระดานอยู่บ่วนเวที คนเหล่านั้นคงได้ รางวัลอะไรกันบ้างแล้ว อ่ายงน้อยก็ได้ “Certificat” สำแดงว่า “ได้มาร่วมงาน” คนละແຜ่น

เสียงประภาคร

“...La Cicatrice...”

ผู้คนปรบมือตามประเพณีลั่นโรง...ผู้ก็ยังไม่รู้เรื่องอยู่ดี ต่อเมื่อได้อ่าน Phillippe J. Jalladeau พูดต่อท้าย

“เชิก ทรงกรา Hari...”

ผู้ก็เอ่ใจ ถึงสำเนียงที่เรียกจะเพี้ยน แต่คงไม่ใช่ครอื่น

“หนังของคุณชนะเลิศ”

เพื่อนเจ้าของร้านหนังสือบอก แล้วใครหลายคนก็จั่นมือแสดงความยินดีปรีดีกับผู้ พร้อมๆ กับ โครงบางคนจุงหน้ารุนหลังให้hamไปชื่นเวที

กี—ได้ยืนเรียงແຄວหน้ากระดานอึกคนหนึ่ง,
ไฟแพลงวนวาว,

คราครั่นมองจากเวที คราวนี้ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ กีเข้ามาสัมภาษณ์...

ตอนเข้า รูปbumปราภูหารอยู่ตามหน้าหนังสือ พิมพ์หลายฉบับ

“หนังบร้าชิลเรื่อง The Black Tie ชนะเลิศด้านหนังการเมือง หนังไทยเรื่อง La Cicatrice (แมลงก่า) ชนะเลิศด้านหนังชีวิตรักและสังคม”

เมื่อจำลาจากเมืองน่องศรี เดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1981 มาแล้ว ผู้ก็ไม่คิดว่าจะต้องกลับไปที่นั่นอีก

Philippe กับ Alain Jalladeau ส่องฟันของซึ่งเป็นผู้อำนวยการจัดงานมหกรรมภาพยนตร์ที่เมืองน่องศรีไปเมืองไทยกันบ่อย Alain ไป 3 ครั้ง ขอบมาก ถึงกับว่ากรุงเทพฯ เป็นเมืองสรวรรณ์ ซึ่งชื่นให้ Philippe ไปด้วย ซึ่งเขาไปแล้วทุกครั้งที่ไป ทั้งสองคนพากอยู่กับผู้ เราคุ้นเคยกันเป็นอันดี

ครั้นเวลาผ่านเย็นมาถึงเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 1985 หนังเรื่อง “เพ่อน—แหง” ของผู้ได้รับเลือกไปฉายໂສງในงานมหกรรมภาพยนตร์ที่ลอนดอน

แฉด้วยรัฐบาลอังกฤษ เชิญเผยแพร่เป็นแบบพิเศษ โดยเปิดโอกาสให้เลือกอาว่า อยาจจะรู้เท่าไรบ้าง เกี่ยวกับหนัง ทีวี และวิทยุ

โປเตอร์และปักสูจิบัตรงานหนังเมืองน่องศรี ปี 1985

ก่อนไปอังกฤษ Gérard Fouquet เพื่อนชาวฝรั่งเศสอีกคนที่อยู่ในเมืองไทย และเป็นตัวตั้งตัวตีจัดงาน “สัปดาห์แห่งไทย” ในฝรั่งเศส ฉลอง 300 ปีแห่งสมัยพัฒนา ไทย—ฝรั่งเศส เลือกหนังเรื่อง “ไฝแดง, ความรักครั้งสุดท้าย, คนกฎหมายแต่เรื่อง “เพื่อน—朋” ผู้ขอตัว เพราะมีหนังอยู่กับปีเดียว จะเอาไปฉายที่ลอนดอน Gérard บอกในขั้นต้นว่าจะจัดงาน “ฉลอง 300 ปี” ร่วมกับ Philippe—Alain ที่เมืองน่องส์ ผู้ที่เห็นดีเห็นงามด้วย แต่การติดต่อประสานงานคงไม่ราบรื่น จึงไปฉายฉลองกันที่หอศิลปวัฒนธรรมป้อมปีตุ๊แกน

พอผ่านไปถึงลอนดอนก็ได้รับบันทึกความว่า Philippe จากเมืองน่องส์ตามตัวผู้อยู่ ขอพูดให้ฟังที่ด้วย

“เชิด, เพื่อน—朋 ต้องไปฉายที่น่องส์ด้วยนะ”

เมื่อผ่านโทรศัพท์มาชักชวนทันที จะออกค่าเดินทาง ค่าที่พัก แรมเมิงติดกระเบื้องให้ด้วย

“คงไปไม่ได้”

ผู้ปฏิเสธ เพราะตอนนั้นยังไม่ได้ถูกหนังตี ฯ อีกหลายเรื่องที่จะฉายในงานหนังที่ลอนดอน

Philippe ตะยั่นตะข้อ

“ไปนา...มีหนัง 3 เรื่องแล้ว มาจากเมืองไทย แต่ยังไม่มีคนไทยมาเลยสักคน”

เพราะเหตุนี้ผมจึงตกลงใจไปเมืองน่องส์อีก การไปหนังนี้จะดูว่าสยามเสียงแทนจะทุกประการ เป็นต้นว่าพลังจากเรือบินที่สันนามบิน ชาาร์ลส์ เดอ โกลด์ เพื่อนชาวเวียดนามที่ชื่อ Tham Vo-Hoang ก็อาจถูกเก็บมากอยู่รับ

“ไปอนบ้านผู้ก่อนหนะ”

ที่จริง Pierre Rissient ก็อกปากให้ที่พัก และอีกคนชื่อ Max Tessier นักวิจารณ์ชาวฝรั่งเศสที่ทำงานให้กับเมืองน่องส์ (และได้ตั้งพระเป็นคนเลือกหนังญี่ปุ่นเรื่อง The Ballad of

Narayama ของ โซเออิ อิมานูระ ไปประกวดที่เมืองนานาซึ และชนะเลิศหนังยอดเยี่ยมปี 1983) ก็ฝ่ากุญแจของอาร์ทเมเนท์ไว้ให้ผู้ไม่ปอย

แต่เมฆขอเลือกไปนอนบ้านเพื่อนชาวเวียดนาม ก่อน ต่อเมื่อขาลับจากเมืองน่องส์ ዋະเตຽดเต່ວ ปราีส จึงไปอยู่บ้าน Max ที่ถนน St. Honoré ที่ Max ฝ่ากุญแจไว้ให้ผู้ไม่ปอยเป็นเจ้าเข้าครองแต่ผู้เดียว ส่วนบ้าน Pierre ผู้เคยไปปอยการ์เมเนท์ที่ Bastille มา ก่อน เจ้อໄต่บันไดชน 5 ชั้นหนาเดียว..ขอลา

ผู้ไปก่อนน้องน่องส์ในตอนเย็นของวันที่ 27 พ.ย. 1985 งานหนังเริ่ม 26 พ.ย. หมวดวันที่ 3 ธ.ค.

การไปหนังนี้ ถึงจะเป็นคนไทยแต่เพียงหน่อเดียวที่ไปร่วมงานนี้ไม่เท่ากัน พบกันแล้ว หลายคน รวมทั้งนักเรียนไทยที่ชื่อ วรารณ์ แซ่ลิม ด้วย

อ่านมาถึงตรงนี้ กรุณาพลิกดูรูปโปสเตรอร์ และหน้าปกหนังสือสูจิบัตรของงานมหกรรมหนังเมืองน่องส์ปี 1985 ลับๆ

ดูออกหรือเปล่าครับว่ารูปอะไร

หลายคนที่ผมถาม ไม่มีใครตอบได้กระจังแม้แต่ Alain ตัวการใหญ่

“เรือดำน้ำ...”

“แล้วอะไรห้อยอยู่ข้างใต้...”

Alain ยกให้แลบจนด้วยคำตอบ

เมื่อผ่านเตรีปที่หน้าโรงหนัง เห็นโปสเตรอร์ แบบนี้ติดอยู่ในตู้โชว์

แต่...ถูกเฉอะครับ ครก์ไม่รู้มีอารมณ์ขันอันสุภาพพอที่จะตัดกระดาษเป็นรูปกาลงเงงลิงมาสวยงามให้

มหกรรมหนังที่เมืองน่องส์ปี 1985 มีหนังจากอาหร์เจนตินา, บราซิล, จีนแดง, ฮ่องกง, เกาหลี, ไต้หวัน, อินเดีย, อินโดเนเซีย, อิหร่าน, อียิปต์, รัสเซีย, ตุรกี, เวียดนาม, ญี่ปุ่น, ไนจেร์ และ

“ไทย...ไม่มีหนังพิสิปปินส์ส่งไปประกวดหรือฉาย โชว์เลย

ผู้พูดถึงงานมหกรรมภาพยนตร์ที่มีการประกวดหนังแล้ว ก็ต้องยกให้ชาวอันดับหนึ่ง คือ คานส์ (ฝรั่งเศส), อันดับสอง เวนิซ (อิตาลี), อันดับสาม มอนทรีล (แคนาดา)

อันดับหนึ่งนั้นขาดลอย แต่อันดับสองและสามยังอยู่คู่กันอยู่...นี่ผมพูดถึงการประกวดหนังระดับโลก คานส์ได้รับการยอมรับว่าเป็นสถาบันแห่งการประกวดแล้ว. คุณภาพหนังสูงมาก ส่วนที่ขอสิ่วัดความจริงเครื่องดับประเทศาเท่านั้น คุณภาพของหนังที่นานาเริศการประกวด ยังสู้คานส์ไม่ได้

งานมหกรรมหนังที่เมืองน่องส์ไม่ยิ่งใหญ่เท่าที่เมืองคานส์ แต่ก็ได้รับการสนับสนุนจากการอย่างพรักพร้อม กล้ายเป็นงานศึกศักดิ์ ตั้นตัวกันทั้งเมืองได้

ปรากฏผลเมื่อปีก่อนน่าว่า คนชื่อตัวดูหนังในงานปี 1985 มากกว่าปี 1984 ถึง 25%

และผมก็ขอพูดถึงความภาคภูมิใจว่า หนังไทยของเราราที่ส่งไปฉายโชว์ ไม่ขายหน้าใครเลย (สำหรับ “เพื่อน—แพง” ได้รับการคัดเลือกไปฉายโชว์ที่ Le Tati เลขที่ 33 bd Victor Hugo, Saint-Nazaire Centre Culturel ด้วย)

เจ้ายังเง็กแล้วกันครับ ดูรูปเสี้ยอกูปหนึ่ง... เป็นรูปที่ผมนั่งอยู่ในห้องเรียนนั่นไง ไทยเป็นชาติเดียวที่วิทยาลัยเก่าแก่ประจำเมือง ชื่อ LYCÉE GABRIEL GUIFTHAU (ซึ่งดั้งนานกว่า 70 ปีแล้ว) เชิญไปพูดเรื่องหนังไทย โดยอาจารย์ผู้เชิญบอกว่า

“นักศึกษาของเรานำใจหนังไทยกันมาก ได้มาแจ้งให้ทางวิทยาลัยเชิญคุณ...”

นักศึกษาสามัญสามารถพูดคำตาม พากษาดูหนังไทยทุกเรื่องที่มีไปฉาย (ความรักครั้งสุดท้าย, ไฟแดง, คนງูเข้า, เพื่อน—แพง) และโดยที่ผู้สร้าง

เชิด ทรงเครื่อง คุยกับนักศึกษาเกี่ยวกับหนังไทยที่วิทยาลัยเก่าแก่ในเมืองน่องส์

หนังไทยสองเรื่องแรก ทำมีมุย กับคุณเพิ่มพล เชื้อธุน เป็นเพื่อนของผม ส่วน ดร. วิจิตร คุณนาฎี ก็เป็นครูของผมอีก และหนังทุกเรื่องผมก็ดูหลาย ๆ รอบแล้ว ผมก็เลยถือโอกาสควบยอดตอบคำถามของนักศึกษาแทน ครั้งแรกอาจารย์บอกว่ามีเวลาพูดแค่ 1 ชั่วโมง แต่เข้าใจว่า คำถามมากและชวนสนุก เลยปาเข้าไป 3 ชั่วโมงกว่า

ไหนๆ ก็เขียนเรื่องหนังแล้ว ขอสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังของแต่ละชาติเท่าที่ผมได้ดูที่เมืองน่องส์ 2 ปี มาแล้วสู้กันพังพอนอกขอบหมอกอ ออกตัวก่อนนะครับว่า นี่เป็นความรู้สึกนิยมคิดของผู้คนเดียว

ประเด็นด้วยหนังอาร์เจนตินาก่อน พ่อน... อ้อจาวรับ คนดูกันแนเนอี้ยดีเดียว ถ้าเรื่องไหนห้อยชื่อ Isabel Sarli นำแสดง ผมเชื่อว่าได้พบและนั่งดูหนังเก้าอี้ติดกันกับตัวจริง แรมชากรับนั่งรถไฟคูเดียวกันอีก ก็เลยได้เห็นโนม Isabel Sarli อดีตนางสาวอาร์เจนตินาสุด...แรม, เชอรุ่นคุณน้าเข้าไปแล้ว ปรากฏตัวในจอหนังแต่ละเรื่องรับบท “แก้ผ้าไว” แทนทั้งนั้น แล้วก็โึงครึ่ง ผมจึงต้องเหมาเอาว่าหนังอาร์เจนตินาร่างภาพจนโนปี ที่จริง

ISABEL SARLI : MYTHE DU CINÉMA ARGENTIN

โอลิมปิก Isabel Sarli จากหนังอาร์เจนตินเรื่องหนึ่ง

เรื่องที่ไม่โน๊กมืออยู่ แต่ก็ไม่ถังกลบยึ้หัวอ Isabel Sarli ไปได้ ผู้กำกับฯ มือดีอย่าง Hugo Santiago, Leopoldo Torres Rios, Leopoldo Torres Nilsson หรือ Mario Soffici จึงจ้อง เมื่อเจอกันแล้ว ก็ต้องหันมาดู Armando Bo

บราซิล ผสมเขียนแล้วว่าปี 1981 เรื่อง The Black Tie ชนะเลิศคู่กับ “แพลเก้า” เรื่องนั้นเป็นฝีมือกำกับฯ ของ Leon Hirszman มาเป็น งานกำกับฯ ของ Rogerio Sganzerla กับ Walter Lima jr. ได้รับเลือกมาฉาย ทั้งสองเรื่องเป็นหนังแนวการเมือง ผสมขั้นขอบ Chico Rei ซึ่งเป็นงานของผู้ถูกกดดันเยี่ยงทาง สังเกตได้ว่า เท่าที่ดูมาแล้วทุกเรื่อง หนังบราซิลจะเครียด แต่ก็มีเอกภาพ ฝีมือกำกับฯ และถ่ายทำอยู่ในเกณฑ์ดี

จีนแดง ฉายเรื่อง Huang Tudi ประภาด ฝีมือกำกับฯ ของ Chen Kaige เรื่องนี้ผสมเคียงดูมาแล้วจากงานมหกรรมหนังที่ฮ่องกง ภายใต้ชื่อ Yellow Earth เป็นหนังที่ดินเรื่องชา ใช้จากกลางคืนเป็นส่วนใหญ่ ถ่ายทำได้ภาพที่สวยงาม ได้อารมณ์ เนื้อเรื่องเน้นหนักทางด้านวัฒนธรรมพื้นบ้านและคนตระหง่าน ไม่ใช่หนังดูสนุก แต่พูดได้ว่าเป็นหนังดีที่สุดเท่าที่ผมเคยดูหนังจีนแดงมา จีนแดงสร้างหนังเรื่องนี้โดยฝีมือมากกว่าจะสร้างหาดล่าด้วย

ลึกเรื่องที่ฉายโชว์ชื่อ Chuang Jianghu กำกับฯ โดย Cen Fan เป็นหนังชีวิตครอบครัว สนุกเดิมพอด้วย แต่คุณภาพร้อน ๆ แหลก

ฮ่องกง เมื่อปี 1981 ผู้ได้ดูหนังนี้มือกำกับฯ ของ Fong Yuk-Ping หรืออัลเลน พอง เรื่อง “Pere et fils” มาปี 1985 ดู Shanghai Zhi Ye ของ Tsui Hark ก็ยังเห็นว่าสูงขอนของอัลเลน พอง ไม่ได้ เพราะหนังส่องกงปีนี้ เอาตลาดมาไปหน่อย

หากหลี ได้ดู Deep Blue Night ของ Bae Chan-Ho ถ่ายทำในแคลิฟอร์เนีย—อเมริกา ขอบอกว่าผมที่รับหนังเรื่องนี้มาก ไม่เคยเลยว่าหนังหากหลี จะพัฒนาฝีมือลายมือรวดเร็วถึงขนาดนี้ แม้ลีลาของ Deep Blue Night จะกระเตี้ยดไปทางหนังอเมริกัน ทั้งโดยเนื้อเรื่องและรูปแบบภาพยนตร์ แต่รวมคัดแนนนิยมแล้ว ผู้กำกับฯ ที่นี่ว่าดีกว่าหนังฝีมือ ก็เรื่อง Chaumieres de Mort ของผู้กำกับฯ Doo-Young Lee ซึ่งมีรูปแบบและเรื่องเป็นหนังหากหลีโบราณ

ได้หวัน, ต้องยอมรับเลยว่าในบรรดาหนังจีนทั้งหลาย ได้หวันทรงฝีมือในการจกร์ ไม่เป็นรองใคร แม้ส่องกงจะได้ชื่อว่าเป็นเมืองหนังจีน แต่ส่องกงดำเนินดงหาดล่าดอยู่เรื่อยๆ คุณภาพของหนังจีนด้อยลง

ปี 1985 หนังเรื่อง Dong Dong Ziaqi ของ Hou Hsiao-Hsien จากได้หวันจึงคว้ารางวัลหนังยอดเยี่ยมแห่งปีองค์ส์

อินเดีย, ผสมขับจะเขียนถึงหนังอินเดีย ก็พลันนีกถึงคำพูดของเหลียง โม—หลิงที่ว่า

“ฉันเลือกหนังอินเดียเรื่องหนึ่ง จะพยายามถ่ายในงานหนังส่องกง แต่รู้ว่าบาลอินเดียไม่ชอบเรื่องที่ฉันเลือก บังคับให้ฉันเอาอีกเรื่องหนึ่งไป... ทำแบบนี้ไม่รู้ว่าฉันจะต้องเสียเวลาไปดู—ไปเลือกถึงอินเดียทำไม่”

ผมคงไม่ทราบว่า หนังอินเดียที่ส่งไปปลายประเทศที่เมืองน่องส์ จะเป็นอย่างที่เหลียง โม—หลิง

ว่าหรือเปล่า ผู้ดู Hukha Mukham งานฝิมือ Adoor Gopalakrishnan... เป็นหนังการเมือง ผู้ไม่อาจแสดงความคิดเห็นได้ว่าดีหรือไม่ดีแค่ไหน เพราะดูไปๆ ...หลับ

อินโนนีเชีย, “เจ้าประจ้าที่เคยดูกันมากก่อนหนังของเกลอเก่า—เตกุร์ การ์ยา (Teguh Karya) เตกุร์ ทำหนังเป็นเรื่อง ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 1928, Behind the Mosquito และหนึ่งใน “Secangkir Kopi Pahit” ซึ่งเป็นเรื่องประเกตุเบื้องหลังข่าวสืบสวน สอบสวน เตกุร์ยังคงมองว่า เขายังในฐานะล้ำบาก เพราะหนังโรงของอินโนนีเชียถูกทิวี, วีดีโอบีที รัฐบาลกีไม่ช่วย หนังอินโนนีเชีย ถ้ามาจากฝิมือเตกุร์แล้ว ต้องพุดว่าดี แต่มาปี 1987

“เตกุร์ทำหนังเอาตลาดเสียแล้ว ลั่นแลยไม่เลือก” นี่เป็นรายงานข่าวจากปากเหลียง โน—หลิน ครับ

อิหร่าน, ผู้ชอบใจจริง ๆ ที่ได้ดู “Dawandeh” ของ Amir Naderi เป็นหนังส่งเสริมศีลธรรมปลุกเร้าเด็กให้ยึดมั่นความซื่อสัตย์ แนะนำอดทน พึงตัวเอง และ “ต่อสู้เพื่อความถูกต้อง” มันนำเสนอแบบใจที่ว่า—เมื่อนี้ยก้อนหลังปี 1980 ไป 15 ปี อิหร่านเพิ่งทำหนังแค่ร้อยเรื่อง...แต่—ผู้ยังถึงกับหลงเดาเอาว่า “Dawandeh” จะชนะการประกวดเสียอีก

อียิปต์, ดังอย่างแรงคือตัว Youssef Chahine เขายังเป็นผู้กำกับฯ ระดับนานั้นเลยแหล่ เคยแสดงหนังด้วย และยังเป็นผู้อำนวยการสร้างอีกด้วย เขายังเป็นคนปั้น โอมาร์ ชาเรฟ โดยนำมาแสดงเรื่อง “Seraa Fil Wadi” ตอนนั้นชื่อของโอมาร์ยังอยู่อันดับ 2... ประวัติวีดิลและงานของ Youssef มีพิมพ์ข่าวเป็นภาษาฝรั่งเศสเล่นๆ นับถึงปี 1985 เขายังกำกับฯ หนังมาแล้ว 28 เรื่อง ผลงานของเขายังแพร่แอบนแอฟริกาตอนเหนือ ผู้ได้ดู Bab El-Hadid, Seraa Fil Wadi, Enta Habibi, Al

Nass Walnil และหนังที่ Youssef เป็นผู้อำนวยการสร้าง โดยให้ Sala Abou Seif กำกับฯ คือเรื่อง “El Sakka Mat”...ขอบอกว่าหนังอียิปต์ยอดมาก

แล้วผู้ผลิตได้ดูหนังของแอลจีเรียด้วย เรื่อง “Omar Gatlato” กำกับฯ โดย Merzak Allouache ซึ่งยังแพ้อียิปต์อยู่มาก ส่วนหนังคุณวุฒิ ได้ดูเรื่อง “Bas Ya Bahr” ฝิมือ Khalid Siddik ที่เห็นจะพูดตรงๆ ว่าบังเหยออยู่

รัสเซีย, ผู้ดู Potomok Belogo Barssa งานฝิมือ Tolomouch Okeev ขอรับละว่าถ่ายทำสวย แต่ลีลาเดินเรื่องนิบนาบ การแสดงก็ไม่ถึงกับจะชมได้ว่าเด่น เป็นหนังลงทุนสูง แต่ดูแล้วเฉยๆ

ตุรกี, ได้ดู Firar กำกับฯ โดย Serrif Gören เป็นเรื่องของผู้หญิงติดคุกคดีฆ่าผัว หนีคุกมาด้วยพบรุก...แล้วก้าวรามณ์...ไม่เด่นพอจะประเมินหรอกครับ เอาแค่พอดูได้เท่านั้น

เวียดนาม, ผู้ได้ดู “Bao Gio Cho Den Thang Muoi” ผู้กำกับชื่อ Dang Nhat Minh ถ่ายทำแบบขาวดำ ผู้ว่าเขาจัดแสงถ่ายทำได้สวยงาม แต่เนื้อเรื่อง, บทภาพยนตร์ และการแสดงยังไม่ได้ถึงขนาดจะชม

ญี่ปุ่น, สังหนังเรื่อง Saraba Hakobune ของ Shuji Terayama ไปปลายโซนญี่ปุ่นนั่นโดยที่ว่าไปก็เข้าอันดับโลกอยู่แล้ว เรื่องที่ผู้ดูแก่รักนารมณ์ไปหน่อย แต่ก็ถึงดีอยู่

ไนเจอร์, ผู้เคยดูงานของ Sembène Ousmane เมื่อปี 1981 เรื่อง la noir de, le mandat, Emitai, Xala และ Ceddo แม้รูปแบบภาพยนตร์ยังล้าหลังอยู่นิด แต่เนื้อหาที่เขานำเสนอถึงมาก มากปี 1985 นี้ ผู้กำกับฯ Mustapha Diop เสนอเรื่อง Le Medecin De Gafire เป็นเรื่องของคนที่ถูกกดปีเป็นทาส...ดูหนังไนเจอร์แล้ว ใจคอหูครับ

ถ้าไม่เป็นหนังที่แสดงชนชั้น ก็เป็นหนังที่แสดงความ
ยากจนค่านแค้น—อย่างชนิดที่แล่เนื้อน่องให้นายกิน
กันเลย

ผมขอขอบพระคุณที่ได้ดูจากเมืองน้องส์
เพียงเท่านี้

ก็ออกจะภูมิใจเหละครับที่ได้ดู—ได้ศึกษา
หนังของหลาย ๆ ชาติ—ทำให้มีพลังแห่งอุตสาหกรรม
ให้ดีกว่าที่เคยทำ ๆ มา

งานลองปิดท้ายมหกรรมภาพยนตร์ที่เมือง
น้องส์ ปี 1985 จัดที่โรงแรม Frantel และ Beau-
lieu Centre เป็นงานใหญ่และหรูหรา ฟิลิป จาลาโด
ทำหน้าที่โฆษณา เชิญชมขึ้นเวที

“พูดอะไรนิดหน่อย”

ผมต้องขึ้นเวทีเป็นคนแรกท่ามกลางแขกหรือ
รา 2,000 คน ในห้องโถงใหญ่ ประหม่าหน่อยครับ
แต่ได้พูดเป็นภาษาอังกฤษ

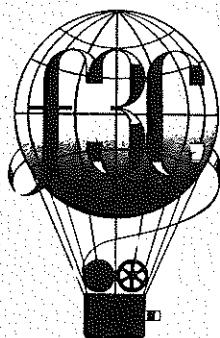

อาหารกลางวันที่ Chateau De La Chantrerie อิ่มแล้วก็มา
ชักจูปร่วมกันด้านหน้า (ปี 1981)

“...ต้องมากที่ได้มานเมืองน้องส์ ผมขอเมื่องนี้
ประทับใจใน ไมตรีจิตของเพื่อน ๆ ตลอดจนนานมีอง
นี้ทุกคน—จะไม่ลืม...ขอฝากไว้ก่อนที่ตัวผมจะอำลา
ไป/ คือ ความรู้สึกของคุณมาก และคิดถึงอยู่เสมอ...”

ประกาศนียบัตรแสดงว่า “ແພເກ່າ”
โดยเชิด ทรงศรี ชนะการประกวด
“หนังยอดเยี่ยม” ที่เมืองน้องส์ ปี 1981

Certificat

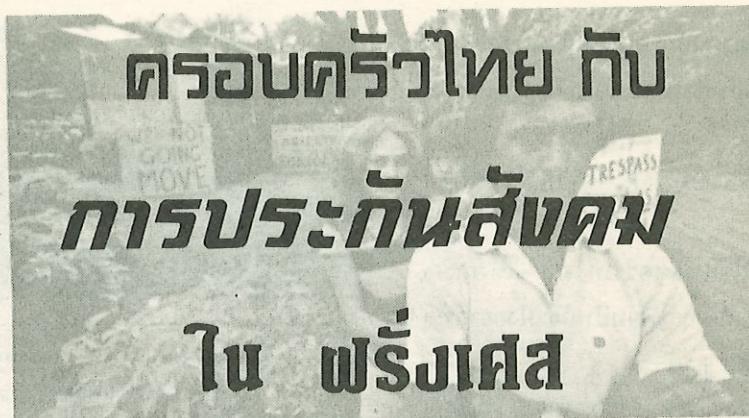
Je soussigné, Philippe Jalladeau, Directeur du Festival des 3 Continents, certifie
que le film "Plae Kao" de Cherd Songsri (Thaïlande),
a été sélectionné, en compétition au 3e Festival des 3 Continents, et a obtenu
ex aequo le grand Prix du Festival
Fait à Nantes, le 8 Décembre 1981

Le Directeur,

Philippe J. Jalladeau

PHOTOGRAPHIE

การณ์ พนธรภัทร*

ครอบครัวเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดในสังคม แต่สำคัญที่สุด เพราะถ้าแต่ละครอบครัวมีความสุข ความเจริญ ประเทศก็จะมีแต่ความสงบสุข ความเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย รัฐบาลฝรั่งเศสตระหนักรู้ถึงความสำคัญของครอบครัวเป็นอย่างดี จึงได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความเป็นอยู่ของแต่ละครอบครัว ทั้งนี้เพื่อทราบว่าการช่วยเหลือครอบครัวโดยเฉพาะครอบครัวที่มีรายได้น้อย เป็นการบูรพ์แห่งน้ำที่มั่นคงที่สุดของประเทศ ดังนั้นในวันที่ 4 เดือนตุลาคม ค.ศ. 1945¹ รัฐบาลจึงได้ออกกฎหมายก่อตั้งระบบประกันสังคมขึ้นและได้เริ่มให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่วันที่ 22 เดือนสิงหาคม ค.ศ. 1946²

เงินที่นำมาช่วยเหลือครอบครัวเพื่อเป็นการประกันสังคมนั้น ได้มาจากการประมวลของรัฐบาล ส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งได้มาจากเงินที่นายจ้างหักเงินเดือนของลูกจ้างไว้เพื่อการประกันสังคม การหักเงินเดือนนี้หักเป็นเบอร์เซนต์ของรายได้ ในปี 1987 นี้ ผู้ที่มีรายได้สูงที่สุดจะเสียค่าเบี้ยประกันสังคม สูงถึง 9220 ฟรังก์ต่อเดือน³ เงินงบประมาณเหล่านี้จะมีหน่วยงานประกันสังคม (La Sécurité Sociale) หรือ หน่วยจ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือครอบครัว (Caisse d'Allocations Familiales) ตามเมืองต่าง ๆ ทั่ว

ประเทศเป็นผู้บริหาร ทั้งนี้เพื่อสนองนโยบายเกี่ยวกับการประกันสังคมของรัฐบาล ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการช่วยเหลือครอบครัวของชาวฝรั่งเศส และครอบครัวของชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศฝรั่งเศสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยไม่เลือกชั้น วรรณะ และอาชีพได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ ตามหน่วยงานประกันสังคมทุกแห่งจะมีแผ่นโฆษณาให้ครอบครัวไปใช้สิทธิของตน (ฐานะ) โดยมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่บริการให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการกรอกแบบฟอร์มของความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

เนื่องจากขอบข่ายของงานประกันสังคมกว้างมาก ทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเฉพาะจำนวนเงินช่วยเหลือครอบครัวเปลี่ยนทุก ๆ ปี ๆ และสองครั้ง คือ ตอนเดือนมกราคม กับเดือนกรกฎาคม ผู้เขียนจะไม่เขียนถึงการประกันสังคมทุก ๆ ด้าน และอย่างละเอียด จะขอเพียงแต่เล่าประสบการณ์

1-2 Dominique et Michèle FREMY : QUID 1983, Paris, Editions Robert Laffont, 1979, p.1573.

3 LE POINT, Paris, Edition Internationale n° 744 22-28 décembre 1986, p. 31.

* อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ที่มีเขียนพร้อมหั้งสามีและลูกสาวอายุสามขวบครึ่ง ได้ไปอาศัยอยู่ในประเทศฝรั่งเศสเป็นเวลา ๖ ปี ว่าในฐานะที่เราเป็นครอบครัวคนต่างชาติ เราเมลิทธิ์ที่จะได้รับความช่วยเหลือจากการประกันสังคมของ ผู้รั่งเศสอย่างไรบ้าง

เราเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสปลายปี 1979 ปีการศึกษาแรกนี้เราได้ไปเรียนที่เมือง Montpellier เราไปปีงบประมาณ Montpellier เดือนตุลาคมตรงกับ เปิดเทอมพอดี นับว่าเราโชคดีมากที่หน้าบ้านเช่าได้ไม่ไกลจากที่เรียน เพราะตามปกติแล้ว การหาที่อยู่ ในเมือง Montpellier ยากมาก เพราะเป็นเมือง มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง จำนวนที่พักจึงมีไม่พอ กับความต้องการของนักศึกษาจำนวนมาก บ้านที่เราเช่าเป็นบ้านหลังเล็ก ๆ มีห้องนอนหนึ่งห้อง ห้องน้ำเล่น ห้องน้ำและห้องครัว ไม่มีเฟอร์นิเจอร์ ยกเว้นครัวมีเตาแก๊สกับตู้เย็น ให้ค่าเช่าบ้าน 1,200 ฟรังก์ต่อเดือน นับว่าแพงมากสำหรับนักเรียนทุน อย่างเราซึ่งปีแรกนั้น เราสองคนได้ทุนรวมกัน 3,500 ฟรังก์ เมื่อหักค่าเช่าบ้านแล้วคงเหลือ 2,300 ฟรังก์ เพื่อใช้จ่ายสำหรับเราสามคนซึ่งนับว่าน้อยมาก ทั้ง การเช่าบ้านนั้นต้องจ่ายเงินล่วงหน้าสามเดือนด้วย

พอถึงเราเอาเงินติดตัวไว้จากเมืองไทยบ้าง จึงสามารถ เช่าบ้านได้แต่ก็ต้องอยู่กันอย่างประหมัดมาก

เมื่อมีบ้านอยู่เป็นหลักแหล่งแล้ว เราถึงเอาสูญเสียไปลงที่เบียนเรียนที่ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเทศบาลเมือง (Mairie) ซึ่งทำได้ง่ายมาก เพียงแต่บอกว่า เรายังที่ไหน เนื่องก็จัดการให้ไปเรียนโรงเรียนที่ใกล้บ้านที่สุด ค่าเล่าเรียนก็ไม่ต้องเสีย อุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ทางโรงเรียนจะจัดหาให้ เสียเงินเฉพาะค่าอาหารกลางวันเท่านั้นในกรณีที่เด็กจะอยู่ที่น้ำหน้า ที่โรงเรียน ค่าท่านข้าวจะแตกต่างกันตามฐานะของผู้ปกครอง ๆ ที่มีรายได้ต่ำอยู่ก่อนน้อย ที่มีรายได้มาก ก็จะยิ่งมาก อาหารกลางวันนั้นแบนกจัดอาหารสำหรับโรงเรียนของ Mairie เป็นผู้รับผิดชอบจัดส่งอาหาร กลางวันไปตาม Cantine ของโรงเรียนต่าง ๆ ตามจำนวนของเด็กที่แจ้งความประสงค์จะทานข้าวกลางวัน ที่โรงเรียนต่อครุประจ้าชั้นแต่ละวัน ทั้งนี้เพราะ ส่วนใหญ่ผู้ปกครองนิยมรับเด็กกลับไปทานข้าวที่บ้านมากกว่า นอกจากผู้ปกครองที่ทำงานไม่มีเวลา รับส่งลูกให้เช่นเราที่ต้องไปเรียนหนังสือ และพอสิ้นเดือนทาง Mairie ก็จะส่งใบเก็บเงินค่าอาหาร ตามจำนวนครัวที่เด็กใช้บริการ

เมื่อเราแจ้งความประสงค์กับเจ้าหน้าที่ของ Mairie ว่าลูกเราจะอยู่ที่น้ำหน้า ที่โรงเรียน เนื่องก็ถามถึงรายได้ของเรานะ กับจำนวนสมาชิกทั้งหมด ในครอบครัว เพื่อนำมาคำนวณหาราคาค่าอาหาร แต่ละมื้อให้ พอกันทราบว่าเรามีรายได้อยู่แค่ 2,300 ฟรังก์ต่อเดือน เนื่องก็ตกลงมากกว่าอยู่กันได้อย่างไร เพราะมีเงินรายได้จำกัดกับจำนวนคนที่มีเงินรายได้ต่ำสุดเสียอีก ในปี 1982 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำสุด (S.M.I.C. Salaire minimal de croissance) เดือนละ 3,319.16 ฟรังก์⁴ เราถึงเลยเล่าให้เข้าฟังว่า เราได้ทุนเท่าไหร่

⁴ Dominique et Michele FREMY : QUID 1983, Paris, Editions Robert Laffont, 1982, p. 61

เสียค่าเช่าบ้านเท่าไหร่ เรายังไม่แน่ใจว่าไปหา Sécurité Sociale ขอเงินช่วยเหลือค่าเช่าบ้าน (Allocations de Logement) นับว่าเป็นการแนะนำที่มีค่ามาก

ภายในวันเดียวกันนั้น เราก็ไปถึงเรื่องขอเงินช่วยเหลือค่าเช่าบ้านตามสิทธิ เพราะเรามีรายได้ต่ำมากจนหักภาษีไม่ได้ (revenu nonimposable) ทั้งมีสมាជิคในครอบครัวสามคน และเสียค่าเช่าบ้านด้วยหลังจากไปกรอกแบบฟอร์มที่ Sécurité Sociale เมือง Montpellier ได้ร้าว ๆ อาทิตย์หนึ่ง เรายังส่งเจ้าหน้าที่มาดูสภาพบ้านที่เราเช่า เพราะตามกฎแล้วต้องเป็นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม คืออย่างน้อยที่สุดต้องมีพื้นที่กว้าง 25 ตารางเมตรสำหรับอยู่สองคน และเพิ่มขึ้นอีก 9 ตารางเมตรสำหรับสามคนที่เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน พอดีบ้านที่เราเช่าอยู่กว้างขวางพอทั้งยังมีสวนดอกไม้ต้นไม้ด้วยกันอยู่ด้วยกันต้องตามเงื่อนไขสองเดือนต่อมาเรายังได้รับจดหมายจาก Sécurité Sociale แจ้งว่าเรามีสิทธิได้เงินช่วยเหลือค่าเช่าบ้านเดือนละ 800 ฟรังค์ ทั้งยังย้อนหลังจ่ายให้ตั้งแต่วันที่ยื่นเรื่องอีกด้วย เรายังไม่ต้องริดเบี้มขัดกันเหมือนตอนเดือนแรก ๆ

พอหมดปีการศึกษาแรก เรายังจำเป็นต้องจากบ้านอันแสนสบาย จากแสงแดดอันอบอุ่นของเมือง Montpellier ไปอยู่ชานกรุงปารีสทางใต้ เพราะมีปัญหาเรื่องสถานที่เรียน เราโยกย้ายบ้านตอนเดือนกันยายน เพราะเห็นว่าหาที่อยู่ทางปารีสคงยากกว่าทาง Montpellier แน่ ๆ แต่ทั้ง ๆ ที่ให้ห้องค่าหุนที่ Montpellier ติดต่อที่พักให้ก่อนย้ายตั้ง 3 เดือนและย้ายไปก่อนเปิดเทอมต้น ก็ยังไม่ได้ที่อยู่ที่ต้องการ เป็นอุทาหรณ์ที่ดีสำหรับทุกคนที่จะไปอยู่ปารีสหรือภารานเมืองปารีส โดยเฉพาะสำหรับครอบครัวที่ต้องมีเงินเดือนว่าจะมีที่อยู่เมื่อตอนถึงจะไป มีฉะนั้นจะประสบกับปัญหาที่อยู่อาศัยแน่ ๆ สรุปแล้ว เราต้องไปอาศัยคนที่รู้จักอยู่อาทิตย์กว่า ๆ ก่อนที่จะ

วิ่งเดินหาพาทเม้นต์เล็ก ๆ ได้ในทอพักที่องค์กรทุนเมืองแวร์ชายส์จัดไว้สำหรับนักศึกษาที่มีครอบครัวหอพักแห่งนี่ผิดกับหอพักนักศึกษาแห่งอื่น ๆ ที่จัดไว้เฉพาะนักศึกษาเท่านั้น เพราะที่นี่ นักศึกษาอยู่ตีกเดียวกับชาวเมืองเลย โดยทางองค์กรทุนเช่าพาทเม้นต์ประเภท F₁ (ห้องหนึ่งห้อง ครัว และห้องน้ำ) กับประเภท F₂ (ห้องนอน ห้องนั่งเล่น ห้องครัว และห้องน้ำ) ห้องพักเหล่านี้อยู่ในเมืองใหม่ (Ville Nouvelle) ซึ่งอีกชื่อ Les Ulis ความจริงแล้ว บรรยายกาศของเมืองไม่เหมาะสมกับการศึกษาเลย เพราะคนอาศัยอยู่กันมากทั้งคนส่วนใหญ่เป็นคนต่างชาติที่อพยพมาทำงานอยู่ในฝรั่งเศสหรือไม่ก็เป็นคนฝรั่งเศสที่มีการศึกษาและรายได้น้อย เพราะจุดประสงค์สำคัญของ Ville Nouvelle คือ จัดทำที่อยู่ให้ผู้มีรายได้น้อย ซึ่งเขาเรียกว่า H.L.M. (Habitation à Loyer Modéré)

ปีแรกที่เราอยู่ในหอพักเมือง Ulis นี้เรายังได้อพาทเม้นต์ประเภท F₁ ห้อง ๆ ที่เราควรจะได้ประเภท F₂ เพราะมีลูกด้วย แต่ห้องประเภทนี้เต็มหมด ผลก็คือ เรายังไม่มีสิทธิได้เงินช่วยเหลือค่าเช่าบ้าน เพราะอพาทเม้นต์แคบเกินไปที่จะอยู่สามคนได้อย่างสนิย โดยเฉลพางรัฐบาลเห็นว่าเด็กครัวมีห้องอยู่เป็นสัดส่วนต่างหาก เงื่อนไขเหล่านี้แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลฝรั่งเศสสนใจไม่เฉพาะแต่จะช่วยบริหารความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวเท่านั้น แต่ยังสนใจกับความเป็นอยู่ที่ดีที่เหมาะสมของประชาชนมาก เพราะการอยู่กันอย่างแออัดยัดเยียดจะทำให้สุขภาพทั้งทางกายและทางใจของสมาชิกในครอบครัวไม่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตในฝรั่งเศสเป็นชีวิตที่อยู่ในบ้านเสียเป็นส่วนใหญ่ ปีต่อมา เรายังห้องแบบ F₂ ได้ก็เลยมีสิทธิขอเงินช่วยค่าเช่าบ้าน เพราะห้องนี้กว้างขวางพอจะอยู่สามคนได้

เมื่อเรามีสิทธิได้เงินช่วยเหลือค่าเช่าน้ำ ก็ได้สิทธิอื่น ๆ ตามมาโดยอัตโนมัติ นั่นคือ พอยเปิดเทอมใหม่ (เดือนกันยายน สำหรับเด็ก ๆ) เรายังได้รับเงินช่วยเหลือสำหรับเปิดเทอมใหม่ (Allocations de rentrée scolaire) เงินประเภทนี้ช่วยเหลือครอบครัวที่มีรายได้น้อย และมีลูกอายุ 6–16 ปี ในปี 1983 เด็กแต่ละคนจะได้รับเงินค่านั้น 295.80 ฟรังค์ แม้ว่าเงินจะไม่มากแต่ก็ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ปกครองที่ยากจน (เช่นเรา) ได้มากที่เดียว

พอใกล้จะปิดภาคเรียนฤดูร้อน เรื่องการไปพักผ่อนระหว่างหยุดเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญมากทางรัฐบาลเห็นว่า หลังจากที่ฟอร์แม่แล๊เด็ก ๆ ทำงานหนักทั้งปี ก็ควรจะมีเวลาพักผ่อนบ้าง แต่การไปเที่ยวหรือไปพักผ่อนไกล ๆ ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากสำหรับครอบครัวที่ร่ำรวยก็ไม่มีปัญหา เพราะมีงบประมาณส่วนตัวจัดสรรไว้แล้ว แต่จะทำอย่างไรล่ะ ถูก ๆ ของคนจนจะมีโอกาสไปเที่ยวพักผ่อนที่อื่น ๆ บ้าง ตอนเปิดเทอมใหม่จะได้มีเรื่องมาเล่าสู่เพื่อน ๆ ถึงประสบการณ์ของตนเองหัวใจเปิดเทอม เพื่อให้ลูกคุณจนมีโอกาสเท่ากับลูกคุณรวย ทางนี้ว่าประภันสังคม จึงจัดแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนแห่งนี้ให้สามารถไปอยู่กันได้ทั้งครอบครัว หรือจะส่งเฉพาะลูกไปปีก็ได้ ในอัตราที่ถูกมาก หรือถ้าจะไปเที่ยวที่อื่นนอกเหนือจากสถานที่ ๆ จัดสรรไว้ก็ได้ โดยทางหน่วยประภันสังคมจะส่งตัวเงินเพื่อการพักผ่อนตอนปิดภาคเรียน ซึ่งเรียกว่า “Bon Vacances” ไปให้ครอบครัวที่ได้รับการช่วยเหลือจากการประภันสังคมอยู่ต่อนไปล้า ๆ ปิดภาคเรียนเข้าไม่ได้ให้เป็นเงินเหมือนการช่วยเหลือประเภทอื่น เพราะต้องการให้ครอบครัวพาเด็กไปเที่ยวพักผ่อนจริง ๆ โดยให้นำ Bon vacances ไปใช้กับ Villages vacances, หรือ Gîtes ruraux ได้ โดยต้องพักอยู่ในสถานที่ในแห่งใดแห่งหนึ่ง ไม่น้อยกว่า 6 วัน หรือ 13 วัน ถ้าไปอยู่ตาม Fermes หรือ สถานที่ทางการต่าง ๆ (Stations balnéaires)

เสร็จแล้วเจ้าของสถานที่จะประทับตรา Bon vacances แล้วส่งกลับไปที่หน่วยประภันสังคมที่ออกให้ ก็จะได้รับเงินตามจำนวนที่บอกไว้ Bon vacances นี้ ถ้าไม่ได้ใช้ตอนปิดเทอมไปญี่ปุ่น จะใช้ตอนปิดคริสต์มาสหรือตอนปิดอิสเตอร์ก็ได้ การช่วยเหลือแบบนี้รัฐบาลสนับสนุนมากเพราะนอกจากจะช่วยให้ครอบครัวของผู้มีรายได้น้อยมีโอกาสพำนักระยะ ไปพักผ่อนตอนหยุดเรียนแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนพวง Village Vacances, Gîtes ruraux, Stations balnéaires รวมทั้ง Stations de sport d'hiver ให้มีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย นับว่ายังเป็นนัดเดียวได้แก่สองตัว

เราได้รับการช่วยเหลือต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเวลาสองปี พอย่างเข้าปีที่สาม แม่ก็เริ่มตั้งท้อง การตั้งท้องลูกคนที่สองนี้ ทำให้ครอบครัวเรามีโอกาสได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยประภันสังคมเพิ่มขึ้นอีกหลายด้าน

ความช่วยเหลืออันดับแรกก็คือ การช่วยเหลือก่อนคลอด (Allocations Prénatales) การช่วยเหลือแบบนี้ มีเงินไปไว้เมื่อเริ่มตั้งครรภ์ภายในเดือนแรกต้องไปให้ตรวจร่างกาย ตรวจภายใน ตรวจเลือด และปัสสาวะ ภายในเดือนที่หกต้องไปตรวจใหม่อีกครั้งหนึ่ง และครั้งที่สามภายในสิบห้าวันแรกของเดือนที่แปด การไปตรวจแต่ละครั้งจะไปตรวจที่ศูนย์พิทักษ์แม่และเด็กของเมือง (Centre de Protection maternelle et infantile) ซึ่งมี สูติแพทย์ และกุมารแพทย์ รวมทั้งพยาบาลประจำอำเภอ หรือจะไปตรวจตามแผนกสูตินรีเวช (Maternité) ของโรงพยาบาลได้ แต่ไม่ว่าจะไปตรวจที่ใดก็ตามไม่ต้องเสียค่าบริการใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งจะได้รับเงินแต่ละครั้งที่ไปตรวจตัวய โดยส่งไปรับรองของแพทย์ผู้ตรวจไปยังหน่วยประภันสังคมที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ ในปี 1983 ตรวจครั้งแรก ได้รับเงินช่วยเหลือ 606.39 ฟรังค์ หลังจากตรวจครั้งที่สอง 1,212.78 ฟรังค์ และครั้งสุดท้าย 909.58 ฟรังค์ การให้ความ

ช่วยเหลือนี้รัฐบาลคิดว่าสำคัญมาก เพราะถือว่าเป็นการป้องกันชีวิตของแม่และเด็กทารกในครรภ์ ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของชาติและนับตั้งแต่ มีการให้ความช่วยเหลือก่อนคลอด อัตราการตายของแม่และลูกคลอดน้อยลงมาก

สำหรับผู้เขียนกับลูกคนที่สองนั้นเป็นหนึ่นอยู่คุณ กับการที่เข้าไปตรวจสุขภาพทั้งสามครั้งนี้มา โดยเฉพาะครั้งสุดท้าย คือภายในสองอาทิตย์แรก ของเดือนที่แปดซึ่งหมอบาญช่าผู้เขียนมีความตันสูง และมีอาการคลอดก่อนกำหนดมา (accouchement prématuré) หมอบาญช่างiven ให้นอนนิ่ง ๆ อยู่ กับที่ และกินยาไปด้วย และตลอดระยะเวลาที่ก่อนคลอดนั้น ทางหน่วยประกันสังคม ซึ่งได้รับแจ้ง อาการของผู้เขียนจากหมอก็ส่งหมอตัวเอง (sage femme) มาดูอาการผู้เขียนที่อพาร์ทเม้นต์อาทิตย์ละ สองครั้ง พร้อมทั้งจะส่งคนมาช่วยทำงานบ้านให้ด้วย (แต่ประการหลังนี้ เรายังไม่ได้รับ) เพราะฟ่อนบ้านชอบ ทำเองมากกว่า) พอสองอาทิตย์ก่อนคลอดหมอตัวเอง ก็พบว่า ผู้เขียนนอกจากจะมีความตันสูงพิเศษแล้ว ยังมีน้ำตาลในเลือดด้วย เขาเลยรีบนำผู้เขียนส่งโรงพยาบาลทันที ทั้ง ๆ ที่ลูกกับสามีไม่อยู่บ้านสักคน ผู้เขียนไปนอนโรงพยาบาลอยู่ในความอารักขาของ หมอดคลอด 24 ชั่วโมง เป็นเวลา 10 วัน ถึงคลอด ก่อนกำหนดเพียงอาทิตย์เดียว แทนที่จะก่อนถึงสองเดือน แล้วก็อยู่ต่อหลังคลอดอีก 10 วัน ค่าโรงพยาบาลรวมทั้งค่าคลอดหน่วยประกันสังคมเป็นผู้ ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด ถ้าต้องออกเองแล้ว คงจะ หมดเนื้อหมดตัวแน่ ๆ เพราะค่าโรงพยาบาลตอนนั้น วันละ 1,250 ฟรังก์

เมื่อลูกคลอดออกจากโรงพยาบาล ทางประกันสังคม ก็ให้เงินช่วยเหลืออีก เรียกว่าเงินช่วยเหลือหลังคลอด (Allocations postnatales) โดยมีเงื่อนไขว่า พ่อแม่ ต้องส่งสูดิบตรของลูกไปให้หน่วยประกันสังคม ทั้งต้องเอาเด็กไปให้หมออตรวจสามครั้งตามเวลาที่

กำหนด คือ ครั้งแรกภายในแปดวันหลังจากคลอด ครั้งที่สองระหว่างเดือนที่เก้าและเดือนที่สิบ และ ครั้งสุดท้ายระหว่างเดือนที่ 24 หรือ 25 หลังตรวจ ร่างกายแต่ละครั้งก็ส่งใบตรวจร่างกายที่มีอยู่ในสมุด ลูกภาพของเด็ก (carnet de santé) ไปให้หน่วย ประกันสังคม ๆ ก็จะส่งเงินช่วยเหลือมาให้เป็น ครั้ง ๆ ไป

สำหรับครอบครัวใดโชคด้วย คือแม่เสียชีวิต เด็ก ที่มีชีวิตอยู่มาเนื่น ก็จะได้รับเงินช่วยเหลือสำหรับ ลูกกำพร้า (Allocation d'Orphelin) หรือในกรณี ที่แม่มีชีวิตอยู่ แต่ต้องเลี้ยงลูกคนเดียว เพราะมีห้อง โดยไม่ได้แต่งงาน ซึ่งฝรั่งเศสเรียกว่า *mère célibataire* หรือแยกกันอยู่กับสามี แม่ก็จะได้เงินช่วยเหลือ ต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อเน้นให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญ จริง ๆ กับการเลี้ยงเด็กซึ่งจะเติบโตเป็นอนาคตของ ชาติ ทุกอย่างจะทำเพื่อเด็กทั้งสิ้น ตั้งแต่แม่ที่ต้อง มีสุขภาพดี มีเวลาพักผ่อนเพียงพอ ในฝรั่งเศสผู้หญิง ที่ทำงานทุกคนมีสิทธิหยุดงานได้ 16 อาทิตย์ โดย ได้รับค่าจ้างในการคลอดแต่ละครั้ง คือ 6 อาทิตย์ ก่อนคลอด และ 10 อาทิตย์ หลังคลอดและเมื่อ แม่ต้องกลับไปทำงานก็สามารถส่งลูกไปฝากเลี้ยง ตามสถานเลี้ยงเด็กอ่อน (crèche) โดยเสียค่าเลี้ยงดู เพียงเล็กน้อย ถ้ามีรายได้น้อยก็สามารถขอเงินช่วยเหลือ จากหน่วยประกันสังคมได้เป็นพิเศษ เรียกว่า “assistant maternelle” ในปี 1983 จะได้เงินช่วย ค่าเลี้ยงดูเด็กเดือนละ 216 ฟรังก์

สำหรับครอบครัวของเรา พอมีสมาชิกใหม่ เพิ่มมาอีกคน ก็ได้รับเงินช่วยเหลือครอบครัว (Allocations familiales) ซึ่งเงินช่วยเหลือครอบครัวนี้ จะช่วยครอบครัวทุกครอบครัวทั้งที่มีรายได้มากหรือ มีรายได้น้อย ขอเพียงแต่ให้มีบุตร 1 คนแรกจะได้ รับการช่วยเหลือจนถึงอายุ 3 ขวบ ถ้าพ่อแม่ยังไม่มี บุตรคนที่สองก็จะคงให้ความช่วยเหลือประมาณเดือนละ แต่ถ้ามีคนที่สองก็ให้ต่อไป โดยจ่ายเงินเพิ่มขึ้นตาม

ใจเป็นพิเศษกับความสนใจของรัฐบาลที่มีต่อเด็กในด้านต่าง ๆ เพราะเด็กที่ได้รับความรักความเอาใจใส่ดูแลอย่างดีจากครอบครัวและจากรัฐบาลย่อมมีจิตใจและร่างกายที่สมบูรณ์ พร้อมที่จะเจริญเติบโตเป็นกำลังที่สำคัญของชาติ ผู้เขียนหวังว่า สักวันหนึ่งในอนาคต เด็กไทยของเราจะมีโอกาสได้รับความ

สนใจเอ้าใจใส่จากรัฐบาลซึ่งเห็นความสำคัญของเด็กมากขึ้น เพราะจะทำให้ปัญหาครอบครัว ซึ่งเป็นที่มาของปัญหางานสังคมต่าง ๆ ลดน้อยลงไป แล้วประเทศไทย ก็จะได้ชื่อว่าเป็นแห่งเดินท่องบูรพาเย็น เจริญก้าวหน้า สมกับคำว่า “แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง” จริง ๆ เ叙ยที

ด้วยความประถานาดี จาก

บริษัท ดิพย์ประกันภัย จำกัด

รัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงการคลัง

142 อาคารธนารักษ์กรุงไทย สาขาสำนักลีสинг ชั้น 7-8 ถนนสีลม กทม. 10500

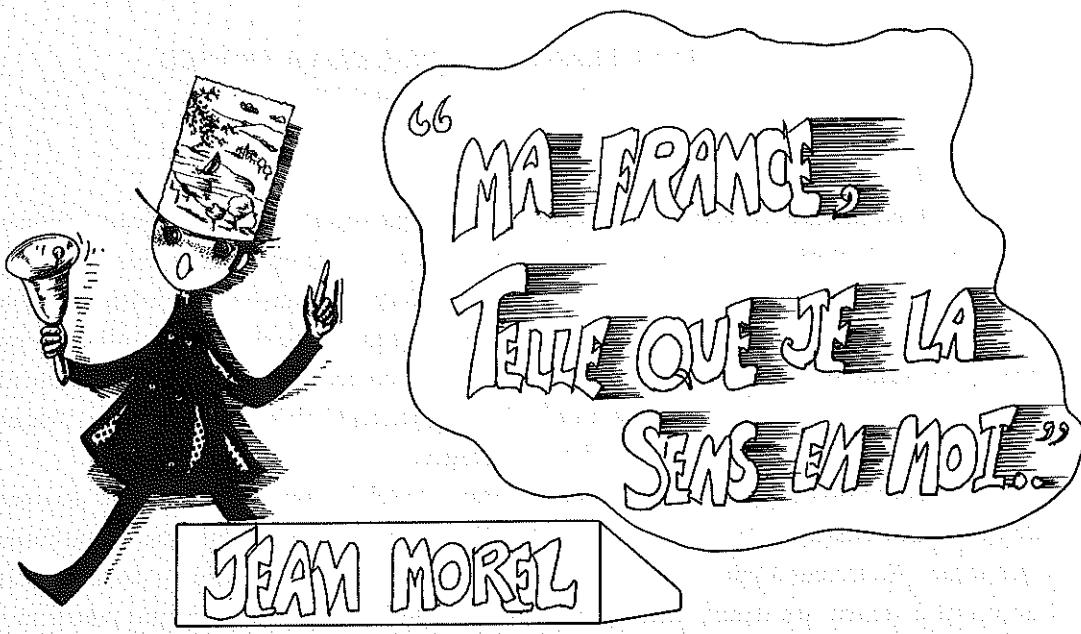
โทร. 234-7440-9 234-7660-9 234-1981-9

ดำเนินกิจการมากว่า 30 ปี ตามหลักการประกันภัยสากล
บริการรับประกันวินาศัยทุกประเภท

- ประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก
- ประกันภัยทางทะเลและขนส่ง
- ประกันเครื่องบิน
- ประกันรถยนต์
- ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล
- ประกันภัยสำหรับราชการ
- ประกันโทรศัพท์
- ประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก
- ประกันอุบัติเหตุและภัยพิบัติจากเครื่องจักร
- ประกันความเสื่อมเสีย
- ประกันภัยสัตว์
- ประกันอุบัติเหตุระหว่างเดินทาง
- ประกันการเสียงกัยทักษิณของรัฐบาล
- ประกันภัยสำหรับเงินเดือน
- ประกันภัยเงินค่าทดแทนคนงาน
- และอื่น ๆ

นางจงกลนี จันทร์สา ประธานกรรมการ

นางวีระพงษ์ กรรมการผู้จัดการ

“MA FRANCE, TELLE QUE JE LA SENS EN MOI ...”

Au coeur de l'actualité, un étudiant français parle de son pays.

Pour avoir souhaité d'un jeune étudiant parisien une lettre d'actualité destinée à mon cours de Civilisation, j'ai reçu ce texte de STEPHANE PASQUAY qui, après un brillant baccalauréat obtenu en province, est “monté à PARIS” pour suivre une classe d'Hypokhâgne.

Après trois mois de vie d'étudiant, le voici confronté à un visage de la FRANCE qui est celui de la rébellion mais de l' aussi de l'inquiétude. Il nous donne ci-après, de façon un peu journalistique, ses impressions.

Ce témoignage est important pour situer le désappointement d'un pays qui sort mal de la crise économique, qui est au bord de la crise morale et où les crises sociales apparaissent sans issues.

La FRANCE de 1968 avait tiré des évènements de Mai une sorte de nouvelle jeunesse, celle qui arrive au pouvoir aujourd'hui. Il n'en est pas de même des dernières manifestations. De celles-ci naissent de nouvelles interrogations sur le blocage de la société et sur les moyens d'en sortir. SEEPHANE PASQUAY ouvre une fenêtre par laquelle beaucoup de jeunes français voudraient librement respirer, demain.

JEAN MOREL.

Professeur à SILPAKORN.

UN ETUDIANT FRANCAIS PARLE DE LA FRANCE A DES ETUDIANTS ETRANGERS

Dimanche 4 janvier 1987.

Il est malaisé, et même souvent artificiel parce que superficiel, d'entreprendre l'évocation d'un pays en évolution constante, lors même que peu de lignes nous sont accordées.

Un deuxième obstacle se joint au premier, préfigurant une barrière infranchissable: la subjectivité de celui qui écrit. Car loin de parler de la France avec la distance qu'il convient de tenir pour atteindre une certaine garantie d'objectivité, on confie à un étudiant parisien parmi d'autres, noyé dans le commun de la multitude, pas plus apte qu'un autre, le soin d'esquisser les traits évolutifs d'un pays qui est le sien: la France.

Toutefois, est-ce-là ce qui importe? Parce qu'enfin, outre qu'il est plus que permis de douter de l'existence d'un compte rendu objectif, c'est précisément l'individualité de l'opinion qui prime. Au lecteur à faire la part entre l'unicité du témoignage et ce qui s'y révèle de presqu'universel à travers les lignes, ainsi qu'un critique doit le faire d'une peinture entre sa pâle représentation et ce que dégagent les structures, la matière, les couleurs du tableau.

Ces tremplins posés, il reste un point sur lequel il faut s'arrêter: de quelle France parler? Celle des étudiants? des artistes? des politiques? Sans doute ma France, telle que je la sens en moi, telle qu'elle s'y reflète: et c'est la vie du pays à travers la mienne..... C'est la vie culturelle, politique, économique, sociale ainsi qu'elle m'apparaît que je retiendrai.

Lundi 5 janvier 1987.

"Et tout d'un coup le souvenir m'est apparu: ce goût, c'était celui du petit morceau de madeleine que le dimanche matin à Combray, quand j'allais lui dire bonjour dans sa chambre, ma tante Léonie m'offrait après l'avoir trempé dans son infusion de thé ou de tilleul." (Marcel Proust **Du côté de chez Swann**).

Culture française... fierté d'un pays dont l'histoire est empreinte de littérature, de peinture. Comme si les mots s'alliaient aux pinceaux, comme si Maupassant épousait **la femme à l'ombrelle** de Monet. Des vers épiques du chevalier Roland aux dernières lignes de Marguerite Duras, en passant par Ronsard, **la princesse de Clèves** de madame de La Fayette, **l'Histoire du Chevalier des Grieux** de l'abbé Prévost, **la Comédie Humaine** de Balzac ou encore les poèmes de Rimbaud, tout un patrimoine veille sur le passé artistique français, garantie essentielle d'un élan d'avenir.

Et que dire de nos réalisations architecturales, merveilles symétriques à l'instar de Versailles, d'originalité si l'on pense à la Tour Eiffel; ou encore, marque d'une vitalité renouvelée, comment ne pas s'arrêter, perclu d'admiration, devant les colonnes de Buren, le centre Pompidou, et, symbole de l'éphémère et de l'éternité, devant ce que fut le pont de Cristo, recouvert de draps et de tissus.

Chérie des gouvernements, notre culture témoigne de notre indépendance. Active, ses promoteurs, l'avivent face aux invasions reitérées des modèles culturels anglo-saxons, plus généralement étrangers. Toutefois, sa prééminence, parfois portée à outrance, n'indique-t-elle pas la crainte, voire le refus de tout apport étranger, lui préférant un égocentrisme désuet? La France craint une internationalisation culturelle qui, ne distinguant plus les particularismes régionaux, les annihilerait en procédant à un vaste nivellement. Elle n'a sans doute pas tort. Mais quelle action engager pour y répondre? Voilà la question qui reste posée et qui nous préoccupe.

Mardi 6 janvier 1987.

J'éteins à peine le poste de télévision, ayant écouté avec attention les informations données à vingt heures.

Faut-il préciser que la vie politique y est, aujourd'hui encore, prépondérante? Une vie politique française dont il n'est pas interdit de se demander si le mode de gouvernement du pays qu'elle soutient depuis le 16 mars 1986 est, de manière effective, capable de résister aux assauts du temps... et des ennemis politiques. Particularité jamais rencontrée dans l'histoire de la cinquième République française et que, pensait-on, la constitution de 1958 ne permettait pas de réaliser: la cohabitation, ou coexistence entre un président de la République socialiste (François Mitterrand) et un premier ministre (Jacques Chirac) leader du "Rassemblement Pour la République", parti placé à droite de l'échiquier politique.

Outre que cette coexistence affirme la souplesse de la constitution établie par le général De Gaulle, elle s'inscrit aussi mais surtout dans une grande tradition démocratique dont la France crie haut et fort les principes. Ayant hérité de différentes expériences républicaines, la prospérité apparente de la vie politique française cache cependant des troubles: une montée inexorable quoique limitée des extrêmes droites, une décrue significative du communisme, et une fragilité du pouvoir en place, quel qu'il soit.

Un monde politique en crise? Non pas. C'est cette fragilité devant l'opinion publique qui garantit les vertus démocratiques fondamentales auxquelles sont attachés les Français.

Mercredi 7 janvier 1987.

J'évoquais hier l'éminence de la démocratie française que conservent, en se la confiant successivement, les nombreux gouvernements. Tant il est vrai que je reste convaincu que les fondements politiques sur lesquels la France repose ne sont pas prêts de s'effondrer.

Mais s'il est un point sur lequel nos dirigeants et avec eux tous les Français concentrent leur attention, c'est non pas relativement au fonctionnement des institutions, mais davantage quant au dysfonctionnement de la machine économique.

La situation économique française n'est pas des plus médiocres, certes, et les derniers résultats posent la France comme un des leaders mondiaux, encadrée qu'elle est dans l'espace économique européen. Toutefois, si des efforts notables ont été réalisés concernant la désinflation (environ 2, 3%) en 1986, le différentiel d'inflation avec l'Allemagne, la faiblesse relative

du franc, la morosité boursière des derniers mois, le fragile équilibre de la balance des paiements préoccupent nos économistes.

La véritable inquiétude reste la déliquescence de certains secteurs industriels, voire même leur complète inexistence; l'industrie textile s'essouffle malgré une volonté de réorganisation; la branche sidérurgique souffre de la concurrence étrangère. L'informatique présente encore une interrogation: La France sera-t-elle capable d'ici l'an 2,000 de forger une industrie puissante? La société Bull fait des efforts en ce sens, elle qui, récemment, a projeté son ombre sur l'Amérique.

La France aura 1000 ans en 1987. 1000 ans... symbole de décadence ou de renouveau? Les faits parlent d'eux mêmes : on compte aujourd'hui, de par les récentes privatisations des entreprises nationales, 2 millions d'actionnaires. On observe un engouement de la part des étudiants pour les enseignements économiques, les écoles de commerce et de gestion. Des entreprises nouvelles découvrent le goût du risque et du profit à l'étranger. Il est à souhaiter que dans treize ans, la France ait retrouvé le chemin de la croissance.

Vendredi 9 janvier 1987

Je n'ai pas écrit hier, par la faute de multiples coupures d'électricité et la déficience des métros parisiens. Des grèves qui touchent depuis maintenant plus de vingt jours l'ensemble des services publics. Ayant débuté par une revendication des fonctionnaires de la Société Nationale Des Chemins de Fer, les mécontentements se sont étendus à la Régie Autonome des Transports Parisiens, et à l'Electricité de France.

Succédant à des manifestations étudiantes dont le succès contre un projet de réforme libéral des universités avait ébranlé le gouvernement de Jacques Chirac, ces troubles mènent à réfléchir sur la fragilité sociale d'un pays tel que la France. Dès lors, une ambiguïté intervient, prenant sa source dans la recherche des raisons profondes de cette agitation: celle-ci est-elle une réaction aux mesures et projets libéraux envisagés par le gouvernement actuel? appelé au pouvoir le 16 mars 1986, un gouvernement libéral essaie d'entreprendre une vaste politique de réformes économiques: dénationalisations, libération des prix, rigueur budgétaire... Est-ce donc la crainte de telles réformes touchant les intérêts des grévistes qui fait qu'aujourd'hui les trains stationnent dans les gares? ou est-ce plutôt un mouvement de fond révélant un désœuvrement dans une société qui s'interroge sur son avenir? mouvement de fond auquel il importe dès lors les manifestations étudiantes de décembre. Actions résultant d'une période de crise généralisée, marquée d'euro-pessimisme, d'efforts financiers imposés à tous les actifs de France?

Ces agitations m'apparaissent graves. Elles éclairent l'inadaption, voire l'inadéquation d'un peuple et de son avenir, avenir entendu comme projet dont les prémisses sont déjà présents. Refus. Négation... alors même que la radio nous annonce que les investissements progressent trop légèrement. Notre pays est-il voué au déclin des grandes nations, passé cet instant de gloire, de puissance? Non. Des solutions sont d'ores et déjà présentes, qu'il s'agit d'exploiter. Un paramètre toutefois: il faut en prendre conscience.

Samedi 10 janvier 1987 .

J'indiquais hier l'existence de solutions face aux problèmes particuliers à la France. Il reste à les déterminer, et c'est là sans nul doute un travail auquel nos dirigeants doivent s'atteler.

Toutefois, comme Saint-Just écrivant: "Le bonheur, une idée neuve en Europe", n'est-ce pas encore à l'Europe qu'il faut confier le sort de la France?

La communauté Economique Européenne existe, en dépit des conflits d'intérêt qu'elle engendre. Mais elle constitue, sur le plan politique, une pure abstraction. A quand un président de l'Europe, ainsi que le propose Valéry Giscard d'Estaing?

Il va sans dire que seuls la consolidation économique, les convergences d'intérêt sont à même de renforcer l'unité européenne. La reconnaissance de l'écu comme monnaie d'échange, l'ouverture systématique des frontières sont les éléments nécessaires à un nouvel élan français. Celui-ci ne se réalisera que dans un cadre plus large: le cadre européen.

อภินันทนาการ

IATA COFFEE SHOP & RESTAURANT

PATA COFFEE SHOP & RESTAURANT

อาหารจีนระดับคลาสสิก
รสชาดที่ชวนลิ่มลง

สยามสแควร์ ซอย 4 และซอย 3 โทร. 252-6514, 252-8800, 252-0236

Higher Education in France

Michel Yves BERNARD

บทความนี้เป็นบทบรรยายที่ศาสตราจารย์ มิเชล อิฟ แบร์nard เดินทางมารายการที่กรุงเทพ เมื่อวันที่ 31 มกราคม 1981 ได้รับอภิเนินหน้าการจาก Centre de Documentation Universitaire Scientifique et Technique (CEDUST)

Following is a report on the reforms which recently occurred in FRANCE in the field of HIGHER EDUCATION with a description of their consequences for foreign students.

For a better understanding of these reforms, one should first get some idea of

the general structure of HIGHER EDUCATION in FRANCE.

FRANCE has over 150 higher educational institutions, which are autonomous and managed by a board of trustees.

According to their history and to their missions, these institutions are called University, Special School, College, Institute, etc...

Specific information on any institution will be available at the CEDUST (Cultural Service of the French Embassy).

1 - AT THE "UNDERGRADUATE LEVEL"

Broadly speaking, the higher education at "undergraduate level" is organized along following patterns :

- a) - an "orientation" process, which exists generally in Universities (except for some subjects).

According to this pattern, access to higher education is virtually free - provided you have passed the "baccalauréat" - but a selection is made during the studies, whereby a number of students are progressively eliminated.

Any foreign student interested in following such kind of studies must have passed the "baccalauréat" or an exam deemed as equivalent, as well as an adequate knowledge of the French Language.

This applies to such fields as law, economics, sociology, mathematics, physics, chemistry, literature, linguistics, fine arts, biology, geography, etc....

- b) - another pattern, which might be called "FIRST SELECTION", concerns a series of subjects being taught in the Universities (such as medicine, pharmacy, management, etc...) but applies

especially to the Colleges (Grandes Ecoles) of engineers. According to this process, only a few students are allowed to study because there is a strict selection upon entering.

Nevertheless, once admitted, almost all the students follow the curriculum successfully.

For admittance, one must, of course, have the "baccalauréat" diploma, but, a choice is also made among the student's records and an interview with a selecting panel is generally organized.

Foreign students can also immigrate in this type of studies but they must bear in mind that admittance is not easy and that they must have, as from the start, an excellent knowledge of French.

2 - AT THE "GRADUATE" AND "POST-GRADUATE" LEVELS :

The reforms, which have essentially occurred on the "graduate" and "post-graduate" levels, allow foreign professors and students to have an easier access to French Higher Educational Institutions:

- a) - It is now possible for a foreign professor to teach in French Universities with the same rights as any of his French colleagues.
- b) - Through these reforms, the French doctorate could be harmonized with the international norms.

Thus the doctorate diploma previously delivered such as :

- "Docteur d'Etat"
- "Docteur d'Université"
- "Docteur de IIIe cycle"
- "Docteur Ingénieur"

have all been replaced by one kind of doctorate, which is equivalent to Ph.D.

As an average this doctorate can be obtained after four or five years after the "maîtrise".

Generally speaking the doctoral studies are organized as follows :

- one year during which the student attends lectures as well as seminars, training courses and bibliographical research. This curriculum leads to the "Diploma of Advanced Studies" (D.E.A.) ;
- the second stage which usually lasts three years is dedicated to research and preparing the thesis.

Foreign students may be allowed to prepare a doctorate provided :

- they have a MASTER'S degree (exceptionally a BACHELOR'S degree)
- they are accepted by a professor, in charge of a research team, who will be responsible for the students before the Faculty Council.

In this respect, the relations between the French researchers and their foreign counterparts are therefore most important, since it is through them that contacts can be established and appropriate structures to receive the students can be set up.

At such a level a perfect fluency in French is not compulsory in the scientific field, because English is often used by the research teams.

The above described reforms should allow the French Higher Education

to welcome more foreign students and to give them a more efficient training.

Through the above-mentioned reforms, one can expect the number of foreign students in FRANCE to increase and their training to improve significantly. FRANCE which already hosts as many as 130,000 foreign students - among a total of one million - intends to achieve such an important goal.

REFORM OF DOCTORAL STUDIES IN FRANCE

1. THE NEW DOCTORATE

On July 7, 1984, the French Government published regulations which drastically changed doctoral studies and created a new doctorate. This new degree would replace all those which had previously existed (Doctorats d'Etat, Doctorats de 3eme cycle, Diplôme de Docteur-Ingénieur, Doctorats d'Université).

The new doctorate, the only one now to be obtained in France, is equivalent to a Ph.D. It is granted by a Committee and bears testimony of the holder's aptitude for carrying out research in the widest sense of the term, i.e. fundamental or applied research, artistic creation or technological innovation.

Thus, it is research that constitutes the basic method as well as the main aim of doctoral studies. Obviously, this approach is quite different from the one adopted in studies aimed at acquiring professional skills and leading to the "D.E.S.S." (Diplôme d'Etudes Supérieures Spécialisées)

Doctoral studies are divided into two stages: the first one allows students to familiarize themselves with theory, methodology and practicalities of research. It lasts one year, but may be stretched over two years and leads to the D.E.A. (Diplôme d'Etudes Approfondies). The second stage mainly consists in writing the doctoral thesis.

However, the DEA does not automatically entitle one to enroll in this second stage of the studies. A candidate must also seek the divisional director's approval of his/her prospectus as presented by his/her advisor.

Access to stage II without a DEA will be granted only in exceptional cases.

The advisor and the candidate agree on the time needed for writing the thesis. It should not be less than two years and not more than three. However, on the advisor's proposal, a thesis may be submitted after less than two years.

Thus, doctoral studies will extend over a period of three to five years maximum, including the time spent in getting a D.E.A.

Faculties which are authorized to grant doctoral degrees may do so in all fields in which they deem themselves to be sufficiently engaged through teaching and research.

2. - TRANSITIONAL MEASURES

Provisions have been made to ensure flexibility of the system for the benefit of those who have already embarked on a thesis. They can

- either be granted the doctoral degree they set out to obtain before the reform,

- or have their enrollment changed so as to be entitled to seek the new doctoral

degree. However, changing over to the new doctorate will only be allowed if it is justified by the amount of work already done and endorsed by the student's advisor.

3. - CONSEQUENCES OF THE REFORM FOR FOREIGN STUDENTS

The new system came into effect in September 1984. Its consequences for foreign students are as follows:

a) stricter requirements for enrollment

Requirements for enrollment have become stricter for French as well as for foreign students.

b) Two separate scholarships

Since studies for a doctorate are divided into two stages, with each leading to a separate degree, as from next year, decisions on scholarships will be taken accordingly. In most cases, this will result in the following pattern:

- scholarships will first be granted for one year or a **maximum of two years** to allow holders to obtain their D.E.A. (If necessary, preliminary upgrading of their knowledge of the language or in their specialised fields in the host country will be taken into account.)

- a second scholarship will be granted for a period of two to four years, depending on the research field, to allow holders to obtain their doctoral degree.

REFERENCES:

- Law n° 84-52 on higher education, January 26, 1984, (article 16).
- Decree n° 84-573 on national degrees in higher education, July 5, 1984 (J.O., July 7, 1984).

- Decisions on doctoral studies, July 5, 1984, (J.O., July 7, 1984).
- Memorandum n° 84-352, September 25, 1984 (B.O. n° 35, October 4, 1984).
- Memorandum n° 84-434, November 9, 1984 (B.O. n° 41, November 15, 1984).
- Decision on transitional measures, December 4, 1984, (J.O., December 11, 1984).

UNIVERSITY EDUCATION IN FRANCE

1. - HOW TO REGISTER AT A STATE UNIVERSITY

The general procedures are indicated hereafter but it must be noted that, due to the autonomy of French Universities, specific conditions for registration may vary according to the organization and type of studies offered by each educational establishment.

This applies also where diploma equivalence is concerned.

2. - GETTING FURTHER INFORMATION

Information is available at the following offices :

- Le SERVICE CULTUREL DE L'AMBASSADE DE FRANCE
29, Thanon Sathorn Tai,
BANGKOK 10120 Tel : 287 15 92 - 8
- le BUREAU DE L'INFORMATION ET DE L'ORIENTATION (DESUT 1)
MINISTÈRE DE L'EDUCATION NATIONALE
61-65, rue Dutot 75015 PARIS
Tel. : 45392575 postes 3270 et 3747
- le CENTRE NATIONAL DES ŒUVRES UNIVERSITAIRES

ET SCOLAIRES (C.N.O.U.S.)
69, quai d'Orsay 75007 PARIS
Tel. : 4705 31 10

3. REGISTRATION PROCEDURE

(Candidates who have not been granted a scholarship)

Registration can be made in two different ways :

- Direct registration : under certain conditions only (see below)

- Prior application for admission.

3.1 - *Direct registration*

You can register directly, even for the first year in the first degree, if you comply with the following conditions :

- As holder of the french secondary school-leaving certificate ("BACCALAUREAT"), or of any french diploma, where national regulations may exempt you from the "BACCALAUREAT".

- As holder of either the french "BACCALAUREAT" with international option, or the french-german or the european "BACCALAUREAT".

- As student who has come to study in France under an agreement passed between two universities, the registration procedure is then specified by the curriculum or the agreement itself.

- As a student who has been granted a scholarship either by the french government or by international organizations or by foreign governments, whose scholarships are being managed through an official french agency such as "CNOUS" or "CIES".

- As a child of a diplomat appointed to France.

- As a student applying for admission to the 2^d or 3^d degree courses : check beforehand whether the unit you have already performed will be taken into consideration by the university (see paragraph entitled *“CAUTION”)

- If applying for admission to a preparatory school or to a training institution which admits students either by means of a competition, of an admission-jury or in view of the diplomas already obtained. (see paragraph *“CAUTION”)

- If applying for admission to study for a university diploma (without examination after two years).

- If applying for admission to a technological university institute (INSTITUT UNIVERSITAIRE DE TECHNOLOGIE -I.U.T.)

- Lastly, if you wish to study in a field that does not depend on the french national educational department (I.E. a music, agricultural or architectural school), you will have to contact directly these schools or the relevant departments.

In any case, as early as the 1st of January ask the educational establishment you have chosen, for the necessary information in order to apply directly for registration before mid-March.

TESTING THE STUDENT'S PROFICIENCY IN FRENCH

On arrival in France your knowledge of the french language will have to be assessed. This is a necessity prior to any matriculation.

Each establishment follows its own procedure, which will be specified before your registration formalities.

3.2 - Prior application for admission

This is a compulsory formality if you are to enter for the first time in the first degree of a french university, no matter in which field you want to study.

Available upon request, the registration forms will be properly completed between December 1st of current year and January 15th of following year. These dates are compulsory.

- Who is entitled to complete the registration form ?

Any candidate who does not belong to the categories mentioned under "DIRECT REGISTRATION".

- How to obtain such a form ?

Either by going yourself to the relevant office, or by mail. Request will be written in french.

Please specify which subjects - and at what level - you have chosen to study.

Attached to that request, send an envelope with your name, full address, including mention of your country of residence.

- Where is this document available ?

In your own country or in the country where you are resident now.

In the latter case, you will have to send or produce the photocopy of your resident permit with at least one year's validity.

- Which offices will provide you with the registration form ?

- ABROAD : at the CULTURAL SERVICE of the FRENCH EMBASSY

- IN FRANCE : at the UNIVERSITY next to your home or to your

parent's (father & mother) home.

But, you will not be given a registration form in France unless you produce a one year's resident permit or if your husband (or wife) or parents have got a resident permit valid for three years. (photocopies of these documents, must be sent, if you comply with such formality by mail.)

TESTING STUDENT'S PROFICIENCY IN FRENCH

Attached to the above mentioned registration form, you will receive a notice concerning the test to assess whether your knowledge of the french language is sufficient for the intended curriculum.

This information will indicate time and place of the language test.

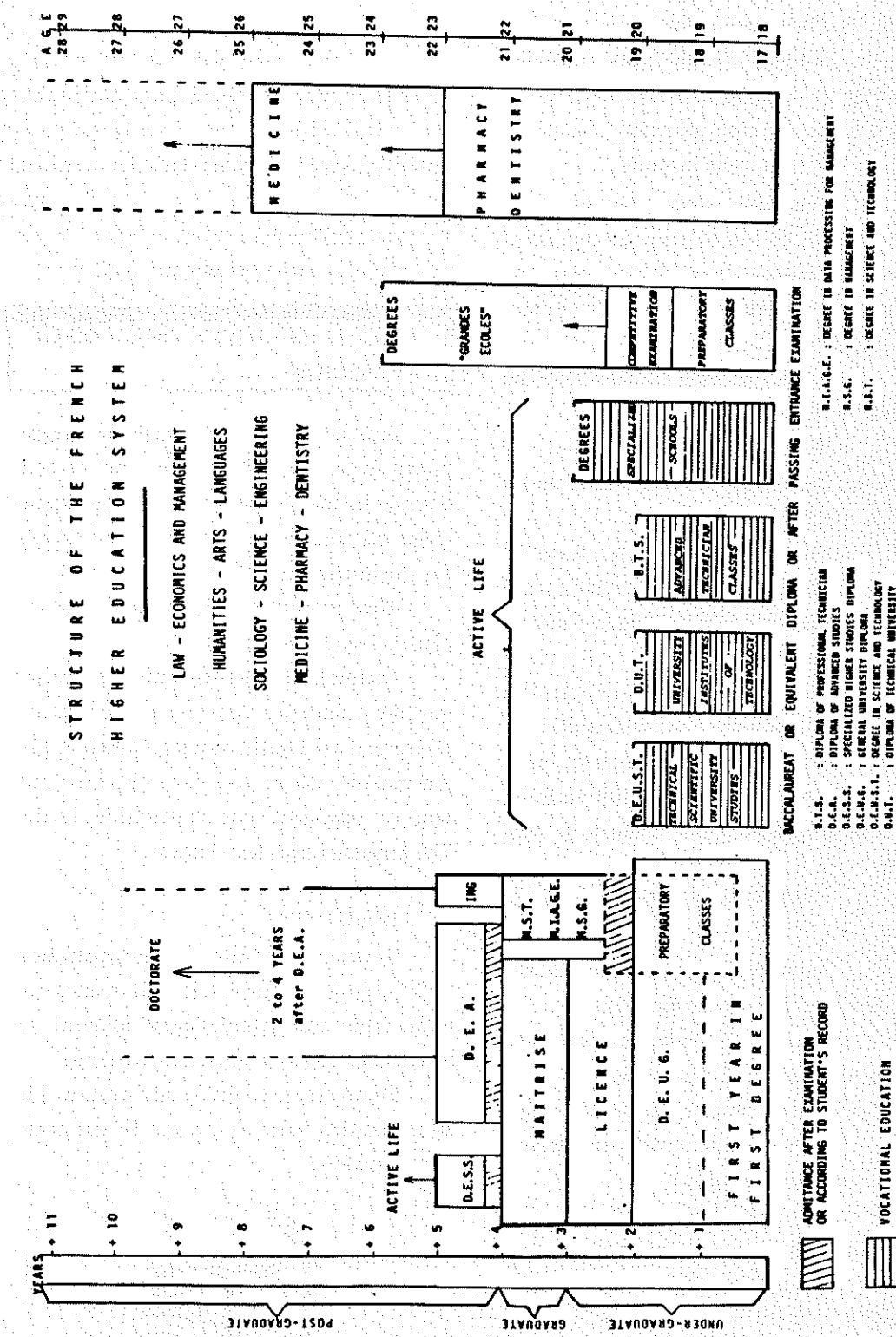
Contrary to direct registration procedure you must undergo this test in the country where you are legally residing (which is also the country where you have obtained and sent or returned your registration form). The language tests last 3 hours.

*CAUTION

If your application for a registration in 2nd degree studies is rejected, it does not mean you are automatically allowed to matriculate for a 1st degree curriculum.

Therefore it would be advisable to file an application prior to this for 1st university degree studies.

**4. - BEFORE BEING ADMITED TO ENTER AND STAY IN FRANCE,
ANY FOREIGN STUDENT MUST COMPLY WITH THE FOLLOWING CONDITIONS :**

(students who have not been granted a scholarship).

4.1 - Entry into France

Foreigners coming to France in order to continue their studies must hold a visa valid for over 3 months bearing the mention "STUDENT".

Such a visa is necessary when you apply for a temporary resident permit.

It is given by the French Consulat Authority in the student's country of residence.

The student must produce a passport valid for over 6 months

4.2 - How to get a visa and a resident permit

According to regulations both the visa and the resident permit will be delivered once the following conditions are satisfied :

- Proof of adequate means (a minimum monthly income of 1 800 FF).

- The producing of a matriculation, registration or pre-entry certificate in an educational (or vocational) public or private

establishment, which is run according to laws and regulations in force.

- The producing of a medical certificate from a doctor who has been officially recognized by the french authorities.

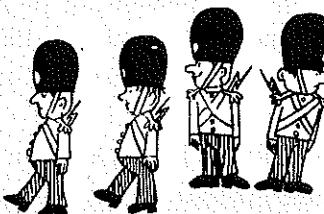
- With a written commitment whereby you will, upon arrival in France, take out a voluntary insurance if you are not automatically covered, due to your matriculation in an establishment having passed an agreement with the social insurance or if you are over 26.

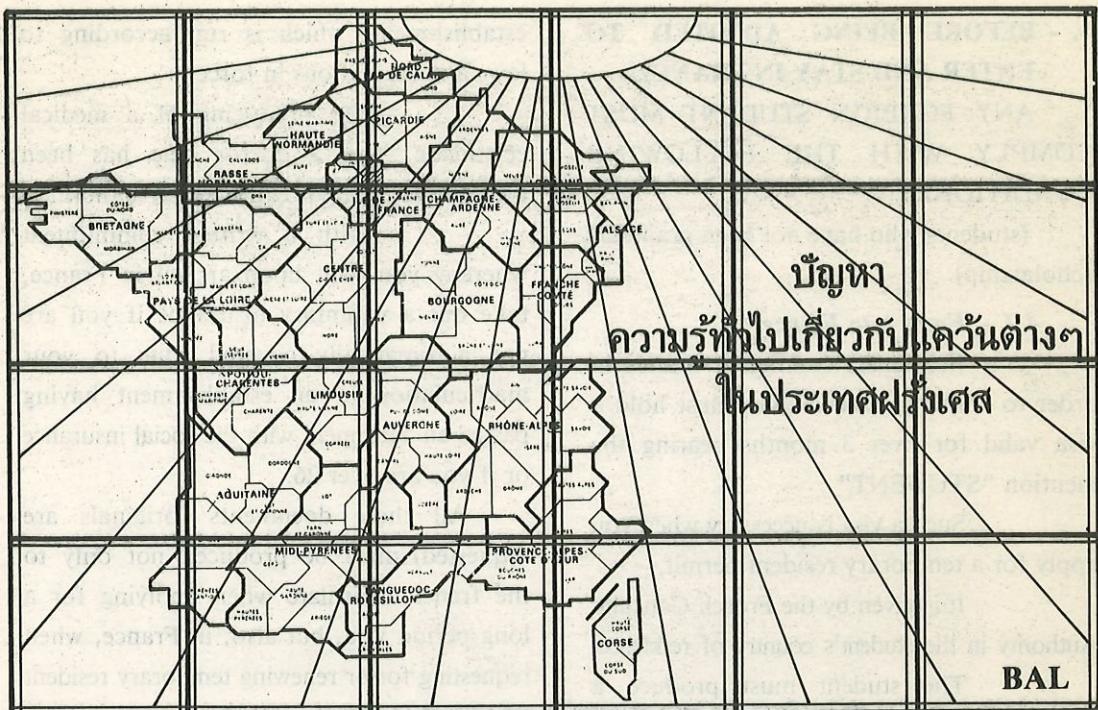
All these documents (originals are requested) must be produced not only to the french consulate when applying for a long period visa, but also, in France, when requesting for or renewing temporary resident permit.

5. - HOLDERS OF A FRENCH GOVERNMENT SCHOLARSHIP

Every year France places a number of scholarships at the disposal of the thai government. These scholarships are intended for some civil servants or for such occupations as specified in cooperation agreements.

Civil servants may turn to their respective departments to get information on how these scholarships may be granted.

บัญชาเหล่านี้ใช้ถ้าเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2529 ในงานกิจกรรมประจำปี 2529 ของสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย จัด ณ โรงเรียนเซนต์จอห์น ลาดพร้าว
(โปรดดูเฉลยบัญชาต่อจากข้อ 60)

1. La Bretagne se compose de quatre départements: l'Ile-et-Vilaine, les Côtes du Nord, le Morbihan. Quel est le quatrième?
  1. les Yvelines 2. le Finistère 3. le Val d'Oise
2. Laquelle de ces régions est une région montagneuse?
  1. l'Auvergne 2. les pays de la Loire 3. Le Nord Pas de Calais 4. La Bretagne
3. L'Alsace est une région de France située.....
  1. au nord 2. au sud 3. à l'est 4. à l'ouest
4. Laquelle de ces régions a une frontière commune avec l'Italie?
  1. Provence Côte d'Azur 2. Limousin 3. Midi-Pyrénées 4. Aquitaine
5. Laquelle de ces régions comporte plus de 2 départements?
  1. Nord Pas de Calais 2. Haute Normandie 3. Alsace 4. Ile de France
6. Laquelle de ces régions a une frontière commune avec l'Espagne?
  1. Languedoc-Roussillon 2. Centre 3. Limousin 4. Rhône-Alpes
7. Le Mont Blanc se trouve dans.....
  1. le Massif Central 2. les Pyrénées 3. les Alpes 4. le Jura
8. Les trois villes principales du Limousin sont Gueret, Tulle et Limoges. Quelle est parmi ces trois villes, celle qui est la capitale régionale?

9. Marseille est un port.....
1. de l' Atlantique 2. de la Manche 3. de la Mer Méditerranée 4. de la Mer du Nord
10. L'un de ces noms n'est pas un nom de ville. Lequel?
1. Mont-de-Marsan 2. Besançon 3. Bar-le-Duc 4. Le Rhin
11. Lequel de ces fleuves n'est pas entièrement français?
1. l'Oise 2. le Rhin 3. la Seine 4. la Loire
12. Laquelle de ces villes ne se trouve pas en Ile de France?
1. Bobigny 2. Créteil 3. Evry 4. Tarbes
13. La très célèbre statue de la liberté qui domine le port de New York, cadeau de la France aux Etats-Unis, a été réalisée par le sculpteur alsacien Bartoldi. On trouve aujourd'hui en Alsace un Musée Bartoldi, mais où, à Strasbourg ou à Colmar?
14. Quelle est l'industrie qui a rendu la ville de Limoges célèbre dans le monde entier?
1. la chaussure 2. la porcelaine 3. le verre
15. Le TGV passe par.....
1. Chateauroux 2. Laval 3. Lyon
16. Midi-Pyrénées est une région située.....
1. au Nord 2. au Sud 3. à l'ouest 4. à l'est
17. La Picardie est une région située.....
1. au Nord 2. au Sud 3. à l'Ouest 4. à l'Est
18. Laquelle de ces régions a une frontière commune avec l'Allemagne?
1. Aquitaine 2. Picardie 3. Franche-Comté 4. Alsace
19. Laquelle de ces villes se trouve en bordure de mer?
1. Rouen 2. Epinal 3. Moulins 4. Toulon
20. Laquelle de ces régions se trouve en bordure de la Manche?
1. l' Aquitaine 2. le Poitou-Charentes 3. le Languedoc Rousillon 4. la Haute-Normandie
21. Laquelle de ces régions qui n'est voisine d'aucun pays étranger?
1. Alsace 2. Champagne-Ardennes 3. Languedoc-Roussillon 4. Bourgogne
22. Laquelle de ces régions a une frontière commune avec la Belgique?
1. Midi-Pyrénées 2. Centre 3. Aquitaine 4. Nord Pas-de-Calais
23. La Corse se compose de combien de départements?
1. 2 2. 3 3. 4 4. 5
24. Le département de l'Ile de la réunion se trouve dans quel océan?
1. Atlantique 2. Pacifique 3. Indien
25. Sur les toits d'Alsace il y a bien sûr des cheminées. Mais souvent les gravures nous les présentent surmontées de nids d'oiseaux. Quels sont ces oiseaux célèbres et qui dans certains pays amènent les nouveaux-nés et qu'ils portent dans une pièce de tissu accroché à leur long bec?
1. les aigles 2. les pigeons 3. les cigognes

26. On fabrique le congac.....
1. en Normandie 2. dans les Charentes 3. en Savoie 4. en Bourgogne
27. Quelle est la région de France très connue par ses châteaux?
1. La Picardie 2. L'Alsace 3. Rhône-Alpes 4. Les Pays de la Loire
28. Quelle est la hauteur de l'Arc de Triomphe?
1. 30 m. 2. 50 m. 3. 80 m. 4. 100 m.
29. Le vignoble du bordelais se trouve dans quelle région?
1. Auvergne 2. Aquitaine 3. Alsace 4. Bourgogne
30. Laquelle de ces villes est célèbre pour sa moutarde?
1. Orléans 2. Besançon 3. Valence 4. Dijon
31. Dans quelle région se trouve Paris?
1. Le Centre 2. La Champagne 3. L'Ile de France 4. L'Aquitaine
32. La Bretagne est située.....
1. au nord 2. au sud 3. à l'est 4. à l'ouest
33. L'une de ces régions est une île. Laquelle?
1. L'Ile de France 2. Le Centre 3. La Provence Côte D'Azur 4. La Corse
34. Laquelle de ces régions a une frontière commune avec la Suisse?
1. Bourgogne 2. Auvergne 3. Aquitaine 4. France-Comté
35. La ville Nantes se trouve .....
1. sur la Loire 2. sur le Rhin 3. sur la Seine 4. sur la Garonne
36. Laquelle de ces villes est un célèbre port fluvial?
1. Albi 2. Port-au-Prince 3. Orléans 4. Rouen
37. Le camembert est un fromage fabriqué .....,
1. en Ile de France 2. en Bretagne 3. en Aquitaine 4. en Normandie
38. Laquelle de ces régions est réputée par sa reproduction de vin?
1. La Picardie 2. Le Nord Pas de Calais 3. L'Auvergne 4. L'Alsace
39. Les vins d'Alsace ont acquis une renommée mondiale. Mais quand on pense à un vin d'Alsace, on pense à un vin rouge ou à un vin blanc?
40. Le Brie est un fromage traditionnellement fabriqué .....,
1. en Alsace 2. en Bretagne 3. en Normandie 4. en Ile de France
41. Le Cantal est un fromage fabriqué .....,
1. en Normandie 2. en Corse 3. en Auvergne 4. en Lorraine
42. L'industrie aéronautique française est concentrée à .....,
1. Toulouse 2. Marseille 3. Lille 4. Besançon
43. Les trois départements du Limousin sont la Creuse, la Haute-Vienne et Corrèze. Ils sont identifiés par les trois numéros suivants: 87, 23 et 19. Rétablissez les couples respectifs Dpt/n.
44. Dans un de ces départements, on ne produit pas de vin. Lequel?
1. La Marne 2. L'Ile-et-Vilaine 3. Le Dordogne 4. La Gironde

45. Le Calvados est un alcool fabriqué .....
1. en Aquitaine 2. dans le Limousin 3. en Poitou-Charentes 4. en Normandie
46. La Place de l'Etoile est évidemment très connue à Paris. Quel est le monument qui s'y dresse?
1. La Tour Eiffel 2. L'Obélisque 3. L'Arc de Triomphe
47. Versailles se trouve dans quelle région?
1. Le Nord Pas de Calais 2. Les Pays de la Loire 3. Le Centre 4. L'Ile de France
48. L'un de ces fleuves ne coule pas en France Lequel?
1. La Seine 2. La Loire 3. La Garonne 4. Le Danube
49. On cultive du riz en France .....
1. en Picardie 2. en Bretagne 3. en Provence 4. en Auvergne
50. Une région est composée de plusieurs départements. D'après vous, combien de départements font partie de la région du Limousin?
51. Parmi les trois villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas dans le Nord-Pas-de-Calais?
1. Lille 2. Arras 3. Rennes
52. Parmi les trois villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas en Alsace?
1. Strasbourg 2. Nancy 3. Colmar
53. Parmi les trois villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas en Lorraine?
1. Metz 2. Dijon 3. Nancy
54. Parmi les quatre villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas dans la région Midi-Pyrénées?
1. Albi 2. Toulouse 3. Marseille 4. Tarbes
55. Parmi les quatre villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas dans la région Provence-Alpes-Côte-d'Azur?
1. Toulon 2. Avignon 3. Carcassonne 4. Marseille
56. Parmi les quatre villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas dans la région Champagne-Ardennes?
1. Chalons-sur-Marne 2. Charleville-Mézières 3. Chaumont 4. Rouen
57. Parmi les quatre villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas en Bourgogne?
1. Macon 2. Dijon 3. Nimes 4. Auxerre
58. Parmi les quatre villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas en Bretagne?
1. Vannes 2. Quimper 3. Lille 4. Rennes
59. Parmi les quatre villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas en Auvergne?
1. Poitiers 2. Clermont-Ferrand 3. Le Puy 4. Aurillac
60. Parmi les quatre villes proposées, quelle est celle qui ne se trouve pas dans la région Rhône-Alpes?
1. Nice 2. Lyon 3. Valence 4. Grenoble

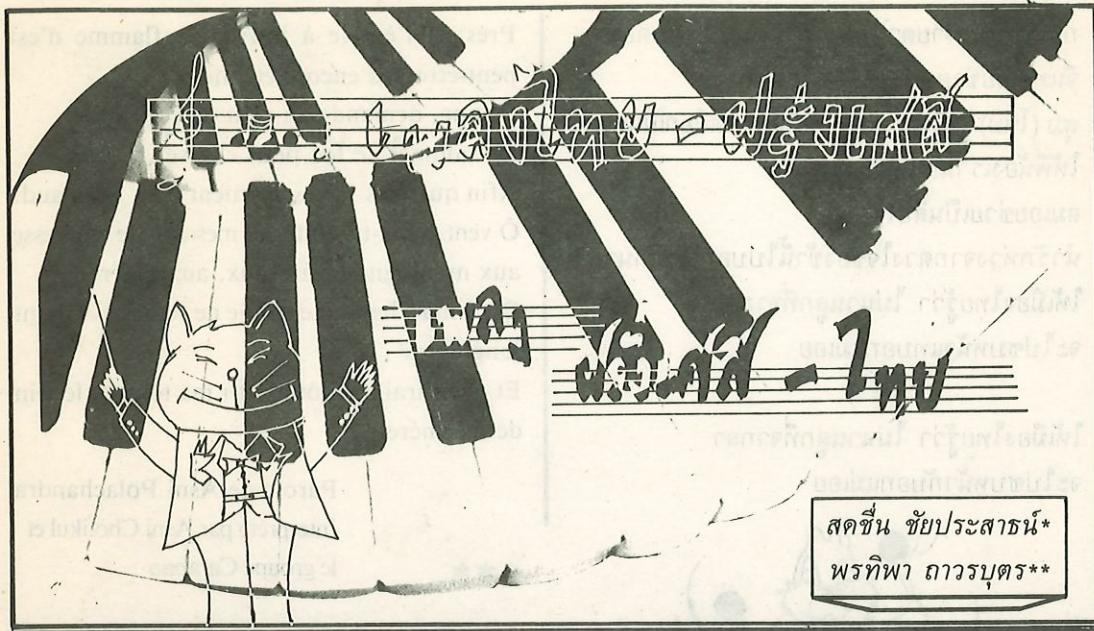
Réponses:

1. 2	2. 1	3. 3	4. 1	5. 4	6. 1
7. 3	8. Limoges	9. 3	10. 4	11. 2	12. 4
13. à Colmar	14. 2	15. 3	16. 2	17. 1	18. 4
19. 4	20. 4	21. 4	22. 4	23. 1	24. 3
25. 3	26. 2	27. 4	28. 2	29. 2	30. 4
31. 3	32. 4	33. 4	34. 4	35. 1	36. 4
37. 4	38. 4	39. Un vin blanc	40. 4	41. 3	42. 1
42. 1	43. COR/19-CRE/23-H-V/87	44. 2	45. 4	46. 3	47. 4
46. 3	48. 4	49. 3	50. 3 – il s'agit de la Corrèze, de la Haute – Vienne et de la Creuse	51. 3	52. 2
53. 2	54. 3	55. 3	56. 4	57. 3	58. 3
59. 1	60. 1				

**บริษัท รอยัล อินเวสตอร์ คอเพอร์เรชั่น จำกัด
ROYAL INVESTOR CORPORATION LIMITED.**

Sinthorn Bldg. 4th Flr. 132 Wireless Rd. Bangkok 10500
Tel. 2500210-3, 2520215 ext, 400-404
Tly. 84055 ROYAL TH

สดชื่น ชัยประสาห์*
พรทิพา ถาวรบุตร**

เพลงเดือนเพ็ญและเพลงสัมโนราพ แปลเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยความคุณคุณของ ดร.สดชื่น ชัยประสาห์ ซึ่งได้รับความร่วมมือจาก M. Guy Mennessier และ M. Jean Morel

ส่วนเพลง L'amour est pareil และเพลง Champs-Elysées แปลเป็นภาษาไทย โดยอาจารย์พรทิพา ถาวรบุตร

เดือนเพ็ญ

คำรำกา

เดือนเพ็ญสายเย็นเห็นอร่าม นาภาแจ่มนวลดูงาม
เย็นชื่นหนอยามเมื่อลมพัดมา
แสงจันทร์นวลชวนใจข้า คิดถึงฉันที่จากมา
คิดถึงท้องนาบ้านเรือนที่เคยเนาร์
เรไรร้องดังฟังว่า เสียงเจ้าที่ฝ่าครรภูมา
ลมอ่อนช่วยพากะรซิบข้างกาย
ข้ายังคงอยู่ไม่หน่าย
ไม่เลือนห่างจากเดือนคลาย
คิดถึงไม่วายที่เราจากกัน

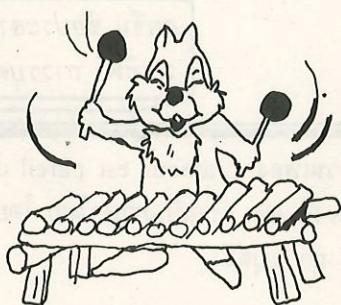
PLEINE LUNE

Pleine lune à la brillante splendeur, ciel clair et lumineux
Fraîcheur de la brise
Doux rayons dorés de la lune rappelant mon pays perdu
Mes champs, la demeure où j'ai vécu.
Le chant des cigales comme ta voix qui m'appelle.
Veux-tu, ô vent, dire à celle que j'aime
Que je ne me lasse pas de l'attendre
Qu'elle est toujours dans mon cœur
Et que je pense sans cesse au moment où la vie nous a séparés?

* อาจารย์ประจำคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ประจำโรงเรียนศึกษาหารี

กองไฟสูมความตามคอก คงยังไม่มอดดับดอก
จันทร์เอื้ยวช่วงบากให้ลมช่วยเป่า
สูม (ใหม) ไฟให้แรงเข้า พัดได้ความเยือกเย็นหนาว
ให้พื้นองเรานอนหลับอุ่นสบาย
ลมอยช่วยเป็นสื่อให้
นำรักห่วงจากดวงใจของข้าวไปบนอกเขาน้ำนา
ให้มีองไวยรู้ว่า ไม่นานถูกที่จากลา
จะไปซบทหน้าแทนอกแม่เมย
(ช้า)
ให้มีองไวยรู้ว่า ไม่นานถูกที่จากลา
จะไปซบทหน้ากับอกแม่เมย

“สันติภาพ”

บ้านเมืองมีความเป็นมา
ทุ่งนาภูเขาแม่น้ำ
ฝนพรอมลมเย็นชื่นฉ่า
ผู้คนสร้างทำเรื่อยมา
สังคมคุกคามทำลาย
วอความผืนเดินแผ่นฟ้า
อะตอนมีคบคมบูลงมา
นิวเคลียร์นิวตรอนรังสี
โอ...สันติภาพ สันติภาพ สันติภาพ
ผันถึงสันติภาพ
อาบให้โลกดงงาม

Près de l'étable à buffles la flamme n'est peut-être pas encore éteinte.

O lune, demande au vent de souffler
De ranimer ce feu pour chasser le froid
Afin que mes frères dorment bien au chaud.
Ô vent, veux-tu porter ce message de tendresse
aux montagnes, aux eaux, aux rizières?
Dis à ma Thaïlande que je ne serai pas absent
longtemps
Et que j'irai bientôt blottir ma tête sur le sein
de ma mère.

Parole de Asni Polachandra
Interprété par Asni Chotikul et
le groupe Carabao

Travail en collaboration avec M. Guy Mennessier
ผลงานของนักศึกษาธรรมศาสตร์ ปีที่ 3 ร่วมกับ
อ.สุดชื่น ชัยประสาท และ Guy Mennessier

“PAIX”

A chaque pays, ses champs, ses montagnes,
ses rivières,
Et la pluie et le vent frais,
Et à travers les âges,
L'homme qui crée...
Qui crée son Histoire.

Pourtant, ciel et terre sont menacés.
Neutrons, irradiations,
Puissance nucléaire
Des bombes atomiques
La guerre anéantit tout!

Ô, que vienne la Paix, la Paix, la Paix

ความจริงก็คือความจริง
ความจริงคนเราฯกัน

บ้านเมืองมีความเป็นมา
สังคมตีตราแบ่งชั้น
ให้คนจนรายสูงต่ำ
ขาวดำกำา่เหลืองน้ำตาล
เลือดคนเมืองสีแดงสีเดียว
หัวใจงามประสาณ
ร่วมกันรักกันนานนาน
ขับขานเสียงเพลงสันติ

* ไอ...สันติภาพ สันติภาพ สันติภาพ
* 7 เที่ยว... สันติภาพ

คำร้อง — ทำนอง สุรชัย จันทิมาธาร
วงดนตรี ควรawan

* * *
L'amour est pareil *

1. Rien qu'à te voir
Rien qu'à t'aimer
Tous les brouillards
Volent en fumée

REFRAIN (2 fois)

..... on
La terre en danger
..... teint
Se fane au soleil
..... les

Le rêve de la Paix
Embellit le monde.
En vérité,
La réalité est celle des peuples
Qui aujourd'hui s'entretuent.

A chaque pays, ses divisions,
Les puissants qui dominent
Les faibles qui subissent.
Pourtant, il n'y a
Qu'un même sang
Sous chaque couleur de peau.

Rassemblons-nous sous la même couleur;
Aimons-nous au-delà du temps,
Unissons-nous pour chanter la Paix.

Ô, la Paix, la Paix, la Paix, la Paix, la Paix,
la Paix, la Paix,

Interprété par Surachai Chantimathorn
(auteur et compositeur)
et son group Caravane.

Travail en collaboration avec M. Jean Morel
ผลงานของนักศึกษาธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ร่วมกับ
อ.สุดชิน ชัยประสาณ และ Jean Morel

* * * รักจิรัง * * *

อยาก...เพียงเห็นเธอ
อยาก...ได้รักเธอ
เหมือนมองท่องนาภา
จับตาฟ้าสักว

โลกนี้จะมีสุข หรือทุกษ์ด้วยเหตุใด (มาราภما)
สายน้ำไม่มีหลัก แต่รักไม่มี حدดอย (มีสุขกัน)
ดอกไม้ให้กมร. เชยช้อนก็หมดไป (สิ่งสำคัญ)
แผ่นฟ้ามีเมฆบัง แต่รักยังเข้าใจ (คือรักจิรัง)

La mer a changé ..... vol.....cans
 L'amour est pareil ..... mais
 Il y a moins de fleurs ..... pas.....la
 offertes aux abeilles ..... ten.....dres
 Les ciel est en pleurs ..... se
 L'amour est pareil

2. Tout peut mourir

Tout peut casser

Pas un sourire

Pas un baiser

REFRAIN (2 fois)

3. Va visiter

La voie lactée

Tout reste encore

A inventer

REFRAIN (2 fois)

REFRAIN (seul, 1 fois)

Paroles de Claude Lenesk

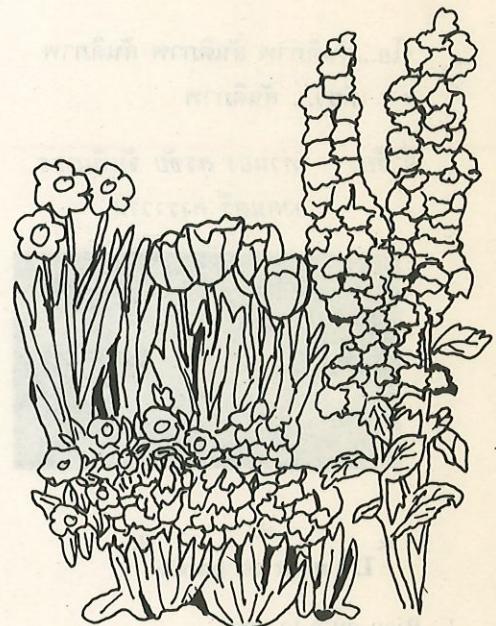
Musique: Alain Goraguer

CHAMPS – ELYSÉES

Je m'balladais sur l'avenue
 Le coeur ouvert à l'inconnu
 J'avais envie de dire bonjour
 A n'importe qui
 N'importe qui, et ce fut toi
 Je t'ai dit n'importe quoi

ถิ่ง...ที่เห็นกัน
 มี...วันมลาย
 แต่รอยยิ้มชวนฝัน
 ผูกพันไม่มีคลาย

หา...สิ่งทดแทน
 สู...เดนนิมพลี
 มา ณ ที่นี่
 ยังมีความหวัง

ชั้งเชลิเช

ฉันได้เดินเล่นไปตามถนน
 ด้วยหัวใจเปิดรับกับใครที่ไม่รู้จัก
 ฉันอยากรอสวัสดี
 กับใครก็ได้
 ใครก็ได้ กล้ายเป็นเธอ

Il suffisait de te parler
Pour t'apprivoiser

O Champs Elysées, O Champs Elysées
Au soleil, sous la pluie
A midi ou à minuit
Il y a tout ce que vous voulez
Aux Champs Elysées

Tu m'as dit: "J'ai rendez-vous,
dans un sous-sol, avec des fous,
Qui vivent la guitare à la main
Du soir au matin!!
Alors je t'ai accompagnée
On a chanté, on a dansé
Et l'on n'a même pas penser
A s'embrasser

R e f r a i n

Hier soir deux inconnus
Et ce matin sur l'avenue
Deux amoureux tout étourdis
Par la longue nuit
Et de l'Etoile à la Concorde
Un orchestre à mille cordes
Tous les oiseaux Du Point du jour
Chantent l'amour.

R e f r a i n

ฉันได้บอกจะไரอจะแก่เชอ
เพียงเพื่อพูดคุยกับเชอ
เพื่อให้คุณเคยกับเชอ

โอ ชังเซลิเช, โอ ชังเซลิเช
กลางแสงแดด, ใต้สายฝน
เที่ยงวัน หรือ เพียงคืน
ท่านจะพบได้กับทุกสิ่งที่ต้องการ
ที่ชังเซลิเช

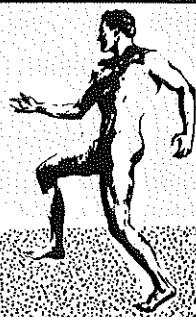
เชอได้บอกกับฉัน “เชอมีนัด”
ในชั้นได้ดิน, กับคนบ้า,
ซึ่งเสียงชีพด้วยกีต้า
จากเมืองจนถึงช้า
ในเวลาหนึ่น ฉันได้อยู่เป็นเพื่อนเชอ
เราได้ร้องเพลง, เราได้เต้นรำ
และเราไม่ได้คิดเลยว่า
จะจบกัน

สร้อย

เมื่อวานเย็นเข้าห้องสองไม่รู้จักกัน
แต่เข้านี้บนถนนอันกว้างนี้
คนรักห้องสองได้เคียงคลอกัน
จากเวลาอันยาวนานของคืนนั้นเอง
และจากເວຕ້າເລອື່ງກົງກອງໂດຣ
ເສີງກະທິມີ່ມີດັງກັງວາງວອຣແກສເຕຣອ
ນກຫັ້ງຫລາຍເບີກບານໃນວັນນັ້ນ
ປະສານເສີງຮ້ອງເພັນຮັກອັນໄພເວະ

เด็กชีง จด ໂອລິນບັກ

ວັຈ້ນຮາ ໂຊຕິບຸຕຣ

การจัดการแบ่งบ้านกีฬาระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาโอลิมปิกนั้น กลายเป็นธุรกิจใหญ่โตที่หลายชาติต่างก็สนใจหันมายังเป็นเจ้าภาพและข้อแข่งกันอย่างเงียบเป็นอาชญากรรม

หลายประเทศมองเห็นข้อดีและผลพลอยได้ที่จะตามมาในภายหลัง แม้จะต้องมีการลงทุนสูงในตอนแรก แต่ขอเสียงที่จะได้รับ และเงินที่แพร่สะพัดในกิจการต่าง ๆ ทั้งก่อนหน้าและระหว่างช่วงเวลาที่จัดการแข่งขัน ตลอดจนผลพลอยได้หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งกีฬาแล้ว (เช่น อาคารที่พักนักกีฬา สนามแข่งขันทันสมัยสำหรับกีฬาประเภทต่าง ๆ) ก็เป็นสิ่งลงใจว่าคงจะต้องกับทันที่ได้ลงไว้

กีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนครั้งที่ 25 จะมีในเดือน
สิงหาคม 2535 คืออีก 6 ปีข้างหน้า คราวนี้มีผู้แข่ง 6
ประเทศที่เสนอตัวขอเป็นเจ้าภาพ ทั้ง ๆ ที่เมื่อ
คราวที่แล้วที่ลอสแองเจลิส มีเพียงสหราชอาณาจักร-米-และ
ประเทศเดียวเท่านั้นที่เสนอตัวจัด คราวนี้ต่างฝ่ายต่าง
กีฬาเสนอโครงการอวดอ้างสรรพคุณของเมืองที่จะใช้
เป็นศูนย์กลางจัดงาน มีทั้งรูปจำลองอาคารที่พัก
นักกีฬาและพื้นที่เลี้ยง ออกแบบอย่างสวยงาม ทันสมัย
อุปกรณ์ให้ความสะดวกครบครัน ศึกษาการจัดกีฬา
โอลิมปิกครั้งนี้ มี 6 ชาติที่เข้ามาพินักคือ บริติช
ทีมรุ่งปาร์ค ออสเตรเลียที่เนื่องบาร์บีเก้น ญี่ปุ่นที่
เมืองนาร์เซโนโนะ ชอนดราส์ในเม็กซิโกด้วย ขั้นตอนนี้
ในแอฟริกา และญี่ปุ่นที่กรุงโตเกียว ต่างกีฬาเสนอผัง

การจัดงาน แผนการจราจร และแผนการติดต่อระหว่างสถานีต่าง ๆ ในช่วงการแข่งขัน ตลอดจนความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่ผู้มาร่วมงานทุกคนจะได้รับ รวมทั้งของที่ระลึกแบบแปลง ๆ น่าซื้อไปเก็บไว้ด้วยหรือเป็นของฝากตามความพอใจ

.... ໂປສເຕອຣໂອລິມປຶກທີ່ປະເທດສຽງທີ່ 8 ດ.ຕ. 1924

แล้วใครที่จะเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดว่า เมืองไหนจะได้รับเกียรติให้เป็นเมืองโอลิมปิก คงย่อมคน

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

จากทั่วโลก ตลอดระยะเวลา 15 วันในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2535 ก็คณะกรรมการโอลิมปิกที่มีประธานเป็นชาวสเปน ชื่อ ยาน องตันโน ชาบารังก์ นั่นเอง เป็นผู้มีอำนาจสิทธิขาดในการพิจารณา และดูท่าที่ว่าประธานคงจะชาตินิยม โน้มเอียงไปข้างสเปน ออยู่ไม่น้อย ทั้งนี้เพราะสเปนเคยเสนอตัวขอเป็นเจ้าภาพมา 3 ครั้งแล้ว แต่ยังไม่ได้รับเลือกสักที เทศกาลสำคัญที่สเปนอย่างจัดกีฬาโอลิมปิกที่เมืองบาร์เซโลนา ในครั้งนี้ เนื่องในปี พ.ศ. 2535 นั้นจะครบรอบ 500 ปีที่ คริสโตเฟอร์ โกลลัมบัส ออกรเดินทางไปยังอินเดียตามแผนสำรวจเส้นทางใหม่องของเข้า เพื่อเป็นการรำลึกถึงเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งนี้ สเปนจึงอยากรับจัดงานใหญ่โดยเป็นการเฉลิมฉลอง แล้วอะไรจะยังไงให้ญาติพี่น้องก็คงไม่มีอีกแล้ว ฝรั่งเศส ก็มีเหตุผลว่า เมื่อปี พ.ศ. 2435 กีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 8 จัดที่กรุงปารีส เมื่อเยี่ยนมาครับหนึ่งร้อยปีก็อย่างจะให้จัดที่สถานที่เดิมอีก

ชวน อันตันโน ชาบารังค์
ประธานคณะกรรมการโอลิมปิก
สากล

ดูแนวโน้มว่าชาติในยุโรปจะมีภาระกว่า และก็คงหนีไม่พ้นเมืองใดเมืองหนึ่งในยุโรปแน่ เนื่องจากความเหมาะสมและความสะดวกในเรื่องการเดินทาง ซึ่งยุโรปเป็นใจกลางของโลกก็ว่าได้ ถึงกับมีคนแนะนำว่าทวีปยุโรปนั้นเป็นครอบครัวโอลิมปิก เพราะชาติต่าง ๆ วนเวียนกันเป็นเจ้าภาพหลายครั้ง ทั้งฝรั่งเศส อังกฤษ เยอรมัน สเปน แม้กระทั้งโซเวียต

และอีกเหตุผลหนึ่งคือโอลิมปิกครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. 2531 จะจัดที่ทวีปเอเชียอยู่แล้ว คือที่กรุงโซล ประเทศเกาหลี ครั้งก่อนหน้านั้นในปี พ.ศ. 2526 จัดที่ทวีปเอเชีย คือที่ลอนดอนและลิส ลวนที่อสเตรเลียเมืองบริสเบนนั้นใกล้สุดกู ค่าใช้จ่ายในการเตรียมงาน ค่าเดินทางของนักกีฬาจากทุกมุมโลก คงจะสูงสิบเท่ากว่าที่สามารถหาเงินได้

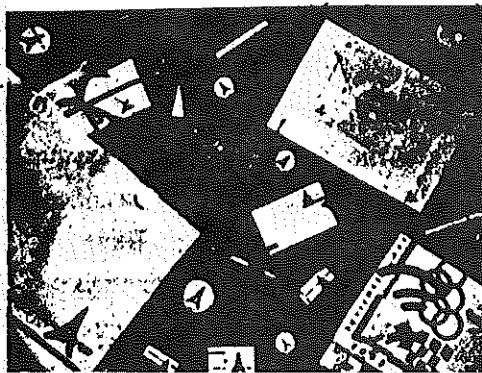
ลองน่าดูวิธีการช่วงเชิงของฝรั่งเศสเป็นตัวอย่าง สักประเทศหนึ่งก่อนก็แล้วกัน

ทางปารีสเองก็เพิ่งจะตกลงใจ เสนอขอเป็นเจ้าภาพรายสี่ครั้งได้อีกมิถุนายน 2527 นี้เอง ประธานาธิบดี ฟรองซ์วาร์ส มิตเตอร์องค์ เป็นผู้ประกาศว่า ฝรั่งเศสจะสมัครลงแข่งขันในศึกครั้งนี้ ในตอนแรก ผู้อำนวยการกรุงปารีส (ณัค ชีร์รัก) ดุระบง ฯ และหนุ่นใจไม่รู้จะหาค่าใช้จ่ายก้อนใหญ่มาจากการไหน แฉมยังมองไปว่าคงจะสูญเสียมากกว่า กำไรคงจะไม่มี เพราะมีตัวอย่างมาแล้วจากการที่ฝรั่งเศสจัดกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวในปี พ.ศ. 2505 ที่เมืองเกรโนบล ซึ่งยังเป็นหนึ่งในถึงทุกวันนี้ ครั้งนี้จึงมีการประชุมประสานงานกันระหว่างรัฐบาล กรุงปารีส และส่วนภาครองห้องถิน ทำสัญญาลงนามร่วมกันแบ่งภารหน์สินที่จะเกิดขึ้น รัฐบาลรับไป 50% กรุงปารีส และส่วนห้องถินแบ่งหนึ่งที่เหลือไปฝ่ายละครึ่ง ประมาณไว้ว่าขาดทุนถึงสี่พันล้านฟรังก์ (หมื่นหากันล้านบาท)

ในเมืองทุกฝ่ายตกลงเห็นพ้องกันว่า ปารีสจะจัดแข่งโอลิมปิกแน่ ก็ต้องมาถึงขั้นดำเนินการ ทำอย่างไรที่จะให้ปารีสได้รับเลือก วิธีการต่าง ๆ ถูกนำมาใช้ ทั้งโฆษณาชวนเชื่อหว่านล้อมให้เห็นถึงข้อดี ความเหมาะสมนานาประการ ผู้อำนวยการปารีสในฐานะประธานสมาคมเตรียมการโอลิมปิกแห่งปารีส ถึงกับต้องออกโรงเอง เป็นเจ้าภาพเชิญคณะกรรมการโอลิมปิกมาร่วมงานเลี้ยงเอาใจ จัดตั้งห้องหรูหารที่ห้องรับรองของที่ว่าการนครปารีส ยิงชีร์รัก

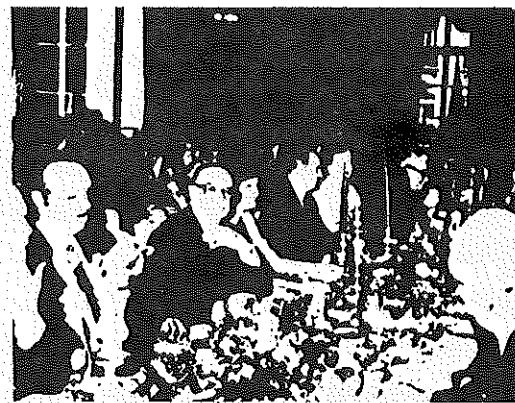
ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีอีกตำแหน่งหนึ่ง ยิ่งทำให้นักและความเชื่อมีมากขึ้น แม้ว่าเวลาจะมีน้อยลง

บุคคลอีกผู้หนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการเพิ่มคะแนนนิยม เพาะความมีมนุษยสัมพันธ์อันดีและเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจจากคณะกรรมการโอลิมปิกคือประธาน Racing Club ของฝรั่งเศส ชื่อ อองรี ดานา อายุ 54 มีความชำนาญเรื่องกีฬาและร่วมอยู่ในคณะกรรมการโอลิมปิกของฝรั่งเศษมาตั้ง 30 ปีแล้ว ซึ่งรู้จักคนในวงการหนังสือพิมพ์เป็นอย่างดี เพราะเคยเป็นผู้จัดการฝ่ายตลาดของนิตยสาร Paris-Match Provost อายุ 9 ปี ทางปารีสก็ได้แต่งตั้งนักกีฬาหรือยอดง ชาวฝรั่งเศส จากการแข่งโอลิมปิกที่กรุงมอนทรีออลแคนาดา ชื่อ กี ดรูต เป็นผู้ช่วยผู้ว่าการกรุงปารีส รับผิดชอบด้านกีฬาและประสานงานกับดานา ไปร่วมประชุมต่างประเทศทุกวัน

ของที่ระลึกที่เตรียมไว้

ในขณะที่มีวางแผนทั้งวิศวกร สถาปนิก ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ วิศวกรฝังเมือง ฝ่ายกีฬา เตรียมเอกสารอย่างละเอียดมั่นในสำนักงานใหญ่ที่ Bastille กลางกรุงปารีส ที่มีงานดานเคนดรูต กีตระเวนไปแทบทะทั่วทุกมุมโลก ทั้งยังต้องจัดงานเลี้ยงคนสำคัญในวงการกีฬาในประเทศต่าง ๆ เป็น

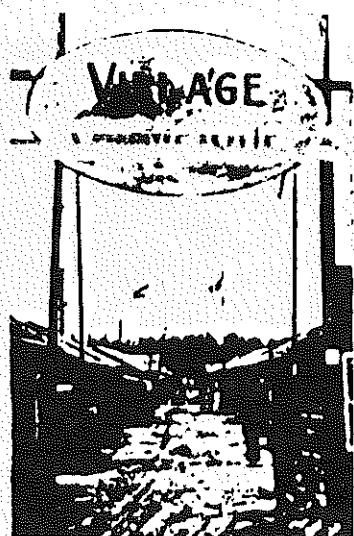

งานเลี้ยงหราที่ห้องรับรอง เทศบาลนครปารีส

การหาเสียงล่อใจให้เลือกปารีสเป็นสถานที่จัดแข่งโอลิมปิกครั้งที่ 25 โดยเฉพาะคณะกรรมการโอลิมปิกที่ประกอบด้วยนักการเมืองหลายชาติ เจ้าชายในพระราชวงศ์ แซมเปียนโอลิมปิกหลายรุ่น นักธุรกิจชื่อดัง ๆ (แต่ละคนอายุมากกว่า 60 ไปแล้วทั้งนั้น) แฉมยังต้องเลี้ยงกรรมการโอลิมปิกประจำชาติต่าง ๆ สามารถนำเข้ามาที่พำนາนาชาติทั้งสองคนต้องทำตัวเสมือนทุกพิเศษ จัดงานเลี้ยงคอกาแฟและอาหารคำอย่างหรา เพื่อจะได้มีโอกาสแสดงโครงการของโอลิมปิกที่ฝรั่งเศสเตรียมไว้ สำหรับระดับบุนเดส์ สำคัญที่มีอิทธิพลในวงการโอลิมปิกที่ไปเยี่ยมกรุงปารีสวั่นร้อยคน ดานาและครูตเตรียมจัดแผนสุดยอดไว้ตั้นรับ คือพานั่งเอลิคอบเตอร์บินวนชัมสนาม ที่จะใช้ในการแข่งโอลิมปิกตามจุดต่าง ๆ รอบปารีส พื้นที่ต้อนรับและงานเลี้ยงอย่างเป็นทางการ อาหารคำที่ภักดีการหราระดับ 5 ดาว ที่ Tour d'Argent หรือ Lasserre ห้องรุดพิเศษที่โรงแรมระดับรับผู้นำต่างชาติที่เป็นแขกของรัฐบาลชื่อ Crillon ที่ Place de la Concorde (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เคยประทับครั้งเยือนแห่งรั่งเศษหลายปีก่อน) ของที่ระลึกหรือของขวัญที่เตรียมไว้ให้แก่สำคัญ เพื่อจะได้ประทับใจไม่รู้ลืมคือหน้าห้อมชื่อ ล้อความหมาย "Paris" ของ Yves Saint Laurent ผ้าพันคอ

ใหม่ของ Hermès ค่อนข้างฝรั่งเศส 1 ช่วง อายุ
น้อยกว่าใจให้ผู้รับอนุญาตกลับมา (ได้รับ) อีกใน 6 ปี
ข้างหน้า ทั้งนี้จะแยกหลังจากการบรรยายพร้อม
ฉบับภาพนัตรเรื่องการเตรียมงานโอลิมปิกของฝรั่ง-
เศสที่กรุงปารีสให้ชุมเหล้า

โครงการใหญ่ที่ทางปารีสเตรียมไว้ คือสร้าง
หมู่บ้านโอลิมปิกขึ้นใหม่บริเวณสองฝั่งแม่น้ำแซน
ที่ Bercy และ Tolbiac ในเนื้อที่ 31 เอเคตร์
พร้อมสะพานเชื่อมเพื่อสะดวกในการเดินต่อ มีสวน
สาธารณะกว้าง 13 เซนติเมตร เส้นทางทั้ง 2 ฝั่ง สำหรับ
นักกีฬาที่มีคนและผู้ติดตาม จะได้ใช้เป็นที่
พักผ่อนหย่อนใจ ส่วนผู้แทนจาก 160 ประเทศ
ที่เข้าร่วมแข่งขัน จะมีห้องทำงานส่วนตัวเตรียมไว้
ให้ พร้อมทั้งสถานพยาบาลเครื่องมือหันสมัย โรง
ฝึกซ้อม ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องจะได้รับบัตรประจำตัวติด
หน้าอกใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ มีสัญญาณเฉพาะตัว
ผ่านเข้าออก เพื่อความปลอดภัยเมื่อเข้าเขตที่พักหรือ
เดินทางมาชาติ สำหรับนักหนังสือพิมพ์จากประเทศไทย
ที่ไม่รู้ว่า ก็จะได้พักในหอพักนักศึกษานานาชาติ
ในกรุงปารีส (Cité Universitaire) ที่จะตกแต่ง
ทางสีใหม่เอี่ยมไว้ต้อนรับในการนี้โดยเฉพาะถึง 500
ห้อง

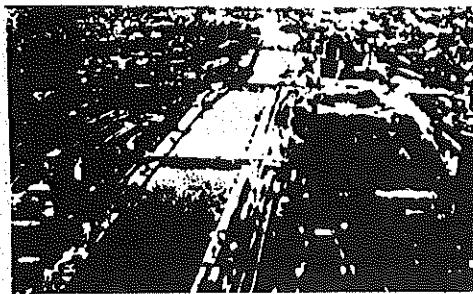

ในเรื่องการคมนาคม ทั้งรถใต้ดินที่ปารีสและ
รถใต้ดินแบบด่วนพิเศษ RER จะให้บริการเต็มที่
ยิ่งในช่วงเดือนสิงหาคม ปารีสจะไม่คับคั่ง เพราะ
เป็นฤดูร้อน ผู้คนจะเดินทางไปตากอากาศกันที่อื่น
การจราจรจะน้อยกว่าปกติถึง 30% ตามธรรมดารถ
ใต้ดินทั้งแบบธรรมดาและด่วนพิเศษก็ให้บริการ
คุณปารีสประมาณ 2 พันล้านคนต่อปีอยู่แล้ว ทาง
ถนนรอบส 400 คันเตรียมไว้ให้นักกีฬาและนักข่าว
โดยเฉพาะ ทางน้ำก็จะมีรือพิเศษสำหรับขนส่ง
เชื่อมระหว่างจุดต่าง ๆ

ด้านการสื่อสารโทรคมนาคมนั้น ฝรั่งเศสภูมิใจ
ในเทคโนโลยีนาโนย์ ที่พร้อมจะให้บริการด้านการ
เสนอข่าวสารไปทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วทันใจ ทั้งทาง
ดาวเทียม เทเลสโคป์ โทรศัพท์ โทรเลข วิทยุ สื่อสาร

การแสดงและรายการบันเทิงที่จะจัดขึ้นนั้น
ก็เตรียมไว้มากมาย ทั้งละคร นิทรรศการภาพเขียน
ภาพถ่าย งานศิลปะทุกรูปแบบ คอนเสิร์ต บัลลลังก์
ภายนัตร ปารีสก็มีชื่อเสียงว่าเป็นศูนย์กลางด้าน
บันเทิงของโลกอยู่แล้ว คงจะไม่ทำให้แยกที่มาเยือน
ผิดหวัง

เรื่องใหญ่ที่ถือได้ว่าสำคัญมากสำหรับงาน
ระดับนี้ก็คือ เรื่องความปลอดภัย ฝรั่งเศสเป็นประเทศ
ที่ผลิตระบบทั่วโลก ที่เดินทางได้สะดวก ใจไว
ทั่วโลก แต่ปารีสก็ค้นพบว่าการต้อนรับแขก
เมืองระดับผู้นำประเทศคนสำคัญ ๆ ของโลก ปีละ
เป็นร้อย ๆ ราย เรียกว่า ชำนาญการเรื่องนืออยู่แล้ว จึง
พร้อมที่จะรับมือแม้จะรู้สึกเกรง ๆ อยู่เหมือนกัน
 เพราะที่ปารีสเองในยามปกติมีระเบิดที่โน่นที่นี่อยู่
บ่อย ๆ ถ้าเกิดในช่วงการแข่งขันมีคุณามีนี่ที่ไหน
ก็คงจะเสียหน้าไม่น้อย แต่ผู้จัดควรรองไว้จะป้องกัน
อย่างดีที่สุด

พื้นที่ที่จะสร้างหมู่บ้านโอลิมปิกตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

งบประมาณณับสนูนได้มาจากการก่ออุตสาหกรรมระดับเพี้ยนของฝรั่งเศสหลายต่อหลายคัน มีประธานาธิการค้าเป็นผู้ประสานงาน แคชั่นเตรียมงาน ก็ต้องมีทุนหลายสิบล้านฟรังค์ ยังค่าใช้จ่ายในการโฆษณาประชาสัมพันธ์คราว 50—70 ล้านฟรังค์ (เพราะต้องแข่งขันกับเมืองบาร์เซโลนาที่ตั้งงบไว้สูงกว่าร้อยล้านฟรังค์) หากปารีสเป็นผู้จัดจริง ๆ จะต้องมอบเช็คเงินสดเป็นการวางแผนกันไว้กับคณะกรรมการโอลิมปิก 1 ล้านดอลลาร์ โดยที่ไม่ได้ตอกเกี้ยตตลอด 6 ปี ดังแต่บัดนี้เป็นต้นไป

อุปกรณ์กีฬา สนามแข่งขันทั้งหลายคงจะต้องได้รับการตกแต่งปรับปรุงใหม่หมด บางแห่งต้องสร้างใหม่ เช่น สนามกีฬาทางน้ำที่ Tolbiac ในบริเวนใกล้กับหมู่บ้านนักกีฬาจะมีสระว่ายน้ำยาว 50 เมตร (พร้อมกระดานกระโดด) จุดน้ำหมื่นคน สนามและสูงมีอัฒจันทร์ 80,000 ที่นั่ง แต่ละแห่งจะต้องใช้เงินกว่าหมื่นพันล้านฟรังค์ รวมค่าใช้จ่ายคร่าว ๆ เฉพาะเรื่องสถานที่แล้วกว่า 3 พันล้านฟรังค์ ไม่รวมค่าอาคารที่พัก การขนส่ง การจัดงาน สรุปแล้ว ปารีสจะต้องใช้เงินกว่า 8 พันล้านฟรังค์ (สามหมื่นสองพันล้านบาท) นับเป็นจำนวนมหาศาล ที่เดียว

สนามฟุตบอลที่จะใช้แข่งขัน ชานเมืองปารีส

สัญลักษณ์ของโอลิมปิกที่กรุงปารีส จะเป็นรูปสามเหลี่ยมสูงเรียว ใช้พูนป้ายสีน้ำเงิน แดง บนพื้นขาว เป็นภาพวาดสมัยใหม่รูปหอยเปลือก ซึ่งเป็นใจกลางของเมืองปารีส พื้นสีขาวหมายถึงความบริสุทธิ์ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของการแข่งกีฬาโอลิมปิก เป็นการออกแนวโน้มง่าย ๆ ที่มีชีวิตชีว่าให้ความรู้สึกและสื่อความหมายได้ดี จึงได้รับการคัดเลือกจากแบบสัญลักษณ์ที่ส่งเข้าประกวดทั้งหมด ถึง 90 แบบ ผู้ใดก็ต่อเมื่อ เรอเน่ ป่าจ และ โอดีน แมร์ชิเอ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2529 เป็นต้นไป ภาพสัญลักษณ์โอลิมปิกครั้งที่ 25 ขนาดใหญ่จะติดเพื่อเร้าใจทั้งชาวปารีสและนักท่องเที่ยวตามผนังตึกและแผ่นป้ายโฆษณาทั่วกรุงปารีส โดยมีบริษัทอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ ในฝรั่งเศสเป็นผู้ออกแบบใช้จ่ายทั้งหมด ด้านล่างจะมีข้อความว่า “เราต้องการโอลิมปิกที่ปารีส”

แน่นอนว่าผลตอบแทนที่ได้รับอาจจะไม่ใช่กำไรเป็นตัวเลขจำนวนมหาศาล แต่ชื่อเสียงเกียรติยศของกรุงปารีสจะยิ่งขยาย กิจการต่าง ๆ ก็คงจะฟูฟ้ฟารับทรัพย์กันแพลินไปด้วยในช่วงนั้น สิ่งที่จะตามมาคือคุณที่ได้มาเห็นความสวยงามของกรุงปารีส ตลอดจนการแสดงนิทรรศการ สินค้า ข้าวของ

เครื่องใช้ ก็จะนำไปกล่าวขานกันต่อไป ซึ่งจะทำให้มีผู้อยากร่วมเยือนเมืองคิววิลเลอร์แห่งนี้อีกเป็นจำนวนมาก

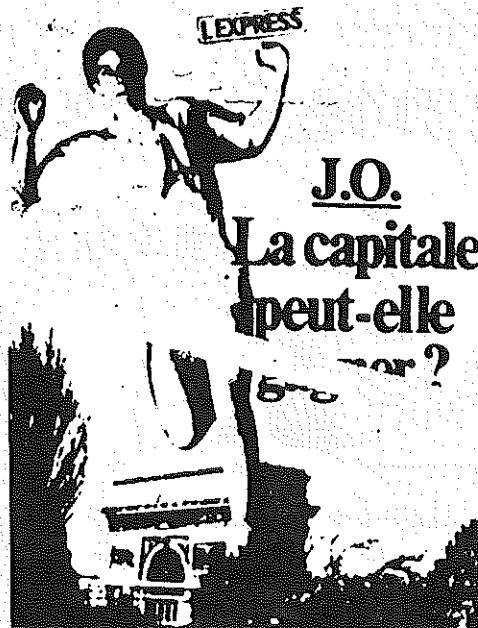
เรียกว่าเป็นเป้าหมายในระบบทหารที่ฝรั่งเศสกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว

แต่เหตุการณ์กลับพลิกล็อก ฝรั่งเศสได้รับเลือกให้จัดแข่งกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว ไม่ใช่กีฬาฤดูร้อนที่ปารีสอย่างที่เสนอไป ส่วนสเปนโซเดียที่ได้จัดที่กรุงมาดริดแทน

ภาพปกนิตยสาร Express Paris ฉบับเดือนเมษายน 2529
เสนอหัวข้อมวิ่ง การเตรียมจัดโอลิมปิก ปารีส มีรูปนักกีฬาใส่ชุดที่มีลักษณะรูปหอยโอบฟล

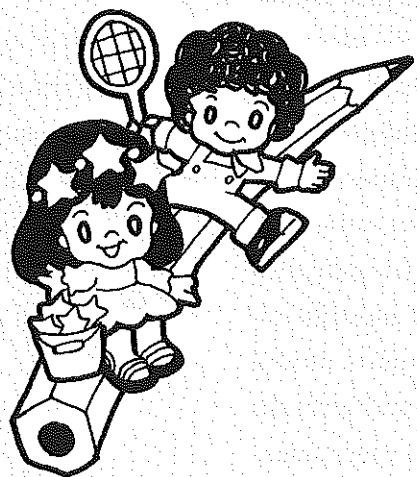

พิมพ์ครั้งแรกในนิตยสาร Looks ฉบับที่ 34

ติงหาคม 2529

!!!!!!!!!!!!!!

การศึกษาภาษาเจาะจัด*

อัจฉรา ไก่สัตห์ ไก่*

ในช่วงศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา แนวความคิดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงมาโดยลำดับบั้งแต่การเรียนการสอนในแบบ Grammar – translation approach, Direct approach, Audio-lingual approach Cognitive approach จนมาถึง Communicative approach ซึ่งกำลังเป็นแนวความคิดที่แพร่หลาย ในปัจจุบันนี้ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้เกิดจากความพยายามในการคิดค้นว่า มนุษย์เราเรียนรู้ภาษาอย่างไร เมื่อก่อนนี้เรารู้ว่าภาษาประกอบด้วยกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางไวยากรณ์ คนที่จะเรียนภาษาจำเป็นต้องเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางไวยากรณ์ให้แม่นยำ ต่อมาเราเปลี่ยนทัศนคติไปเน้นว่าภาษาคือสื่อในการแสดงความหมาย การเรียนภาษาคือเพื่อให้รู้ความหมายของคำศัพท์ และสำนวนต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้โลกของเราแคบเข้า เพราะความเจริญต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มนุษย์มีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันเพื่อความเข้าใจ ทัศนคติใหม่ในการเรียนการสอนภาษาคือ ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร (language is communication) การเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็ตาม จุดประสงค์คือให้สามารถสื่อสารติดต่อกันได้เข้าใจ การสอนจะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้าน Com-

municative Competence ถ้าจะเบรี่ยนเทียบทัศนคติอันเป็นตัวการสำคัญ ที่ทำให้การเรียน การสอนภาษาเปลี่ยนทิศทางไปในแนวต่าง ๆ เช่นเดือนหนึ่ง ลูกตุ้ม (a pendulum) ลูกตุ้มนี้ก็ได้แก่งไว้ตลอดเวลา บางครั้งก็เหวี่ยงไปในทิศทางตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง บางครั้งก็เกือบจะมาอยู่ที่จุดกึ่งกลาง แต่ลูกตุ้มแห่งความคิดนี้ ก็ไม่เคยหยุดนิ่ง ทราบได้ก็ตามที่โลกทัศน์ของมนุษย์ยังเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะแวดล้อม และตามทฤษฎี ความเชื่อใหม่ ๆ ที่มนุษย์ได้ค้นพบ

ทัศนคติที่ว่ามนุษย์เรียนภาษาที่เพื่อการติดต่อสื่อสารนี้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิธีการสอน つまり ตลอดจนบทบาทของผู้เรียน ผู้สอน เพื่อการสอนโดยใช้ Communicative approach นี้เน้นสภาพการณ์ที่เป็นธรรมชาติ (natural situation) ใน การเรียนการสอน เพื่อระบุว่าสามารถทำให้ผู้เรียนได้เข้าถึงสิ่งที่ตนเรียน และประสบความสำเร็จ

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แนวการสอนแบบใหม่ ๆ ใน การสอนภาษาอังกฤษ

ภายในช่วงระยะเวลา 20 ปี ที่ผ่านมา คือ ประมาณปลายทศวรรษ 1960 มีผู้อุปถัมภ์ของการศึกษาหลายคน บางคนเป็นนักจิตวิทยา นักแนะแนว ได้คิดค้นวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ ๆ ขึ้นมา เช่น James Asher คิดวิธีการสอนแบบ TPR, Gattegno คิดวิธีที่เรียกว่า The Silent way, Lozanov คิดเทคนิค การสอน แบบ Suggestopedia และ Curran คิดวิธีสอนที่เรียกว่า Counseling-Learning เป็นต้น

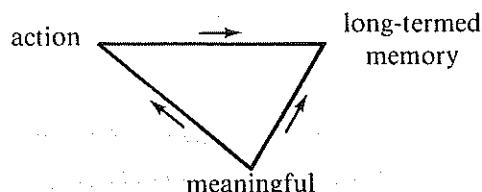
Total physical response

วิธีการสอนแบบนี้เรียกโดยอว่า TPR ผู้คิดค้น เป็นนักจิตวิทยาชื่อ James Asher โดย Asher "ได้ สังเกตการรับรู้ (acquisition) ภาษาแม่ของเด็กและ นำมามเป็นแนวความคิดในการเรียนรู้ (learning) ภาษาที่สอง Asher เชื่อว่าการที่คนเราจะเรียนภาษาที่สองได้ดีนั้นจะต้องเริ่มต้นด้วยการฟังมาก ๆ จน เกิดความเข้าใจ (Comprehension) ทักษะการฟัง (listening skill) จะต้องมาก่อนและเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ เพราะเป็นไปตามลักษณะ โครงการสร้างทางชีววิทยาของร่างกาย (biological program) ก่อนที่เด็กจะพูดภาษาไทยนั้น เด็กได้ รับรู้ (acquire) ภาษาแม่ของตนโดยการฟัง สิ่งที่ได้ ฟังมักจะเป็นคำสั่ง (imperative commands) จากพ่อ แม่ ก่อนที่เด็กจะหัดพูดตามอุบมาได้ เช่น แม่จะหัดกับลูก ตอนที่ลูกกำลังหัดพูด โดยสั่งลูกว่า

"เรียนแม่ชิลูก แม่....แม"

แมจะสั่งเข้าใจ ๆ เช่นนี้หลายครั้งให้ลูกฟังจน ลูกเข้าใจและสามารถเปล่งเสียงตามอุบมาได้ Asher คิดว่าการเรียนรู้ (learning) ภาษาที่สองนั้นจะดำเนิน ไปได้อย่างประสบผลสำเร็จ ถ้ามีกิจกรรมทางร่างกาย (physical activities) ร่วมด้วย เพราะการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ใช้สมองด้านซ้าย (left-brain activity)

ส่วนการสอนตอบทางร่างกาย (physical response) นั้นเป็นการใช้สมองทางด้านขวา (right-brain activity) ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการสอนตอบทางร่างกาย คือมีกิจกรรมทางร่างกายประกอบด้วย นั่น เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบ ทำให้ ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้แม่นยำ

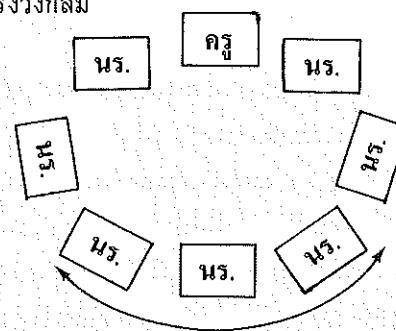

หลักสำคัญในการสอนแบบ TPR คือใช้ คำสั่งหรือให้ imperative commands กับผู้เรียน TPR เป็นวิธีการสอนที่สนุกและได้ผลดีมากโดย เฉพาะกับผู้เริ่มเรียนภาษา และผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือ (illiterate adults) ในปัจจุบันครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในประเทศไทยและอเมริกา โดยเฉพาะในรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งมีเด็กต่างชาติเรียนภาษาอังกฤษมาก ได้ใช้วิธีการสอนแบบ TPR ในการสอนภาษาอังกฤษ ควบคู่ไปกับเทคนิคการสอนแบบอื่น ๆ

วิธีการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนโดยใช้ เทคนิค TPR

ขั้นตอนที่ 1 Listening & Acting stage (การฟัง และทำการ)

1. ครูผู้สอนนั่งอยู่ข้างหน้าของนักเรียนวงเก้าอี้ ไว้สองด้านของครูวัดให้นักเรียนทั้งกลุ่มนั่งเป็นรูป ครึ่งวงกลม

2. ครูเริ่มต้นสอนโดยใช้สัญญาณเมื่อเรียกให้นักเรียนสองคนอุบมาข้างหน้าห้องและนั่งข้างครูหนหน้าไปทางกลุ่ม

– ครูพูดคำว่า “stand” โดยครูยืนให้นักเรียนดูประกอบการพูดและใช้สัญญาณเมื่อให้นักเรียนที่นั่งอยู่สองข้างยืนขึ้น

– ครูพูดคำว่า “sit” และนั่งลง พร้อมทั้งให้สัญญาณเมื่อให้นักเรียนที่ยืนขึ้น นั่งลง

ครูทำซ้ำเช่นนี้ 2 – 3 ครั้ง

– ครูพูดคำว่า “stand” กับนักเรียนทั้งกลุ่ม และให้สัญญาณเมื่อให้นักเรียนยืนขึ้น และพูดคำว่า “sit” และให้สัญญาณเมื่อให้นักเรียนนั่งลง ทำซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง จนนักเรียนเข้าใจ

– ครูพูดคำว่า “walk” พร้อมกับเดินให้นักเรียนดู และให้สัญญาณให้นักเรียน 2 – 3 คนเดินตาม แล้วทำสัญญาณให้นักเรียนทั้งกลุ่มเดินตาม ขณะพูดคำว่า “walk” ข้าม ๆ

– ครูสั่ง และให้นักเรียนทำงานซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง โดยหมุนเวียนสลับกันในกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 2 – 3 คน และทั้งชั้นเรียน

– ถึงขั้นตอนนี้ นักเรียนจะฟังคำสั่ง และมีกิจกรรมทางร่างกายประกอบงานเข้าใจคำว่า “stand”, “sit”, และ “walk”

– รีเมสสอนศัพท์กลุ่มใหม่ โดยโยงศัพท์เก่าเข้ามาด้วย เช่น เริ่มต้น ด้วย “sit” และจึง “turn” และ “stop” โดยสั่งและให้นักเรียนทำงานเช่นเดิม

ข้อสังเกต

– ในการสอนคำศัพท์ใหม่ควรสอนเพียงกลุ่มละ 3 คำ เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้ว จึงเริ่มศัพท์กลุ่มใหม่อีก 3 คำ และดำเนินต่อไปเช่นนี้ภายใน 1 ช.ม. อาจสอนศัพท์ใหม่ได้ประมาณ 12 – 36 คำ

– การสอนโดยใช้ TPR ไม่มีการจบ บทเรียน เช่นเดียวกับ วิธีการอื่น ๆ เมื่อนักเรียนเข้าใจคำสั่ง

สนองตอบได้ แสดงว่า�ักเรียนได้เรียนรู้ ครูอาจชี้เมื่อนักเรียนเป็นการเพิ่มแรงจูงใจ

– การสอนด้วยวิธีนี้ผู้เรียนจะสนุกและกระตือรือร้น เพราะรู้สึกว่าตัวเองเข้าใจ และเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ส่วนผู้สอนจะเห็นผลก้าวหน้าของการสอนทันที เพราะนักเรียนเข้าใจ และทำการซ้ำสั่งได้มือ การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว อาจเกิดการยื้อยุ่ง ระหว่างเรียน ซึ่งจะไม่เป็นผลดี ครูควรจะต้องควบคุมบทเรียนให้นักเรียนทำซ้ำ ๆ จนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ

ขั้นตอนที่ 2 Expressive stage (การแสดงออก)

การออกเสียง (pronunciation) หลังจากที่นักเรียนฝ่าฝืนตอนการฟังและทำการจำเข้าใจแล้ว นักเรียนเริ่มต้นที่จะพูดตาม ครูจะสังเกตให้ว่านักเรียนมีความออกเสียงผิด ครูต้องอดใจอย่าเพิ่งรีบปรับเปลี่ยนที่จะแก้การออกเสียงผิด ๆ ของนักเรียน (error correction) เพราะนักเรียนยังอยู่ในชั้นพัฒนาอย่างมาก ในกระบวนการพูด โดยยังไม่สามารถจับความตูกต้องของคำที่เปลี่ยนเสียงออกมา ครูต้องยอมให้นักเรียนพูดไปก่อนจะกระทำการฟังสามารถพูดได้สบาย ๆ เป็นธรรมชาติจึงจะดีอย่างมาก แก้ไขการออกเสียงให้ตูกต้อง

ข้อดีข้อเสียของการใช้ TPR.

ข้อดี

- ผู้เรียน เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว
- จดจำสิ่งที่เรียนได้ดี และแม่นยำเป็นเวลา นานกว่าการเรียนโดยใช้วิธีอื่น ๆ
- สามารถออกเสียงตามได้อย่างเป็นธรรมชาติ
- ไม่มีความกังวล มีบันทึก
- เป็นกระบวนการเรียนที่ทำให้ผู้เริ่มเรียนเรียนได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว
- เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ เพราะใช้สมองทั้งด้านซ้ายและขวา

ข้อเสีย

- ผู้สอนต้องทำงานหนักในการเตรียมบทเรียน และอุปกรณ์การสอน
- บางครั้งบทเรียนอาจไม่ได้ช้า เพราะถ้าไปเร็วจะมีนักเรียนบางคนที่ตามไม่ทัน
- ผู้สอนบางคนอาจไม่ถนัดในการสอนแบบสั่ง
- ผู้เรียนบางคนอาจไม่ชอบการเรียนแบบที่ถูกสั่ง

วิธีสอนแบบ TPR ของ James Asher ที่ใช้คำสั่งควบคู่ไปกับการสอนองค์ประกอบทางร่างกาย (physical response) ได้มีผู้นำไปอ้างอิงในวรรณ

การสอนภาษาต่างประเทศอย่างกว้างขวาง มีผู้นำ เอาเทคนิค TPR ไปทดลองสอนภาษาต่างประเทศ หลายภาษา เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน และภาษาสเปน โดยมีผู้อาสาสมัครเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบนี้ ปรากฏว่าสามารถเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างรวดเร็ว และได้ผล สิ่งที่ควรคำนึง คือ TPR เป็นวิธีการสอนแบบหนึ่ง ในบรรดาวิธีการสอนทั้งหลาย ไม่จำเป็นต้องใช้ TPR อย่างเดียวในการสอน เพราะ TPR สามารถใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ และใช้กับตัวเรียนที่มีอยู่แล้วได้ วิธีการสอนแบบ TPR นี้ ยังไม่สมบูรณ์ แบบจะต้องมีการค้นคว้า และพัฒนาต่อไป

เอกสารอ้างอิงประกอบบทความ

Bonnie P Baig, “Total Physical Response : A Method for Teaching language through action”
Harold S Madsen, “Innovative Methodologies applicable to TESL”

ตัวอย่างคำรามเรียนแบบ TPR

THE LEARNABLES :
SELF-INSTRUCTIONAL PROGRAMS FOR
ENGLISH, SPANISH, FRENCH OR GERMAN

by

Harris Winitz (The University of Missouri)

Here are effective activities your students can do a their seats by themselves to increase their comprehension skills.

The "Total Physical Response" is to move from picture to picture as a native voice on cassette directs the student to look and to understand immediately what is seen. There are no translations. The meaning is transparent from the context of the picture. The student listens, looks, and understands.

Lessons 1-40 produce a keen level of understanding for spoken language as the student moves through 2000 pictures. Booklets and cassettes are available in your choice of English, Spanish, French or German.

\$156.00

NOW AVAILABLE

The intermediate series in **English only**.

Lessons 41-80 (1000 pictures, and five comprehension tests) booklets and
cassettes. \$149.00

Additional booklets \$5.00 each.

LANGUAGE THROUGH PICTURES

by

Harris Winitz (The University of Missouri)

This is a delightful right-brain approach for your intermediate students to acquire reading skill in English. The meaning of each sentence is transparent from the picture. As students move from picture to picture, their understanding of grammatical structure expands and expands.

Complete set of 8 books \$48.00

California residents please add sales tax.

Outside the USA: add 10% for postage & handling (U.S. Currency).

Please send your check or purchase order to:

Sky Oaks Productions Inc.

Asher, James J. Learning Another Language Through Actions:

The Complete Teacher's Guidabook. (Expanded 2nd Edition)
©1982. ..... \$8.95

Asher, James J. TPR Student Kits: in full color (For all groups).

Send me	The Home ©1982.	7.00 ea.
	The Kitchen ©1982.	7.00 ea.
	The Town ©1982.	7.00 ea.
	The Airport ©1982.	7.00 ea.
	The Classroom ©1982.	10.00 ea.
	The Supermarket ©1982.	10.00 ea.
	The Baach ©1982.	10.00 ea.
	The Clock ©1982.	14.50 ea.
	The Calendar ©1982.	14.50 ea.
	The Alphabet ©1982.	14.50 ea.

Marquez, Nancy. Learning With Movements: Total Physical Response English.

©1982. (For beginning groups.) 7.95

รายชื่อหนังสือ เทคนิคการสอนแบบ TPR

Bibliography of Texts

Total Physical Response

1. Asher, James J., Ph.D. **Learning Another Language Through Actions : The Complete Teacher's Guidebook.** Los Gatos, CA : Sky Oaks Productions, 1982. Available from:
(2nd edition)

James J. Asher
19544 Sky Oaks Way
Los Gatos, CA 95030
(Send \$8.45 + tax)

This is the standard textbook on the TPR method. Contains the rationale for the approach; a summary of research and relevant statistical studies; a question-answer section for teachers; and a complete lesson plan **cum** guide for the teacher, especially at the adult-school level.

2. **TPR Kits.** Los Gatos, CA: Sky Oaks Productions, 1980. Available from James Asher at above address. Order form included in this handout.
Eight colorful theme kits which have plastic stick-on objects and people (similar to Colorforms), easily manipulable by students in the imperative context. 9" × 13".

3. Nelson, Gayle, and Thomas Winters. **ESL Operations: Techniques for Learning While Doing.** Rowley, Mass.: Newbury House, Inc., 1980.

Short chapters which detail various simple activities (lighting a cigarette, threading a needle, etc.) action by action. Introductory section which suggests various methods for use of text. Varying levels of difficulty from very easy to advanced.

4. Romjin, Elizabeth and Contee Seely. **Live Action English for Foreign Students (LAEFFS).**

San Francisco: Alemany Press, 1979.

Humorous, teacher-directed situations which involve students in role-playing activities. A "fun" book, to be used to fill in those extra minutes in class. Geared to high beginning and intermediate levels of listening comprehension.

5. Swann, Bertha. **Teaching English Through Action.** Elementary and Secondary Instruction Manuals. Available from author. About \$14. (Sample pages included in this handout.)

Write to: Bertha Swann

1749 Eucalyptus Avenue

Home (714) 529-5359

Brea, CA 92621

Work (714) 871-5050 x. 270

Detailed suggestions for lesson plans at beginning levels of instruction in English. Graded for difficulty and according to basic topics (food, shelter, family, play, and so forth). Proficiency tests.

Secondary Bibliography

Total Physical Response

1. Asher, James J. "Fear of Foreign Languages." **Psychology Today** 15 (August, 1981) pp. 52-59.

2. . . . "The Learning Strategy of the Total Physical Response: A Review." **The Modern Language Journal** 50 (February, 1966) pp. 79-84.

3. . . . "Children's First Language as a Model for Second Language Learning." **Modern Language Journal** 56 (March, 1972), pp. 133-39.

The above three articles summarize the results of Asher's research into language learning using the total physical response method.

4. . . . "The Total Physical Response (TPR) : Theory and Practice." from **The Annals of the New York Academy of Science's** publication, "Native Language and Foreign Language Acquisition," (H. Winitz, ed.), Vol 379. 1981.

Updated Bibliography

- Seely, Contee. **Espanol con impacto!** San Francisco : Alemany Press, 1983.

A basic text built on Asher's unusually successful and dynamic TPR method for the first 60-100 classroom hours of Jr. High through adult levels of Spanish.

- . **How to Use TPR.** San Francisco: Alemany Press, 1983. Clearly explains TPR techniques and rationale; many suggestions for use in the classroom, all levels.

1ปีใน สวิตเซอร์แลนด์

ประฤทธิ์ พิพากษาการ*

ตื่นใจที่สุดเมื่อทราบว่าสอบได้ทุนรัฐบาลสวิตเซอร์แลนด์และวาระนัดที่ฝรั่งเศสที่เนอชาเตล (Neuchâtel) เป็นเวลา 9 เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2525 ถึงเดือนกรกฎาคม 2526 แต่ต้องเรียนภาษาฝรั่งเศสหลักสูตรเร่งรัดที่ฟรีบูร์กก่อน 3 เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2525 ถึงตุลาคม 2525 รวมเวลาที่เรียนหั้งหมด 1 ปี ได้ทราบข่าวว่าตนเปิดเทอมร้าวเดือนเมษายน จึงมีเวลาเหลือเพื่อที่จะเตรียมตัวไม่ว่าจะขออนุญาตกรรมทำพำนัชปอร์ต วีซ่า และอื่นๆ

1. สู่ชีวิตริมแม่น้ำ

ก่อนจะออกเดินทาง (19 กรกฎาคม 2525) ติดนั่งกุ่นว่ายกับการจัดเสื้อผ้า จัดแล้วจัดอีก พยายามเอารัดข้องที่จำเป็นเท่านั้นไป ไปถึงดอนเมืองราหนึ่งทุ่ม เครื่องบินจะออกประมาณ 3 ทุ่ม ก็รีบไป Check in ผู้คนมากมายเหลือเกิน หลังจากเช็คตัวเครื่องบินที่นั่ง และส่งกระเป๋าเรียบร้อย ก็รีบไปทานข้าว เพราะยังไม่ได้ทานอาหารเย็นเลย จึงวิ่งเข้าไปร้านอาหารชื่อดังที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตรวจประเมิน ตรวจสอบร่างกายว่าพอกบิน

*อาจารย์ประจำวิทยาลัยจันทร์เกษม

พกพาขุนระเบิดหรือเปล่า จึงได้ขึ้นเครื่อง Air Lanka 423 อ้อสืบจากไปว่าค่าเครื่องบินเที่ยวไปผู้ได้รับทุนต้องเป็นผู้รับผิดชอบออกเงินเอง ในทุนระบุไว้ชัดเจน ภายในเครื่องผู้โดยสารเต็มหมดทั้งฝั่งแรก และคนไทยหนึ่งคน อย่างเรา ๆ สักครู่ใหญ่ ๆ แอร์โอลิสต์เดสสาขาวะ แต่พุงยะตามประสาแขกสาริตรีใช้เข้มข้นนิรภัยและชูชีพ ภาษาอังกฤษสำเนียงแขกพังยก แต่ก็พอรู้เรื่อง ราว 5 ทุ่มจึงมีดินเนอร์ เป็นเนื้อผัดพริกราดข้าว ของหวานเป็นคัสตาร์ด และฟรุตสัลต์ ตอบท้ายด้วยชาลังการสนมุนหวาน ประมาณเที่ยงคืนถึงโคลัมโบ ต้องเปลี่ยนเครื่องที่นี่ ต้องคงอยู่ระหว่างเครื่อง จึงถือโอกาสเดินดูร้านขายของที่ระลึก มีแต่ของพื้นเมือง เช่น ช้างทำด้วยกระบอกสีต่าง ๆ เครื่องทองเหลือง แพรพรรณต่าง ๆ เดินไปปีนเครื่อง เที่ยวบินที่ 511 บินตรงไปชูริกเลย ดิฉันได้นั่งริมหน้าต่างอีกตามเคย มองออกไปเห็นไฟริบะริบับ ก็ได้แต่คิดถึงคนที่บ้าน จะนอนกันแน่ไม่หลับ พอดีมีหนังก๊ะเลยดูหนัง จำชื่อเรื่องไม่ได้ เพราะไม่ได้ดูแต่ดัน พระเอก คือ พอล นิวแมน นางเอก คือ แซลลี่ ฟิลล์ แห่งแม่รักสิทธิ์ดู ๆ ไปก์สันกุ ทำให้หายคิดถึงบ้าน แล้วก๊ะเลยหลับ ๆ ตื่น ๆ จนรุ่งสาง แอร์โอลิสต์เดสสาขาวะเช้า มีหนูบังทางนัย ไข่ดาว ผลไม้กระป่อง หลังจากห้องอิม ก็นั่งชิมวิว เห็นแต่ห้องเมฆสีขาวเต็มไปหมด แสงแดดเริ่มจ้า ไม่นานก็ได้ยินเสียงประกาศให้รัดเข็มขัด และงดสูบบุหรี่ เพราะเครื่องบินกำลังร่อนสู่สันนามบินชูริก เวลาประมาณ 8 โมงเช้าตามเวลาท้องถิ่น ของวันที่ 20 กรกฎาคม เอ้อ ถึงเสียที่ ஸิวิเซอร์แลนด์ ดินแดนแห่งทุ่งหญ้า ภูเขา และทะเลสาบที่สวยงามที่สุด รู้สึกตื่นเต้นเป็นกำลัง รับสะพายกระเบ้ากอลล์ อีกมือถือวิทยุเล็ก และเดินตามผู้โดยสารอื่น ๆ ทันที ก่อนที่จะเช็คพาสปอร์ต วีชา ตาเหลือบไปเห็นผู้หญิงเอเชียคนหนึ่ง ปากໄกว่าความคิด จึงถามว่า เป็น

คนไทยใช้ใหม่ เขานอกกว่าใช่ เรายังเดินคุยกันไปเดินไปด้วยกัน และไปเอกสารเป่า พ่อจะเดินออกไปเจ้าหน้าที่บอกให้หยุดและตรวจกระเป๋า ภูกรตรวจละเอียดมาก ของปันเปไปหมด กว่าจะเก็บของให้เหมือนเดิมเสียเวลาไปเยอะ ยาสามัญที่เบิกจากโรงพยาบาลกูกูนำไปเช็ค เสียเวลาไปสองชั่วโมง ดิฉันหัวเสีย ทั้งเหนื่อยและเพลีย จึงหันไปถามกับเจ้าหน้าที่ว่า ทำไมทำอย่างนี้ ดิฉันเป็นนักเรียนทุน เจ้าหน้าที่สถานทุตสวิสในไทยมากกว่า จะได้รับการต้อนรับอย่างดี เจ้าหน้าที่ไม่ยอมตอบคำถาม หันไปพูดภาษาเยอรมันหน้าตาเครื่องเครียดทั้งสองคน แล้วตำรวจนายก้ามache ไปในห้องเล็ก ๆ ตรวจค้นตามร่างกายราوا 15 นาที เมื่อออกมากจากห้องก็ได้ยาคืน และได้รับอนุญาตให้ไปได้ ตกลงมีชาวເວຍสองคนคือตัวดิฉันและเด็กผู้หญิงคนนั้น คนไทยหั้งคู่ที่ภูกรตรวจค้นอย่างละเอียดทุกซอกทุกมุม เด็กคนนั้นพูดกับดิฉันยิ้ม ๆ ว่า สงสัยกลัวเราขโมยเงินเข้าประเทศกระมัง ต่อกันนั้นแก้ก็แยกตัวไปหาหนุ่มสวิสที่มารับ ดิฉันชักใจไม่ดี เพราะมองไปก็ไม่มีใครมารับ มาเรียตต้าชาวสวิสซึ่งเป็นเพื่อนของพี่อน และนัดแนะกันไว้กันยังไม่มา จึงนั่งรออย่างใจไม่ดี คิดว่าถ้ายังไม่จะไปนั่งรถไฟไปฟรีบูร์กเลย สนามบินชูริกทันสมัยมาก ข้างล่างเป็นสถานีรถไฟ มีรถไฟแล่นไปทั่วประเทศสวิส เพราะฉะนั้นถ้าใครต้องการจะไปทางเหนือ ตะวันออกก็มีจะมาลงที่ชูริก ส่วนผู้ที่จะไปทางตะวันตกของสวิสจะลงที่สนามบินกรุงเจนัว แต่ที่เจนัวเราต้องนั่งลิมูชน์ไปยังสถานีรถไฟ อีกหนึ่ง เพราะสนามบินเจนัววิ่งไม่มีสถานีรถไฟข้างใต้ ไม่ทันสมัยเท่าชูริก ขณะที่นั่งรอสักครู่ใหญ่ ก็ได้ยินเสียงประกาศทางไมโครโฟนว่า ให้มาadam พิทักษากرامาที่ Information Service ดิฉันจึงรีบเดินไป เจ้าหน้าที่บอกว่าจะมีคนลงมาพบให้ค่อยอยู่ที่นี่ สักราว 10 นาที ผู้หญิงชาวสวิส สูงไปร่วงผอมสีทอง อายุประมาณ 30 ปีเศษ ๆ เดินเข้ามา

ใกล้พร้อมทั้งแนะนำตัวเอง และบอกว่ามาเรียดต้า
ขอโทษด้วย มารับไม่ได้ เพราะตื่นเช้าไม่ทัน ที่
บ้านเขามีงานเลี้ยงเมื่อคืนก่อน แต่จะมาบรรยาย 5
โมงเช้า อลิซจะพาไปนั่งรอมารยาดต้าที่สำนักงาน
ชึ้นอยู่ในถนนบินนั่นเอง ราว 5 โมงครึ่ง มาเรียดต้า
มาถึง ภาระถึงการเดินทางและคุยก็เรื่องทั่ว ๆ ไป เข้า
พาไปทานอาหารเที่ยงที่ภัตตาคารแนว Fast Food
จิงขับรถพาไปอพาร์ทเม้นท์

ดินนั่งมองสองข้างทางมีแต่ตึกงามใหญ่โต มาเรียตต้าอูซิบานาว่า ชูริกเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของสวิตเซอร์แลนด์ คือ ใจกลางการค้า ธนาคารและการศึกษา อาคารบ้านช่องทันสมัย และเห็นดอกเยอราเนียมสีแดงซึ่งพูบานและพร่องอยู่ในกระถางหน้าต่างแทนทุกหลังคานเรือน สองข้างทางมีแต่คนไม่เขียววารี มีสวนสาธารณะมากมาย และที่ขาดไม่ได้ คือ ริมแม่น้ำบ้านเมือง เขาเป็นระเบียง มีผับเมืองโดยแบ่งเป็นเขตที่พักอาศัย มหาวิทยาลัย โรงพยาบาล สถานที่ราชการ ส่วนย่านธุรกิจและ shopping centre ก็คือถนนไฮฟสตราส (Bahnhofstrasse) มาเรียตต้าแนะนำให้ซื้อตั๋วรถเมล์ถ่ายป้ายหยัด เป็นตัววันราคากลางวัน 4 ฟรังก์ 50 ใช้กับบรอดเมาล์ทุกสายภายใน 24 ชั่วโมง อัตราแลกเปลี่ยนเงินเดนมาร์ก 1 ฟรังก์ เท่ากับ 10 บาท โดยประมาณ

การซื้อตั๋วประจำวันจะใช้กับร่มเมล์ได้ทุกสาย
ใน 1 วัน จึงประหยัดกว่า และเที่ยวได้มากกว่า
ประมาณครึ่งชั่วโมงก็มีเงินอพาร์ตเมนท์ของมหาเรียมต้า
ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัย ย่านนี้สงบเงียบ เพราะ
เป็นที่พักอาศัย มหาเรียมต้าบอกให้พักผ่อน คำๆ
เข้าจะพาไปงาน Fanfare คล้ายๆ งานสวนสนุก
บ้านเรา งานนี้จัดทุก 4 ปี และคืนนี้เป็นคืนสุดท้าย
คาดถังก็จะได้ชมซูวิคในยามค่ำคืน เป็นเมืองแรก
และครั้งแรก เป็นการประดิษฐ์เมืองสวิส

หลังจากรับประทานอาหารเย็น มาเรียตต้า และเพื่อน ๆ พาเดินนั่นเดินไปตามถนนแคบ ๆ สองข้างทางมีร้านกาแฟ ร้านตัดカラ ย่านนี้ที่ก็เป็นที่ก่อไฟ ๆ แม้จะ 2-3 ทุ่มแล้ว ฟ้าก็ยังสว่าง เพราะเป็นหน้าร้อน เดินไปเรื่อย ๆ มาเรียตต้าบอกว่า yān นี้ชื่อ Limmatt—Ouay เป็นถนนเล็ก ๆ เลียบ ริมน้ำร่องสูง เมืองเก่า จุดเด่นของเขตเมืองเก่าเลียบริมน้ำนี้ คือ หอคอยคู่ของโบสถ์เก่าแก่ Grossmunster ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของชริค

เดินไปจนถึงลานกว้าง เห็นชิงช้าสวรรค์ รอ
เห่าที่ลังกา ม้าหมุน เรือแก้ว ผู้คนมากมาย ทุก
คนมีสีหน้าสนุกสนานและดื่มกันเต็มที่ ผู้คนแทบ
ทุกวัยขึ้นไปเล่นชิงช้าสวรรค์ ม้าหมุน ฯลฯ มาเรียดตัว
และเพื่อน ๆ ชวนเร้นนั่งเรือแก้ว ดิฉันลงนั่ง
ทั้ง ๆ ที่นีกกลัว เรือค่อย ๆ แกว่งไปทางซ้ายที่ขวาที่
และสูงขึ้นทุกที ๆ จนชักกลัว ไม่กล้ามองลงไป
ข้างล่าง พอลองจากเรือ ทุกคนหัวเราะกันใหญ่ เพื่อน ๆ
บอกว่าพวงแขขากชอบความตื่นเต้น หลังจากนั้นเพวกเรา
เดินเล่น ดูสภาพบ้านเมืองยามค่ำคืน แสงไฟระยิบ
ระยับ อากาศเย็นสบาย กลับถึงที่พักเกือบตีหนึ่ง
ประสนการณ์ในชั้ริคิวันแรก มีทั้งวิตกกังวล ตื่นเต้น
และสนุกสนาน หลังจากนึกถึงเรื่องต่าง ๆ อญ่านา
จึงหลับรวมเดียวถึงเช้า

รุ่งเช้าของวันที่ 21 กรกฎาคม แม่ของมาเรียตต้า มาชานาไป shopping กัน ดิฉันได้ใจรับรักคำ สาม สาวเดินกันเสียงเก็บร้อนเมือง ไปย่าน Bahnhof-strasse ซึ่งมีร้านวางมากมาย เรายังดูเสื้อผ้า เพราะ ช่วงนี้เป็น Summer Sale เสื้อผ้าราคาถูกเป็นพิเศษ แต่เมื่อเทียบกับราคาในเมืองไทย ก็ซื้อไม่ลง จึงได้ แต่จับแล้ววางไว้ที่เดิม พวงนาพิกา เครื่องประดับ ต่างๆ ล้วนสวยๆ แต่ราคาแพงมาก ดิฉันจึงเป็น ประเภท Window shopping มาเรียตต้าซื้อร่องเท้า และเสื้อผ้า 1 ชุด เราสังเกตว่านานาชาติข้องสักชิ้น เยาคิดแล้วคิดอีกว่าจะคัมภีรเงินที่เสียไปใหม่ เชา

ไม่ฟุ่มเฟือยเลย เสื้อผ้าที่ซื้อก็สีเรียบ ๆ ใส่ได้ทุกยุคทุกสมัย เข้าบอกร้าว่าเดี่ยวไปซื้อของกินเตรียมไปปีนิคในป่า ไปซื้อของกินที่ Migros มีโกร เป็นห้างสรรพสินค้าใหญ่โต ข้าวของราคาถูก ที่ไม่ซื้อมอย่างหนึ่งก็คือ มีโกรที่ชูริคนี้เข้าจัดสวนสนุกให้เด็กเล่น สวนนี้ไม่ใช่ประเภทหยดเหรี้ยญ เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ แต่เป็นที่โล่งเต็มไปด้วยธรรมชาติถังเล็ก ๆ และเสียงให้เด็ก ๆ เล่นทราบด้วยความเพลิดเพลิน ห่างจากกองทรายไม้ไกลนก มีสระน้ำเรือย่าง พ่อแม่ค่อยดูแลเด็ก และนั่งพักผ่อนไปด้วยความคิดนี้เป็นสิ่งที่ตีมาก ได้ประโคนน์ด้านการค้า คือ มีผู้คนมาซื้อของมากมาย ขณะเดียวกันเด็ก ๆ ก็ได้เล่น ส่วนใหญ่เวลาจ่ายตลาด แม่บ้านชาวสวิสจะขอบลูกมาด้วย เพราะไม่มีคนใช้อวยปั้นเรา

ดิฉันกับมาเรียตต้าช่วยกัน หอบข้าวของกลับบ้าน แนอนพักสักครู่ก็นั่งรถไปปีนอกรเมืองสองข้างทาง มีเด็กน้อยเดินรออยู่ กลางถนน เพื่อน ๆ มาเรียตต้า มาสมทบกันราوا 10 คน และช่วยกันก่อไฟ ปิ้งไส้กรอกเนื้อย่าง กิลิ่นหอมฉุย กินกันไป ดีมกันคุยกัน มาเรียตต้าแนะนำเพื่อน ๆ เนาให้รู้จัก แต่ดิฉันไม่ค่อยได้คุย นั่งฟังภาษาพูดแบบสวิสเยอรมัน ซึ่งแปลกหู เมื่อเล่าถึงตรงนี้ ขออธิบายหน่อยว่าสวิส-เซอร์แอล์ดอย์ในยุโรปกลาง มีประเทศเพื่อนบ้านคือ ฝรั่งเศส ออสเตรีย เยอรมัน และอิตาลี ภาษาที่ชาวสวิสใช้กันแล้วแต่สภาพที่ตั้งว่าติดกับใคร ด้านตะวันตก เมืองที่อยู่ใกล้ฝรั่งเศส ภาษาฝรั่งเศส ด้านตะวันออก เมืองที่อยู่ใกล้ออสเตรีย เช่น บาเซล ชูริค จะใช้ภาษาเยอรมันเป็นภาษาราชการ แต่เวลาพูดคุยกันจะเป็นแบบสวิส-เยอรมัน ซึ่งแม้แต่คนเยอรมันก็ฟังไม่เข้าใจ ส่วนภาษาโรเมนซ์ (Romansh) เป็นภาษาถิ่นด้านตะวันออก พูดกันน้อยมาก ราว 10% ส่วนสวิสตอนใต้ซึ่งมีชายแดนติดกับอิตาลี ผู้คนแถบนี้พูดภาษาอิตาเลียน สำหรับผู้เขียนเองไม่ว่า

จะไปภาคไหนของสวิส ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการสื่อสารได้ทุกภาค เพราะส่วนใหญ่ชาวสวิสมีการศึกษาดี พูดได้อย่างน้อย 3 ภาษา คือ เยอรมัน ฝรั่งเศส และอังกฤษ บางคนก็จะพูดอิตาเลียนได้อีกภาษาหนึ่ง นับว่าเป็นโชคทางชาติ เพราะทำให้ธุรกิจต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดี

ขอข้อมูลนับสูตรรายการในป่าที่ชูริค แม้ว่าจะสามทุ่ม ห้องพักยังสว่าง อาคารเริ่มเย็นนิดหน่อย ดิฉันใส่เสื้อหนาวที่อาไปด้วย รวมที่บึ้งคืนเจ็บกลับพรุ่งนี้แล้วซึ่งน้ำที่ไปมีไว้ในกระถางต้นไม้ จึงต้องหันกลับไปอีกห้องหนึ่ง จึงมีเวลาบานาน ๆ จะมาที่ชูริคอีกหลาย ๆ ครั้งให้ได้

2. อิงฟรีบูร์ก

เช้าวันที่ 22 กรกฎาคม มาเรียตต้ามาส่งขึ้นรถไฟที่สถานีใจกลางเมืองที่เรียกว่าอพบานอฟ (Hauptbahnhof) มาเรียตต้าปล่อยให้ดิฉันช่วยตัวเอง ซื้อตั๋วรถไฟขึ้นไปพรีบูร์กเที่ยวเดียว ชั้นไม่สูบบุหรี่รถไฟสวิสมีเพียงชั้นหนึ่งและชั้นสอง แยกใบกิ๊สบุหรี่ และไม่สูบบุหรี่ แม้ว่าจะนั่งชั้นสอง แต่ก็สะอาดดีกว่าสายไหมและสะอาดมาก ขณะที่ดูวิวสองข้างทาง นึกขึ้นมาได้ว่าพกแผนที่มาด้วย จึงหยิบมา García เพื่อจะได้ทราบว่า จากชูริคจะผ่านสถานีอะไรบ้าง ผู้หญิงที่นั่งตรงข้ามตามเป็นภาษาฝรั่งเศสว่า ดิฉันจะไปไหน เป็นชาวอะไร เราทั้งสองจึงคุยกัน ดิฉันถามถึงเรื่องดินฟ้าอากาศในสวิตเซอร์แลนด์ อากาศที่นั่นหนาวจัดในฤดูหนาวซึ่งยาวนาน อากาศจะเริ่มหนาวตั้งแต่กันยายน ตุลาคม เป็นต้นไป แต่ไม่หนาวนัก ใบไม้เปลี่ยนเป็นสีเหลืองน้ำตาล แดง และจะร่วงในที่สุด ทิมจะตกรากันวันนี้ หรือมกราคม พอดีกับมีนาคม เมษายน ดอกไม้จะผลิดอกออกใบเต็มที่ โดยเฉพาะทางสวิสภาคใต้ที่อยู่ติดกับอิตาลี ที่เรียกว่า ติชิโน (Ticino) หรือเตสเซน (Tessin) ในภาษาฝรั่งเศส ด้านนี้อากาศจะอุ่นกว่าสวิสภาค

เห็นอีกเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง เพราะคราวที่ไปเที่ยวสวิตเซอร์แลนด์ได้เดือนเมษายน ถนนสูงในโลคาร์โน ดอกไม้สีสันนานาพันธุ์ชูช่อดอกໄสุ แต่ตอนนั้นรถไฟกลับเนอชาเตล เจอทั้งฝนและหิมะตก อากาศหนาว แทบไม่น่าเชื่อเลย !!!

นั่นรถไฟคุวิวสองข้างทางเพลินๆ ราวด่องช่วงโมงก็ถึง Fribourg ดีฉันทั้งหมดและลากกระเบ้าไปจนถึงคิวโรตแท็กซี่ บอกกับคนขับว่าไปหอพักเบเชชู (Beauches) โดยไม่ต้องต่อราคา แท็กซี่ที่นี่ติดมิเตอร์ทุกคัน ราوا 10 นาทีก็ถึงหอพัก เข้าไปແນະนำตัวเองกันจ้าของหอซึ่งเป็นสองสามีภรรยา อายุระหว่าง 50-60 เศษๆ สามีดูทำทางการเงินใจภารายมาก ส่วนตัวภารายแก่แต่ตัว爽快 เกล้า悍มวย ดูเป็นผู้ดี หอพักนี้ราคาค่อนข้างแพง เลพะค่าห้องและอาหารเข้ามือเดียวราคากลางๆ 5,600 บาทต่อเดือน ส่วนอีกสองมือเน้นดองห้าชั่วโมงเอง ถ้าจะกินที่หอนี้ก็ได้มือเที่ยงราคาราوا 8 เหรียญ มือเย็น 5 เหรียญ เรื่องกินที่ภักดีราคานี้ไม่ต้องพูดถึง แพงมาก ราواละ 15 เหรียญขึ้นไป สรุปแล้วต้องประหยัด เพราะอยู่ที่พรีบูร์กได้เงินเพียงเดือนละ 800 ฟรังค์ เมื่อไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเนอชาเตล ถึงจะได้ถึง 1,100 ฟรังค์

กฎเกณฑ์ของหอใบเซชู ซึ่งเป็นหอพักหญิงส่วนค่อนข้างเข้มงวด ใครจะมาเยี่ยมต้องนั่งคียันที่ห้องรับแขก จะเข้าไปที่ห้องไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนญาตจากเจ้าของหอพักเป็นกรณีพิเศษ ห้องดีฉันอยู่ชั้น 5 เป็นห้องเล็กๆ สะอาดสوانี มีเฟอร์นิเจอร์แต่ที่จำเป็น เช่น ตู้ เตียง โต๊ะเขียนหนังสือ ที่สุดจะอึกอย่างหนึ่งก็คือ มีอ่างล้างหน้าในห้อง แต่ห้องน้ำต้องใช้ร่วมกัน นอกจากนี้ก็ยังมีห้องดูทีวี ห้องซักผ้า รีดผ้า รวมทั้งห้องเสริมสวย ดีฉันเข้าไป试试ผลเป้าผ้าย่อยๆ หลังจากเรือเข้าของจัดเสื้อผ้า ก็ออกไปชมเมืองพรีบูร์กยามเย็น ไกล์ๆ กับหอพัก มีหอสมุดประชาชน และโบสถ์เล็กๆ

เดินไปสัก 10 นาที ก็ถึงมหาวิทยาลัย ตัวตึกเรียนเป็นอาคารหันสมัย สนามหญ้าเขียวชี ดอกไม้กำลังออกดอกสะพรั่ง เดินไปเรื่อยๆ เห็นไปประจำย์ ธนาคาร ร้านมิโกร โคอ้อป (Co-Op) อยู่ใกล้ๆ กัน เดินดูโน่นดูนี่จนเหนื่อย เพราะยังไม่ชนกับเดินขึ้นที่สูง เมื่อฉันเดินขึ้นเขา คิดขึ้นมาได้ว่า พรุนนี้จะเทศต์ภาษาฝรั่งเศสจัดระดับความรู้ แต่ก็ช่างมันถือ เห็นอยเหลือเกิน นอนอาแรงดีกว่าจึงหลับแต่หัวค่า

3. วันแรกที่มหาวิทยาลัยพรีบูร์ก

วันนี้ (26 ก.ค. 25) จะมีปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนภาษาฝรั่งเศสหรือเยอรมันหลักสูตรเร่งรัด 3 เดือน ทุกคนเข้าห้องประชุมเวลา 9 โมงตรง มีการแนะนำให้รู้จักกับครู พร้อมห้องกว่า จะมีการทดสอบความรู้ทางภาษาเพื่อแบ่งกลุ่ม ส่วนตอนบ่ายครุจะพาชมเขตเมืองเก่าโดยแยกเป็นกลุ่มภาษาฝรั่งเศสและกลุ่มภาษาเยอรมันจะได้ฝึกพังฟังก์พูดไปในตัว

ตั้งแต่บ่ายโมงจนถึง 5 โมงเย็น เดินเสียบานbsp;แบบลาก เพราะถนนเป็นที่สูงกึ่งเนินเขา เดินไปหอบไป หยุดบ้าง เดินเสียหัวเมือง ได้ดูคลาสประชาคมซึ่งเป็นตึกโบราณ มีลิ้ยไม้ฉลุลายสวยงาม เข้าไปชมวิหารเซนต์โนโคลัส ซึ่งมีกระจกเสียภายใน เป็นเรื่องในคัมภีร์ใบเบิล วิหารนี้เป็นศิลปะแบบโ哥ติก (Gothic) ยอดวิหารแหลมสูง แล้วก็เดินข้ามสะพานปองต์ ดู มิลิเยอ (Pont du Milieu) สะพานทำด้วยหินเป็นรูปโค้ง ดูมั่งคงและเก่าแก่ ดีฉันยืนชุมแพน้ำชาร์ริน ใจก็คิดไปว่า เวลาและสถานที่ไม่เคยไร วิถีไม่นานก็ไม่มีโอกาสชมถ่ายหน้า มองไปหัวงหลังเห็นแต่ภูเขาที่มีแม่น้ำ แม่น้ำเป็นตึกเก่าๆ และถนนคดเคี้ยวไปมา Fribourg เป็นเมืองที่มีสะพานมากมาย แต่เป็นเมืองไม่ใหญ่นัก มีสถาปัตยกรรมทั้งของใหม่ของเก่าปนกัน ย่าน

เมืองเก่ามีวิหารเซนต์นิโคลัลส์เป็นศูนย์กลาง ส่วน
ย่านเมืองใหม่ซึ่งเป็นเขตที่พักอาศัยอยู่นักอเมริกา
มีแต่ตึกอพาร์ทเม้นต์สีเหลืองสูงๆ แต่ที่ขาดไม่ได้
คือกระถางดอกเยอราเนียมสีสดใสที่หน้าต่างชั้นสอง
ว่าชาวสวีเดนนารมณชาติ รักดอกไม่มาก

เดินกันจนเห็นอยู่ ครูบอกให้พักและดื่มเครื่องดื่มในร้านเล็ก ๆ ร้านหนึ่ง ดิฉันหลงกินหัวเราะซึ่งราคาถูกที่สุดก็เกือบสิบบาท เพราะไม่ทราบว่ารัฐบาลสวีสเป็นสปอนเซอร์จ่ายค่าเครื่องดื่มครั้งนี้ไม่รู้ก็จะลองโชคไป โชค (ชือกโกเล็ตต์วัน) เพราะมาสวีสแล้วไม่กินช้อกโกเล็ตต์เรียกว่ามาไม่ถึง พอด้วยเห็นนี่อยู่ก็เดินต่อ ผ่านถนนสายเล็ก ๆ ในย่านเก่าแก่ มองเห็นอิฐขึ้นไป เห็นซัมโถง ทำเป็นรูปตัวคนของหญิงชายคู่หนึ่ง แต่งตัวสมัยโบราณเหมือนสมัยเชคสเปียร์ มีคำบรรยายกำกับได้ภาพนี้ว่า นี่คือถนนของกรรยา และสามีที่ชื่อสัตย์และรักใคร่ในกันยิ่งนัก เมื่อมองดูสีหน้าของคนทั้งสองและพิจารณาดี ๆ ดิฉันก็ได้แต่นึกขำและวิจารณ์อยู่ในใจ กดูเอ้าເກອະ สีหน้าของสามีมีแต่ความเบื่อหน่ายเย็นชาแบบแฟรงอยู่ ส่วนภรรยานั้นแล้ว ก็เฉยเมยและเยือกเย็นประดุจน้ำแข็ง ถนนในย่านเมืองเก่านี้เป็นถนนเล็ก ๆ แคบ ๆ พื้นปูด้วยหินขัดก้อนใหญ่ ๆ เรียบเสมอ กัน ถนนจะกว้างโถงไปมา เมื่อมองไปด้านหลัง จะเห็นโบสถ์เล็ก ๆ ตั้งอยู่บนเนินเขา ดูสวยงาม ได้แต่คิดว่าคงจะขึ้นมาเดินเล่น อันที่จริงตื่นขึ้นมา ก็เห็นโบสถ์นี้ทุกวัน ยิ่งวันที่มีหมอกลงบาง ๆ ในตอนเช้า ภาพโบสถ์ท่ามกลางสายหมอกช่างสวยและโรแมนติกจริง ๆ

4. วันชีนคืนสุขก็ผ่านไป

ในช่วงเวลา 3 เดือนที่ดีนั้นเรียนภาษาforeign เศษ
ได้รับความรู้ความเพลิดเพลินมากที่สุด ทั้งฝึกผูด
ฟัง อ่าน เขียนและได้ทัศนศึกษาไปชมปราสาท

เก่า ๆ ดูวิธีเข้าทำเนยแข็ง ปืนเข้า ลงหัวย ท่อง
ทะเลสาบ วันเวลาจึงผ่านไปร่วมกับปีกบิน

ทุกวันตอนเช้า จะมีการรายงานข่าวจากหน้า
หนังสือพิมพ์คนละประมาณ 10 นาที วันละหนึ่ง
หัวข้อข่าว จากนั้นเพื่อน ๆ และครูจะให้คัดແນ
ถึงวิธีเสนอข่าวว่า่น่าสนใจไหม การออกรสีเที่ยงชัดเจน
ไหม วิธีนี้ทำให้ทราบว่าต้นจะต้องปรับปรุงแก้ไข
เพียงไร ทุกคนยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์ของเพื่อน
ร่วมห้อง ซึ่งก็สอง จึงเรียนไวยากรณ์และการเขียน
เป็นเวลาชั่วโมงครึ่ง ได้พัก 15 นาที จึงเดินเข้าม
ถนนไปปั้งตึกปฏิบัติการทางภาษา เพื่อฟังและพูด
ตามเกป บทเรียนส่วนใหญ่เป็นบทสนทนainชีวิต
ประจำวัน มีเพลงแกรมสัก 10 นาที บางครั้งก็ฟัง
คำสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ ๆ ทางวิทยุ แต่ละครั้ง
จะต้องทำข้อทดสอบความเข้าใจซึ่งเป็นการตั้งคำถาม
หรือเว้นช่องว่างให้เติม ภาคบ่ายจะเรียนการอ่าน
การสนทนาก็จากภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ
ประกอบ ทุกเย็นวันศุกร์ ครูประจำชั้นจะประชุม
โถะกลมให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ผ่านมาแล้วตลอดสัปดาห์
ผู้สอนจะได้ทราบความต้องการของผู้เรียน และ
เปลี่ยนแนวการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความ
ต้องการของผู้เรียน ครูจะรับฟังข้อคิดเห็นต่าง ๆ
และชี้แจงเหตุผลว่าทำไม่จึงสอนเช่นนั้น ไม่ใช่ว่า
ครูจะสนใจความต้องการของนักเรียนทั้งหมด ครู
ยังคงยึดหลักการสอนอยู่ เช่น มีนักเรียนคนหนึ่ง
เสนอไม่ให้มีการสอน ครูก็ชี้แจงว่าการสอนเป็น
การประเมินผลวิธีหนึ่งที่ทำให้ทราบว่าเรามีข้อมูลพร้อม
เช่นไร ควรแก้ไขตรงจุดใด

เพื่อน ๆ มีร้าว 12 คน สนิทสนมกันดี แต่ละคนมาจากที่ต่าง ๆ เช่น ลูเครเชียจากกัวเตมาลา พอลจากเลบานอน เดสปินาสาวยื้อชาวกีรึก กิลดาสาวชาวสเปน มีดีฉันคนเดียวที่มาจากประเทศไทย

ເຢັນວ່ານສຸດທ້າຍຂອງກາຮົບເຮັດວຽກ ມີປ່າງຕື່ມທີ່ບ້ານຄຽງ
ເພື່ອນ ຈຸດ ອົງທຶນ ທັງຕົວດິຈັນ ຂ່າຍກັນທຳກັນຂ້າວງ່າຍ ຈຸດ
ພວກຜູ້ຂ້າຍແລະຄຽບຮົບເຮັດວຽກເຄື່ອງດືມຊື່ປິ່ງເປັນໄວ້ນໍານາ
ໜີນິດ ເພື່ອນແຕ່ລະຄນໍາເຫັນເປັນເປົ້າໃຫຍ່ ປະຈາຕີເປີດ
ໃຫ້ຝັກນັ້ນ ບරຍາກາຄຈຶ່ງປັນເປັນເປົ້າຄວາມສຸກສານ
ແລະກຶ່ງເສົ້າທີ່ຕ້ອງຈາກກັນ ມີໜາຍຄົນທີ່ຕ້ອງກລັບ
ປະເທດຂອງຕຸນ ບ້ານກີ່ສົກຫາຕ່ອງ ກວ່າຈະກລັບຫອພັກ
ກີດົກມາກ ແລ້ມຍັງມາຄູກັນຕ່ອງອີກ ດິຈັນ ເດສປິນາແລະ
ສູງເຄີຍຕ່າງສັງລູງວ່າຈະນັດພົບກັນທີ່ພົງປົງກົກ່ອນທີ່
ຕ່າງຄະຈະແກ່ຍ້າຍກັນກລັບບ້ານເກີດເນື່ອງໜອນ ສູງເຄີຍ
ຈະໄປເຮັດວຽກໂຄມພິວເຕອນທີ່ໂລຊານນີ້ ເດສປິນາຈະສອນ
ເຂັ້ມ້າວິທາຍາລີພົງປົງກົກ່ອນ ສ່ວນດິຈັນນັ້ນໄປເຮັດວຽກ
ຕ່ອງທີ່ເນອຫາເຕີລ

5. ລາກ່ອນ ພຣີບ່ຽກ

วันนี้ขึ้น (16 ต.ค. 25) ที่จะเห็นเนื้อหาเดล
เมืองแห่งประเทศไทยที่สุดของสวิตเซอร์แลนด์
เพื่อน ๆ มาสังคมนี้ที่สถานีรถไฟ และร่วมลากันแบบ
สวิส คือ “จูบ” แก้ม 3 ครั้ง เมื่อยกที่นิ้วต้องหลิว
ตามชาวสวิส คือ ปีนเข้า เล่นสกี รักธรรมชาติ
ตรงเวลาเหมือนนาฬิกาสวิช (Swatch) และประยัด
แม้ว่าทั้งประเทศเข้าจะมีพลเมือง 5-6 ล้าน
เท่ากับจำนวนคนในกรุงเทพฯ เท่านั้น แต่ประเทศ
เข้าพัฒนาไปไกลในด้านธุรกิจ การธนาคาร การ
ศึกษาและเทคโนโลยีต่าง ๆ

นั่งรถไฟจากฟรีบูร์สิงเนอชาเตล ไม่นานเลย
ราชวังมงเศษ ๆ ก็ถึงวิสสองข้างทางเป็นทุ่งกว้าง
ใหญ่ ซึ่งมีภูเขาเป็นจากหลัง ห้องฟ้าสีคราม และ
ใบไม้เริ่มเปลี่ยนสีเป็นสีเหลือง น้ำตาล แดง สวยงาม
ไปอีกแบบหนึ่ง เมื่อถึงสถานีรถไฟ ดิฉันนั่งแท็กซี่
ตรงไปหอพักซึ่งอยู่นอกเมืองไปราว 3 กิโลเมตร
หอพักนี้ผู้ค้าแลนก์เรียนทุนเป็นคนจัดการของให้ ชื่อ
หอพักลามเชซอง เดอ ชองพรัวร์ (*La Maison
de Champréveyres*) เมื่อไปถึง ดิฉันชอบหอพัก

ทันที เพราะทำเลที่ตั้งสวยงามเหลือเกิน อยู่ติดกับทะเลสาบสีฟ้าใสกระจ่าง เมืองชิเอว อัลแลร์ ผู้ดูแลหอออกมานั่งรับ พูดคุย แนะนำถึงระเบียบต่าง ๆ ของหอ และบอกว่าดินน้ำโคลคดีมากที่ได้ห้องขึ้นสองมีระเบียงเล็ก ๆ ยืนออกไป มองเห็นทะเลสาบทุกเวลา ห้องนี้เป็นห้องเล็ก ๆ อยู่คุณเดียว เครื่องตกแต่งห้องมีเพียงแก้วน้ำปักดอกไม้แห้งใบเดียว นอกนั้นก็มีเตียงเล็ก ๆ โตะ ชั้นวางของ ตู้ติดผนัง ทุกอย่างดูสะอาดตาเสียจริง ๆ ดินน้ำเดินสำรวจห้องพักห้องซักผ้าซึ่งใช้ระบบหยอดเหรียญตามโปรแกรมที่ตั้งไว้โดยเนลี่ยซักผ้าครั้งหนึ่งเสียเงินราوا 12 บาท ควรต้องการทำอาหารเป็นพิเศษ ก็มีห้องครัวไว้บริการระบบหยอดเหรียญเช่นกัน ยอดครั้งละ 20 เช็นต์สำหรับการทำอาหารง่าย ๆ เพียง 10 บาท ที่สำคัญทำอาหารเป็นเรื่องเป็นราว ก็ต้องหยอดเหรียญเมื่อไหร่ที่คิดถึงบ้าน ก็ใช้โทรศัพท์สายตรงจากห้องยอดเหรียญครั้งละ 5 ฟรังก์ พุดได้เกือบ 1 นาที ชั้นล่างของห้อมีห้องที่วี ห้องอาหาร ห้องน้ำ เล่นซึ่งมีบาร์ขายเครื่องดื่ม ห้องนี้ดัดแปลงเป็นฟลอร์เด็นรำขนาดย้อม เวลาทำงานไม่ว่าจะเป็นงานวันคริสต์มาส วัดปีดภาคเรียน งานวันเกิดของสมาชิกในหอ อัตราค่าที่อยู่และอาหาร 3 มื้อ ราوا 600 ฟรังก์ เป็นราคายอดรวม ถูกกว่าค่าครองชีพที่โลชานน์และเจนีวา

ขณะที่กำลังจัดของ จัดหนังสือ ก็ได้ยินเสียง
เคาะประตู เปิดประตูออกดูก็เห็นสาวสวย ผอมยวาน
ตาดำคนหนึ่ง เข้าແນະนำตัวเองว่า ซื้อเดาฯ เป็น
สาวอิตาเลียน มาอยู่หนึ่นห้องเดือนแล้ว มีอะไรจะ
ให้ช่วยขอให้บอก ทำให้ดีฉันชอบซึ้งในน้ำใจ จึง
ชวนเรื่องออกไปสำรวจบริเวณใกล้ๆ หอพักແสนบี้
เรียกว่า ลา คูดเรอะ (*La Coudre*) ที่นี่เองที่ผู้คน
จะมาขึ้นกระเช้าไฟฟ้า เสียค่าตั๋วคนละ 6 พรังค์
เพื่อขึ้นไปชมวิวบนยอดเขาชามองต์ (*Chaumont*)
ถ้าเป็นหน้าหนาวก็เป็นที่เล่นสกีและเป็นสถานที่

แห่งขันสกีระหัวเมือง เลยถูกดูเคราะห์ไปสัก 4–5 ป้ายรถเมล์ ก็จะเห็นถนนสายเล็ก ๆ ร้านอาหารเก่า ๆ ภายในร้าน มีไว้นั่งทำในเนอชาเตลขาย ย่านนี้เป็นเขตเมืองเก่าเรียกว่า ไฮตเตอร์รีฟ (Hauterive) เราทิ้งสองเดินแล้วไปปัจจุบันเดินเมืองเก่าออกไปไกล ถึงไร่่อุ่งที่ปลูกตามแนวลาดของเนินเขา เดินเส้าว่า “ไม่เฉพาะแต่ในเนอชาเตลที่มีชื่อเท่านั้น เนอชาเตลยังมีผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อไปทั่วโลก คือ ซอกโกรเล็ต ยีห้อชูชาร์ด (Suchard) ซึ่งมีสัญญาลักษณ์บนกล่อง เป็นรูปดอกกุหลาบแดงบนพื้นสีเหลืองขาวสับปั๊บ โรงงานชูชาร์ดยังผลิตลูกอมลูกกวาดชูชาร์ดที่เด็ก ๆ ชอบอึกด้วย โรงงานนี้อยู่นอกเมืองบริเวณที่เรียกว่า เชริแอร์ (Serrieres) ผู้ใดที่ต้องการเข้าชมวิธีการทำซอกโกรเล็ตและลูกกวาดชูชาร์ด ต้องแข็งความจำง่าย ล้วงหน้า เพื่อสะดวกในการจัดเวลาและเจ้าหน้าที่นำชมกรรมวิธีการทำซอกโกรเล็ต นับตั้งแต่เริ่มต้นตั้งแต่บดเม็ดคาด้า จนกระทั่งเห็นวิธีการบรรจุลงในกล่อง โดยใช้พังกานบรรจุลงตามช่องแล้วแต่นำดพังกานเหล่านี้ ทำงานด้วยความคล่องแคล่วและชำนาญ ไม่มีการผิดพลาดสักช่องสักขานาดกัน เดียวคุยกันร้องอื้น ๆ อึกมากมาย ไก่ล้วนอาหารเย็น จึงรับเดินกลับหอ

6. ชีวิตที่เนอชาเตล

ตื่นเช้ามาก็เข้าห้องน้ำ แต่งตัวลงกวับประจำทางอาหารเช้า ขนมปังอบแห้ง เนยแยม น้ำผึ้ง นมร้อน น้ำชา กาแฟ วางไว้ พร้อมสรรพบนโต๊ะอาหาร ต่างคนต่างเร่งรีบ เพราะเป็นวันเปิดเรียนวันแรก เดือนกันยายนให้ดีจันนั่งรถเมล์สาย 7 เข้ามาในเมือง ให้ลงป้ายที่สถานีรถไฟและเดินลัดลงมาตามถนน ซึ่งเป็นเนินเขาที่ลาดลง เดินผ่านโรงเรียนพาณิชย์ ของเอกชน โรงเรียนมารยมและสวนหย่อมแบบอังกฤษ เดินเข้ามายังนักเรียนที่กีฬาสูงใหญ่เก่าแก่ดูสวยงาม

นั่นแหลมมหาวิทยาลัยเนอชาเตลที่มีชื่อเสียงในด้านการสอนภาษาอังกฤษและวรรณคดีฝรั่งเศส

หลังจากรายงานตัวกับผู้ดูแลนักเรียนทุกเมือง เออเรอโน่ร์ ก็ต้องไปทดสอบความรู้ทางภาษาเพื่อจัดระดับชั้นเรียน ข้อทดสอบเป็นไวยากรณ์ ความเข้าใจในการอ่านและแต่งเรียงความสั้น ๆ 1 เรื่อง กว่าจะทำเสร็จก็เกือบทึ่ง รับเดินจ้าพื้อชื่อรถเมล์ กลับหอพัก เพราะอาหารเที่ยงเริ่มเวลาเที่ยงครึ่ง ในห้องอาหารเติมไปด้วยเสียงจราเจ ต่างรับเข้า ประจำตัวนักศึกษาที่นิมจากที่ต่าง ๆ เช่น จากสหรัฐอเมริกา เอเชีย อฟริกาและยุโรป เรียกว่า ต่างชาติต่างภาษาภัน แต่มีสำนึกเดียวกัน นั้นคือความเป็นนักเรียน ทำให้อึดอิี้อื้อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ระยะแรก ๆ ที่มาอยู่ ดินแดนอกราง恒อย ไปไทน์ก์ไปคุนเดียว พอยู่ ๆ “ไปกิน มีเพื่อนมาเคาะประตู ชวนไปดูหนัง ซื้อของหรือไม่ก็ออกไปดื่มน้ำชาหรือซอกโกรเล็ตร้อนที่ร้านใกล้ท่าเรือ บางครั้งก็ออกไปท่องเที่ยวสถานที่ต่างๆ เพลิดเพลินใจเป็นอันมาก

พูดถึงความเป็นอยู่ที่หอพัก ค่อนข้างสะดวกสบาย เพราะมีอาหาร 3 มื้อ อาหารฝรั่งที่หอนี้ ราชต์ไม่เลว ส่วนใหญ่จะเป็นพากไกทอด มันฝรั่งทอด (French Fries) มันฝรั่งบด สถาเก็ตตี้ ซ์โคงหมูอบ ที่ขาดไม่ได้คือสลัดผักมีทุกเมืองเที่ยง แกล้มมีของหวานเป็นคัสตาร์ด ถ้าถูกสตรอเบอร์รี่ จะได้ชิมสตรอเบอร์รี่ครีม อร่อยกันที่เดียว มื้อเย็นมีขันบ่งกาเนย แซมไส้กรอก สลัดผักและโยเกิติ เพราะตอนเย็นคนที่นี่ไม่ทานอาหารหนักกัน อาหารที่หันที่สุดจะเป็นมื้อเที่ยง ดินน้ำจิ้วอาหารมากกัน น้ำหนักขันตั้ง 5–6 กิโล เมื่อรับประทานเสร็จ ทุกคนต้องช่วยกันเก็บอาหาร เช็ดโต๊ะ จัดเก้าอี้ ไม่มีการทิ้งขยะอาหารคลาดเกลื่อนอยู่บ่นโดยเฉพาะในวันอาทิตย์เย็น ทุกคนต้องผลัดเป็นเวรหมุนเวียน กันตั้งชาม เก็บถ้วยชามเข้าตู้ เพราะพ่อครัวทำงาน

เพียงครึ่งวัน แต่ไม่ต้องล้างชามด้วยมือหรอกนะ
ใช้เครื่องล้างชามอัตโนมัติ พากนักเรียนมีหน้าที่
เพียงซื้อถ้วยชามและเก็บเข้าห้องเก็บไว้

ตอนปายดินน่วงจะเข้าไปในเมืองใหม่เพื่อ
สำรวจร้านค้าต่าง ๆ เนื่องจากเป็นเมืองเล็ก ๆ ทาง
ด้านตะวันตกเฉียงเหนือ มีศูนย์การค้าเล็กนิดเดียว
มีร้านใหญ่ ๆ เช่น Migros, Gonset, Schield และ
Co-OP ซึ่งมีทุกสิ่งทุกอย่างให้เลือกหาน้ำดื่มเมื่อ
เมืองใหญ่ ไปเช่น ร้านอาหาร อยู่ไม่ไกลนัก เพียง
ข้ามถนนเดิน 2-3 ร้อยเมตรเท่านั้น ถ้าเดินเรื่อยๆ
ไปตามถนน ดู เพราะมีอิฐม้าส ก็จะพบว่าเป็นสถานที่
ราชการทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นสถานีตำรวจ พิพิธภัณฑ์
โรงเรียน จะอยู่ต่อเนื่องในระยะแรกเดียวกัน เดินไปมา
ติดต่อกันได้ ที่ขอบมากที่สุดคือ หลังมหาวิทยาลัย
ติดกับทะเลสาบ มองทะเลสาบแล้วหายใจรู้สึกสดชื่น
จากการเรียน จิตใจสงบ สำหรับผู้ที่ชอบความคึกคัก
มีชีวิตชีวา ก็ไปนั่งดื่มน้ำชากาแฟที่ร้านใกล้ๆ ท่าเรือ
ที่ท่าเรือนี้จะมีเรือวิ่งบริการท่องทะเลสาบ ใกล้ ๆ
เช่น ทะเลสาบ Morat, Biel และ Thun ซึ่ง
เป็นทะเลสาบเล็ก ๆ แยกสาขาออกไป

ดิฉันเดินย้อนเข้ามาในตัวเมืองอีกที เพราะ
จะไปซื้อตั๋วรถเมล์สาย 7 เป็นรายเดือน จะได้ลด
ราคាបิเศษสำหรับนักศึกษา ราคาประมาณ 400
บาทต่อเดือน ตั๋วรถเมล์นี้ใช้ได้ทุกวัน วันละกี่เที่ยว
ก็ได้ ประหยัดมาก เพราะอย่างน้อยดิฉันเดินทาง
ไปกลับระหว่างหอกับมหาวิทยาลัยวันละ 4 เที่ยว
ตัวรายเดือนนี้ต้องติดรูปด้วย ป้องกันการให้คนอื่น
เอาไปใช้ และถ้าซื้อตั๋วรถเมล์เป็นรายวันแพงมาก
ราคาประมาณเที่ยวละ 12 บาท เพราะหอกับมหา
วิทยาลัยอยู่ห่างกันราว 3 กิโล เดินไปกรุณาไว้คืน
ไม่ซื้อตั๋วจากตู้หยอดเหรียญที่ป้ายรถเมล์ ให้อัญ
วันนั้นนายตรวจขึ้นมาตรวจสอบว่า ผู้นั้นแน่ใจกับปรับไป
ตามระเบียบตั้ง 20 ฟรังก์ ที่นี่เข้าใช้ระบบเชื่อม
ให้กีรติกัน แม้แต่ซื้อหนังสือพิมพ์จากตู้ก็ใช้ระบบ

หยอดเหรียญซึ่งอาจมีบางคนหยิบหนังสือพิมพ์ไป
โดยไม่เสียเงิน แต่เท่าที่เห็น ทุกคนจ่ายเงินทุกครั้ง
ที่ซื้อหนังสือพิมพ์ที่โลชานน์ ลูกหลานแต่งงาน
ไปหมด ตั้งนานกว่าวนนี้เป็นเวนเซาร์ ว่างเรียน
จะพาแก่ชมสถานที่สำคัญ ๆ ของเนื้อชาติ แก
ขอบอกขอบใจใหญ่ พาไปเลี้ยงน้ำชาและของว่าง
พร้อมทั้งให้ท่ออยู่และบอกว่าเมื่อไหร่ไปโลชานน์
ไปพักบ้านแก้ได้ แกยินดีต้อนรับด้วยความเต็มใจ

ด้านการเรียนภาษาและวรรณคดี เรียนกัน
อย่างงดงามนั้น มีการเรียนทั้งแบ่งกลุ่ม และ
เล็คเชอร์ในห้องใหญ่ “ไดอุสไลด์” ภาพนทร์ป้อย
ครั้ง การเรียนอ่าน พูด “ไวยากรณ์” มีแบบฝึกหัดให้
ทำทุกวัน ส่วนวรรณคดีเน้นผลงานของนักประพันธ์
ศตวรรษที่ 19 และ 20 นอกจากนี้ยังมีวิชาเลือก
เช่น แปลอังกฤษ – ฝรั่งเศส ฝรั่งเศส – อังกฤษ
และวิชาความรู้เกี่ยวกับประเทคโนโลยีส์ เช่น
เรียนตั้งแต่ 8 โมงเช้าถึง 4 โมงเย็นแบบทุกวัน จะ
สนับสนุนศึกษาด้วยวันศุกร์ เรียนเพียงครึ่งวันเท่านั้น ครู
ที่สอนภาษาฝรั่งเศสมีเพียง 6 คน ทุกคนช่วยกัน
ทำงานอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะด้านวิชาการหรือศึกษา
นอกสถานที่ เช่น ชุมโรงงานชูชาร์ด “ปีกุญาทำ
ไวน์” ที่โอลเวอร์นีอัว เที่ยวงรุงเบร์น (Bern) ตลอด
จนจัดปาร์ตี้ต่าง ๆ เช่น งานต้อนรับนักศึกษาใหม่
งานคริสต์มาส และ Farewell Party อาจจะกล่าว
“ได้เวลาครูที่นี่เป็นทุกอย่างจริง ๆ ตั้งแต่การโรงจันถึง
โปรดเฟสเชอร์ โดยเฉพาะมาดามบูรุ่งโภนันเป็นครู
ที่น่ารักมาก มีวิญญาณแห่งความเป็นครู นักเรียน
มีปัญหาอะไรก็ปรึกษาได้ทุกเมื่อ อะไรที่สามารถ
ช่วยได้ก็จะช่วยด้วยความเต็มใจ”

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน
ค่อนข้างห่างเหิน หมู่คณะไม่สนใจกันกลับ
บางคนอยู่ต่างเมืองต้องนั่งรถไฟฟ้ากลับ โอกาสจะ
สังสรรค์ไม่ค่อยมี เพื่อน ๆ ที่สนิทจึงเป็นเพื่อนที่
หอบเพื่อนที่ห้องเรียน ให้กัน แต่ก็มีความสัมพันธ์ด้วยกัน

และบางครั้ง เมอชีເອວ อัลಡร์ (ผู้ดูแลหอพัก) จะจัดให้ไปพักผ่อนที่ชาเล็ตในตำบลเล็ก ๆ นอกเมือง ทุกคนมีหน้าที่กัน เช่น ช่วยทำกับข้าว เตรียมเกมส์ ต่าง ๆ ที่ขาดไม่ได้คือแผนกแสงเสียง เพราะหลังจากรับประทานอาหารเย็น เล่นเกมส์ เสร็จแล้ว ห้องโถงกว้าง ๆ ก็จะเปลี่ยนเป็นฟลอร์เดินรำขานادใหญ่ ให้ทุกคนออกໄປเดินดิสโก้กัน เวลาไปพักผ่อนที่ชาเล็ต (บ้านพักตากอากาศแบบสวิส) เป็นเวลาที่พักผ่อนจริง ๆ เรียกว่า ซองโซวี (Sans Souci) ไร้กังวลกันจริง ๆ ฉะนั้น ผู้ที่จะต้องทำวิทยานิพนธ์ หรือจะสอบในวันสองวันนี้ไม่ควรไป เพราะถ้าไปแล้วแอบไปนั่งอ่านหนังสืออยู่คุณเดียว เพื่อน ๆ จะฉุดมาร่วมวงและพูดว่า นี่ไม่ใช่เวลาเรียน มาสนุกสนานกันเถอะ คราวจะปฏิเสธได้

เมื่อซื้อตัวรายเดือนเสร็จแล้วก็เดินไปเรื่อย ๆ ผ่านบริเวณมาซองเดออล (La Maison des Halles) ซึ่งตัวตึกเก่าแก่สมัยเรอแนสซองส์ ยอดโดม แนวโค้งของประตู รอยแกะสลักลวดลายให้หน้าต่างอยู่ในสภาพดี เพราะได้รับการทะนุบำรุงรักษา ถนนสายนี้ตลอดสายเป็นตลาดนัดในเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์ ใกล้ ๆ กันนั้นมีถนนสายเล็ก ๆ แคบ ๆ เดินขึ้นไปก็จะเห็นปราสาทกอลลีอาล (La Collégiale) สร้างขึ้นตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 12 เมื่อปี ค.ศ. 1450 เกิดไฟไหม้ชำรุดเสียหาย จึงมีการซ่อมแซมหลังคา และกระจกสีใหม่ ปัจจุบันเป็นสถานที่ราชการ แต่อนุญาตให้ประชาชนผู้สนใจเดินชมบริเวณภายนอก ปราสาทได้ เวลาบ่ายรอนไฟไปโลชานน์หรือเจนีวาก็จะมองเห็นลากออลเลซิอาลเด่นเป็นสิ่งส่วนเบื้องหลังคือทะเลสาบเนอชาเตล โดยเฉพาะถ้าเดินทางในฤดูร้อน ระหว่างเนอชาเตล–โลชานน์ – เจนีวากาพทะเลสาบสีฟ้าใส ตันไม้เขียวขี้ ดอกไม้สีแดง เหลืองนานาพันธุ์นานพรั่ง ผู้คนนอนผึ่งแడດตามชายหาด หรือแม้แต่ในสวนสาธารณะทั่วไป กลางสนามหญ้า ภาพเหล่านี้ทำให้สวิตเซอร์แลนด์มีชีวิต

ชีวิหลังจากประสบกับความหนาวเย็นเป็นเวลานาน เนอชาเตลนั้นไม่ได้มีเฉพาะทะเลสาบ และปราสาทเท่านั้น สำหรับผู้ที่รักงานศิลปะ และประวัติศาสตร์ซึ่งที่ Musée d'Art et d' Histoire) ที่นี่จะจัดนิทรรศการภาพวาดโบราณ ป้อมครั้ง ที่น่าชื่มมากก็คือตุกตาгал 3 ตัว ซึ่งประดิษฐ์โดย ชาเกต ดรอซ (Jaguet Droz) ตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 ตุกตาгал 3 ตัวนี้ถูกสร้างให้เป็นนักเขียน จิตรกร และนักดนตรี ตัวแรกเขียนหนังสือได้ลายมือสวย เมื่อคนเขียนขึ้นมาจริง ๆ ตัวที่สองวาดรูปได้ เช่น รูปหมา รูปแมว ตัวที่สามเล่นเปียโนได้ตุกตา กลทั้งสามตัวนี้มีกลไกขึ้นเล็กขึ้นน้อยมากมาย เมื่อจบการแสดง เจ้าหน้าที่จะเปิดให้ดูด้านหลังของตุกตาซึ่งเป็นที่ส่องยนต์กลไกไว้สั่งให้ตุกตาเหล่านี้แสดงความสามารถ

ชีวิตที่เนอชาเตลนั้นค่อนข้างเงียบสงบ เหมาะสำหรับผู้รักความสันโดษ ผู้ใดชอบความคึกคัก วุ่นวายก็ต้องไปอยู่เมืองใหญ่ ๆ เช่น ชูริก บาเซล เจนีว่า แต่นั้นแหล่ วันที่เยี่ยบที่สุดทั้งประเทศก็เห็นจะเป็นวันอาทิตย์ เพราะร้านค้าทุกแห่งปิดหมด ผู้คนอยู่กับครอบครัว พักผ่อนหรือไม่ก็ไปปีนเขา นอกเมือง ชาวสวิสนั้นเป็นคนที่ค่อนข้างเก็บตัว เอาแต่ทำงานหาเงิน เมื่อพักผ่อนก็พักผ่อนเต็มที่กับครอบครัวของตัวเอง แม้แต่คนสวิสด้วยกันก็รู้จักกันน้อย เพื่อนคนหนึ่งบอกว่า เวลาทำงานก็ทำจริง ๆ หลังเลิกงานก็กลับบ้านจะพูดคุย เอไทนเข่นน้ำเลี้ยงเพื่อนฝูงเมื่อคนไทยนั้นไม่มี เมื่อได้รับเชิญไปรับประทานอาหารก็ควรมีของขวัญติดมือให้เจ้าของบ้าน อย่างน้อยก็เป็นขออภัยเพื่อแสดงน้ำใจ เรื่องการแสดงความมั่นใจนี้เป็นคุณสมบัติที่ดีของคนไทย จะขอเล่าเรื่องเรื่องหนึ่งให้ฟัง วันหนึ่ง ขณะที่ดินันกำลังจะข้ามถนน ทุกคนจะรีบข้ามเมื่อเห็นไฟแดง ดินันก็รีบเช่นกัน แต่ต่าเหลือบไปเห็นผู้หญิงแก่คนหนึ่งงก ๆ เงิน ๆ อายุร้าว 60 ปี จึงเข้า

ไปจูงมือและเดินข้ามถนนไปด้วยกัน ผู้หญิงแก่คนหนึ่งชอบอกชอบใจดิฉันเป็นอันมาก ตามว่ามาจากไหน มาทำอะไร ตัวแองนั้นบอกว่าจะมาดูระบำพี้เมืองที่โรงละคร และชมเมืองเนื่องชาเตล แกอยู่คนเดียว

7. บทสั่งท้าย

วันที่ได้ใจที่สุดก็เห็นจะเป็นวันรับประกาศนียบัตร เพราะแสดงว่าการเรียนภาษาใน 1 ปีสิ้นสุดลง ไม่ได้ใจ เพราะได้รู้คุณภาพต่อห้ายชื่อเพิ่มขึ้น แต่ได้ใจ เพราะเวลาแห่งการรอคอยนั้นได้ลืมสุด ประกาศนียบัตรก็เป็นเพียงกระดาษแผ่นหนึ่ง แต่ประสบการณ์ที่สอนให้เข้มแข็งอุดถุน เชื่อนั้นในตัวเอง มีนานะนากนั้น เป็นครูสอนตัวเองได้ดีเกินกว่าจะกล่าว

พิธีรับประกาศนียบัตรนั้นจัดขึ้นอย่างง่าย ๆ ภายในห้องเรียน ไม่มีพิธีริตองมากนัก มีพิยงดิเรกเตอร์ (Directeur) เป็นผู้ยื่นประกาศนียบัตรและกล่าวคำชมเซยแก่ผู้ที่ทำคะแนนได้ดีเยี่ยม พิธีนี้กินเวลา

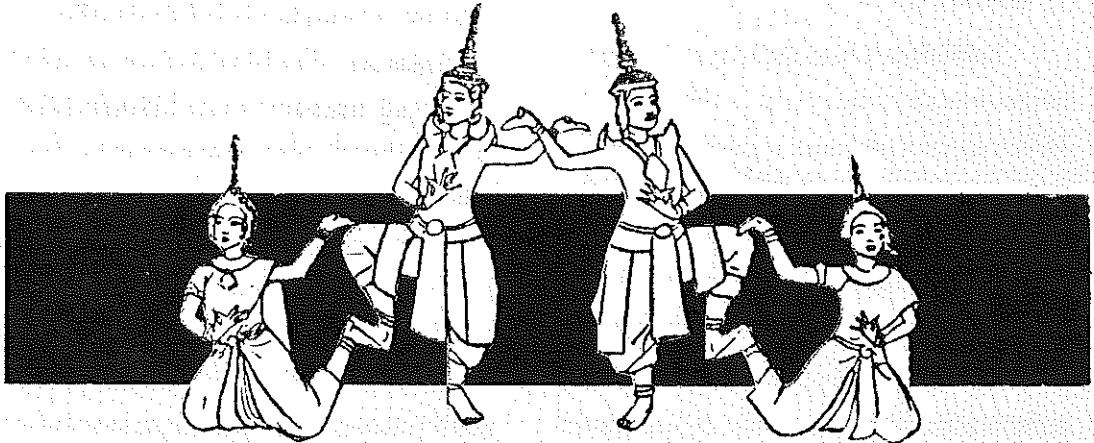
เพียง 30 นาที หลังจากนั้นมาตามปรุงโภชนา��ของว่าง น้ำชากาแฟ เสียงแสดงความยินดีกับพวกเราที่บริเวณชายหาดหลังมหาวิทยาลัย มีการถ่ายรูปร่วมกับเพื่อน ๆ และครูตามธรรมเนียม

หากลับนั้น สายอาจริง ๆ ผู้ดูแลนักเรียนทุนจะจองตั๋ว กำหนดด้วนกลับให้ดิฉันเรียบร้อย กลับกับ Swiss Air เรียกได้ว่าไปอย่างยาก แต่กลับเยี่ยงเศรษฐี ตลอดระยะเวลาจะได้รับบริการดีเยี่ยมไม่ว่าจะเป็นเครื่องดื่มหรืออาหารการกิน อิ่มແบ່ງที่เดียว

ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใดก็ตาม ภูเขา Alps ที่มีพิมพ์ปักคุณ พระจันทร์เต็มดวง สดแสงส่องกระทบกับผิวน้ำส่องประกายระยิบระยับ ปราสาทเก่า ๆ ภูเขาไชমองค์ ความสวยงามของหงส์ที่กำลังลงอยู่ล่อง ภูพเหล่านี้จะติดตาติดใจหากที่จะลืมเลือน

นาฏศิลป์เขมร

กั่งแก้ว นุสกานนท์*

ไทยเรามีวัฒนธรรมที่ดีงาม เป็นของดีมีค่า ที่ส่งให้เมืองไทยมีเอกลักษณ์ที่เด่นและแตกต่างจากชาติอื่นในชีกโลกแบบบวกความอกร ขอเจมีค่าดังกล่าว เป็นที่ตื่นตาตื่นใจของชนชาติตะวันตก ประกอบด้วยวิชาช่างต่าง ๆ การแกะสลัก การประดิษฐ์ออกแบบ การเย็บปักถักร้อย ฯลฯ แนะนำหนึ่งในบริการ สิ่งดีมีค่าที่กล่าวมีการละครบใหญ่รวมอยู่ด้วย แต่เป็นที่น่าเสียดายที่คนไทยหลงคุณยังไม่มีความรู้ในเรื่องนี้อย่างลึกซึ้ง ดังนั้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ในด้านวัฒนธรรมการละครบ ตั้งแต่การผึกซ้อม การไหว้ครู ฯลฯ ให้สามารถ ครูภาษาฝรั่งเศสได้ทราบ จึงขอเสนอบทแปลที่ผู้แปลจากหนังสือชื่อ DANSES CAMBODGIENNES* ซึ่ง JEANNE CUISINIER ผู้เขียนชาวฝรั่งเศสถ่ายทอดจากการเขียนของ SAMDACH CHAUFATHIOUNN เจ้านายเขมร และแม้ว่าข้อเขียนนี้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับละครบ

เขมรล้วน ก็ไม่เป็นอุบัติค้อนใดที่จะได้ความรู้ในเรื่องการละครบไทย เพราะละครบเริ่มและละครบไทยนั้นมีความสัมพันธ์กันอยู่ในน้อย¹ เหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าบทแปลนี้ 乃จากจะให้ครูได้อ่านเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเผยแพร่วัฒนธรรมด้านการละครบให้ชาวต่างประเทศได้ทราบอย่างละเอียด เนื่องจากข้อเขียนนี้เพียงพร้อมด้วยคำอธิบายที่ใช้ศัพท์ทางวิชาการอย่างถูกต้องแล้ว ยังเป็นแนวทางให้ค้นคว้าและปรับปรุงเที่ยบการไหว้ครูไทยและเขมรซึ่งในระยะที่มีการเขียนหนังสือเล่มนี้นั้น² เขมรยังคงรักษาธรรมเนียมประเพณี ในการประกอบพิธีนี้อยู่อย่างเคร่งครัด

*อาจารย์ประจำวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร

¹ “โครงกระดูกในตู้” หน้า 68, 69, 78, 79, 80

² ก่อนที่เขมรจะมีการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์

ผู้แปลห่วงว่าบทแปลนี้จะเป็นประโยชน์ใน การเผยแพร่ความรู้แก่บรรดาเพื่อนครูผู้เป็นสมาชิก เพื่อที่จะได้ใช้อธิบายให้ชาวต่างประเทศได้เข้าใจ รัฐธรรมนูญในด้านนี้ได้อย่างกระจางและถูกต้อง

เด็กหญิงทุกคนที่ถูกกำหนดตัวให้เป็นลัศคร หลวงนั้น บิดามารดาจะนำตัวเข้าถวายให้อู่ใหญ่ตี้ พระมหากรุณายิคุณ หรือบางครั้งถ้ายังเล็กอยู่ก็จะ ยังไม่ต้องถวายตัว ไม่ว่าจะอยู่โดยล้ำพังหรืออยู่กับ ครอบครัว ผู้ที่สมควรรำ鞠ถวายตัวได้ก็ต้องลงแปঁง แต่งหน้าคล้ายตอนรำจิง และสวมเสื้อผ้าเหมือน ตอนช้อมรำ พร้อมกันก็ต้องไม่ลีมที่จะนำข้อตอกไม้ หรือมาสัมภាឍถวายตัว ผู้ที่จะสมควรรำนี้จะคุกเข่า ลงและวางเครื่องใช้สำหรับถวายตัวต่อหน้าพระพักตร์ ของพระมหากรุณายิคุณ เมื่อทรงรับไว้ ผู้รำเหล่านี้ จะได้รับเงิน 100 เหรียญ ล่วงหน้าเป็นอย่างน้อย

ดุกต่ากุล

เงินที่ได้รับนี้เป็นเงินส่วนพระองค์ และจากวันนั้น ก็จะได้รับจากบุปผาในพระคลังข้างที่เป็นเงิน เดือนจำนวน 6 เหรียญสำหรับเริ่มแรก จำนวน เงินที่ได้รับพระราชทานนี้จะเขียวบัญชีไว้

ในสมัยก่อนเงินที่ได้รับล่วงหน้านี้ทำเป็นแท่ง เงิน เด็กแต่ละคนได้รับคนละ 2 หรือ 3 แท่ง บาง ครั้งกี่ 4 แท่ง ขึ้นอยู่กับความงามของตน

พอเริ่มเข้ารังก์เริ่มฝึกและฝึกหนักเฉพาะผู้ ที่อายุ 7 ขวบเท่านั้น สำหรับนักเรียนเล็ก ๆ ระเบียน วินัยเข้มงวดมาก

ครูละครเก่ง ๆ แต่ละคนจำนวน 2 หรือ 3 คน ในบรรดาครูรำทั้ง 8 คนนั้นต้องคัดเลือกนักเรียน

ที่สมควรใหม่โดยพิจารณาจากเด็กโกรุงรูปร่างของ แต่ละคน จึงจะกำหนดออกมาระแต่ละคนสมควร รับบทบาทใด เป็นต้นว่า บทพระ นาง ยักษ์ กินรี ฯลฯ หลังจากนั้น จึงส่งนักเรียนแต่ละคนให้ครู ลัครฝึกสอนให้ครูรำแต่ละคนมีนักเรียนฝึกกำรด้วย จำนวน 12 คน ครูจะให้นักเรียนเริ่มดัดตัวแล้วดัด แขน แล้วจึงสอนการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ให้ ในที่สุด ก็จะให้นักเรียนเรียนบทรำทั้งบท ต่อจากนั้นให้ นักเรียนฝึกซ้อมสิ่งที่เรียนเข้าไปปั๊มมาเพื่อนักเรียน จะได้ไม่ลีม หรือไม่ร้าห่าที่คิดขึ้นเองซึ่งถือว่าขัด กับประเพณีการรำแต่ด้วยเดิม

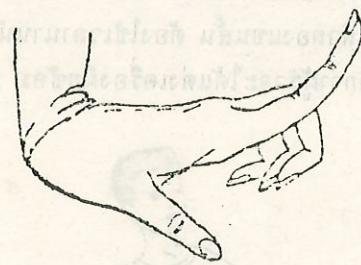
ลัครเขมรเลือกวันพุธที่สุดในการประเดิม การเรียนการฝึก เพราะวันพุธที่สุดเป็นวันถวาย เครื่องสังเวย ถือว่าเป็นวันที่อยู่ในความคุ้มครอง ของสมเด็จพระครูผู้เปรียบเสมือนเทพที่เป็นประธาน การร่ายรำ และเป็นผู้ที่ทรงคุ้มครองการฝึกซ้อมท่า รำด้วยความเชื่อของชาวเขมร

เครื่องแต่งกายที่ใช้ฝึกท่ารำนี้ประกอบด้วย ผ้าโlongทำด้วยผ้ายหรือเรียก “แขน” ตัวเสื้อนั้นคล้าย เสื้อสีลำลองแขนสั้น ต้องใช้เวลานานนับเดือน ที่เดียวกว่าผู้รำจะได้แต่งเครื่องฝึกซ้อม สำหรับ

น้ำ汽ยนฝึกรำ

นักเรียนที่ได้รับการฝึกนั้นจะได้รับอนุญาตให้แต่งเครื่องรำได้ต่อเมื่อได้เข้าพิธีสำคัญทางศาสนาแล้ว ดังจะได้กล่าวในลำดับต่อไป การฝึกดัดตัวนี้ต้องทำให้สม่ำเสมอเป็นกิจวัตร การฝึกเริ่มในช่วงเช้ามาก การฝึกแขนและมือนั้nnักเรียนจะฝึกเอง หรือได้รับการช่วยฝึกได้ โดยเฉพาะในตอนเริ่มนึงจะฝึกจากเพื่อนคนใดก็ได้ ตามคำแนะนำของครูผู้ฝึก นักเรียนจะก้ม หมุน และบิดข้อมือแขนหันนิ้ว จนกระทั้งสามารถควบคุมแขนหันนิ้วแขนจากไหล่ถึงปลายนิ้ว แล้วจึงฝึกท่ารำที่ยกที่สุด สำหรับขาและเท้านั้น นักเรียนฝึกโดยนอนราบให้หลังติดพื้น และนอนคrouch ที่จะคนและครูผู้สอน หรือบางครั้งนักเรียนอีกผู้หนึ่งจะเป็นผู้ดัดขาให้อ่อนตามที่ต้องการ ผลที่เราคิดว่าจะได้รับการฝึกนี้คือมือที่เหยียดตรงและดัดงอได้ตามแต่ต้องการ คุณสมบัติดังกล่าวอันเป็นสิ่งที่ผู้รำที่ดีควรมีไว้นั้น จะมีได้ก็ด้วยการฝึกซ้อม ดัดนิ้วไปด้านหลัง ดัดข้อมือ ข้อศอก ไหล่ และการดึงมือ คุณสมบัติดังกล่าวมีได้ไม่ยาก อาศัยโครงสร้างภายในที่มีมาพร้อมกับชาติกำเนิด

เมื่อเราดัดแขนขาให้อ่อนไม่สำเร็จ อาจจะมีสาเหตุจากการล้าช้าขณะฝึกซ้อม ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติผู้ฝึกจะถูกระดูกเวลาดัดแขนขา โดยเฉพาะตรงบริเวณข้อมือและข้อเท้าด้วยน้ำค้างที่เกาะอยู่บนใบไม้ใบหญ้าในสวนหลัง แลงก่อนที่จะมีการฝึกรำ ครูจะเป็นผู้นำนักเรียนทำพิธีภายในอย่างง่าย ๆ ทุกครั้ง เป็นพิธีที่เรียกว่า “ไหว้ครู” (หรือชำเปี่ยมครู – คำเขมร) อันเป็นการน้อมนุชาราครูหรือเทพต่าง ๆ โดยนักเรียน

ทุกคนจะนำบุหรี่มา 5 ตัว พลู 5 จีบ เทียนชี้ผึ้ง 5 เล่ม ชูปหอม 5 ดอก และขันไส้น้ำที่อบควันเทียนจนหอมกรุ่น 1 ใน น้ำที่อบรำมีพิช 3 ชนิด คือ “หญ้าแพรก” ที่ใส่เพื่อให้ได้รับความสำเร็จอย่างรวดเร็ว และเพื่อรักษาความเยาว์วัยและความงามไว้ ดอกระเบื้อง 1 – 5 ดอก ตามลำดับขั้นของเครื่องสังเวย เทพที่เป็นครูรำจะโปรดดอกไม้เหล่านี้มากกว่าชนิดอื่น สุดท้ายก็คือ “เข็ม” เครื่องหมายของความแหลมคม ความบากบั่นพากเพียรในการเล่าเรียนฝึกซ้อมอันเป็นสิ่งที่นักเรียนจำเป็นต้องนำไปใช้เพื่อให้เข้าถึงความลึกล้ำของศิลปนี้ และเพื่อให้เครื่องถวายเหล่านี้ครบบริบูรณ์ เหล่าเด็กหญิงและเด็กชายทั้งหลายที่ได้ถูกกำหนดให้รับบทເອກ ต้องถวายดอกไม้ประดิษฐ์ 2 ช่อด้วยกัน ตัดแต่งด้วยใบกล้วยเป็นรูปปีรามิด 3 ชั้นที่เรียกว่า “นายครีปากชาม” ผู้ฝึกรำคนอื่นที่ได้รับบทรองจะถวายกรวย宏大 2 กรวย ที่ได้รับการตัดแต่งแล้ว และปักลงในถาดที่เย็บในใบตองอ่อน สิ่งของต่าง ๆ ที่จัดเป็นเครื่องสังเวยนั้น ถูกจัดวางไว้บนโต๊ะที่นักเรียนรำจะต้องวงไว้เบื้องหน้าครูผู้สอน ส่วนนักเรียนจะทำพิธีเคารพครูซึ่งเราจะเห็นพิธีนี้ในโอกาสเริ่มพิธีการต่าง ๆ และในโอกาสสำเร็จ

ครูรำจะอยาชัยให้พรให้ประสบความสำเร็จ เป็นการตอบแทน และรดน้ำมนต์ลงบนศีรษะ เล็กน้อย ส่วนผู้รีบเรียนรำนั้นหลังจากที่ดื่มน้ำมนต์ 2 – 3 ถ้วยแล้ว ก็ล้างหน้าด้วยน้ำมนต์นั้นด้วยและนำน้ำมนต์กลับไปบ้านของตนเพื่อนำไปใช้ต่อหรือประพรหมหลังจากเลิกการฝึกเรียนแล้ว เพราะในระหว่าง 3 วัน นี้ น้ำมนต์นี้จะใช้ในการฝึกซ้อมทุกครั้ง หลังจากใช้น้ำมนต์นี้หมดแล้ว ก็มีการเตรียมน้ำมนต์ขึ้นใหม่อีก หลังจากเสร็จพิธีอยู่ ๆ นี้แล้ว ทุกคนก็เริ่มการฝึกซ้อม ครูจะฝึกรวมกลุ่มนักเรียนที่จะสอนให้รำตามครู เป็นต้นว่า รำบทกินรี หรือ รำบทยักษ์ด้วยกัน เป็นต้น แล้วครูจัดให้นักเรียนแต่ละ

กลุ่มทำงานแยกกันเป็นกลุ่ม ๆ โดยไม่มีเพลงหรือคนตระประกอบ ครูสอนรำจะรำจังหวะรำที่จะสอนให้ดูก่อน และครูจึงให้นักเรียนรำเลียนแบบให้ครูดูเป็นกลุ่ม ปกติครูจะนั่งดูการฝึกซ้อมอยู่หลังจากที่นักจังหวะรำให้แล้ว โดยถือไม้เรียวยาวสัก 1 เมตรถึง 1.50 เมตรไว้ 1 อันในมือ ต่อมาก็จึงกำหนดจังหวะโดยตีไม้เรียววนพื้นเป็นครั้งคราวบางครั้งเมื่อผู้รำทำท่าไม่ได้ก็ถูกหัวดัดด้วยไม้เรียวซึ่งอาจเป็น เพราะว่าวงจัมหรือเหมปลดอย ตอนนี้จังหวะรำจะหยุดไปสัก 2–3 วินาทีแล้วจึงจะเริ่มใหม่ เป็นที่เข้าใจกันดีว่าเริ่มต้นฝึกเรียนด้วยการเรียนรู้จังหวะมาตรฐาน 2 จังหวะ พูดให้ชัดเจนก็คือทั้ง 2 จังหวะเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน ได้แก่ จังหวะเพลงช้าและจังหวะเพลงเร็ว (คำเขมรให้กับจร่องเวลหมายถึงจังหวะเพลงช้า และ กบจับนจะ หมายถึงจังหวะเพลงเร็ว³ เร้าแปลคำเขมร HBACH กบจ) ว่าจังหวะแต่ต้องขยายความของคำนี้เพื่อที่จะครอบคลุมถึงจังหวะเคลื่อนไหวของร่างกาย ไม่ว่าเป็นจังหวะเคลื่อนไหวธรรมดา หรือจังหวะที่ใช้พลังในการแสดงออก รวมทั้งจังหวะอยู่กับที่ที่ใช้ทำรำหลัก ซึ่งในทำรำหลักนี้จะมีการผ่อนทำรำที่ใช้ในการย้ายท่าที่เกิดขึ้นจากความต่อเนื่องของจังหวะขณะรำ

โอกาสหนึ่งเราจะกล่าวไว้ว่าท่าเคลื่อนไหวที่ใช้พลังในการแสดงออกและทำท่าที่รำอยู่กับที่นั้นเป็นลักษณะหนึ่ง ในบรรดาลักษณะซึ่งเป็นเอกลักษณ์ซึ่งจะพบไม่เฉพาะแต่เพียงการรำของเขมรเท่านั้น แต่จะพบในการรำที่เป็นลักษณะของชาติตะวันออก หรือค่อนข้างเป็นชาติตะวันออกโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรำของชาว รำไทย และลาว ซึ่งเป็นการรำที่

³บันจะ เป็นคำเขมร คำไทยคือ บรรจุ เนรม มีคำใช้เรียกจังหวะหนึ่งว่า จาบันจะ ไทยเราใช้คำ จาบบรรจุ หมายถึงจังหวะที่บรรจุทั้งเพลงช้า เพลงเร็ว เพลงหน้าพาทย์ อญ ในจังหวะเดียวกัน

เร้าให้เกิดความงามชนิดเดียวกัน เราจึงตั้งข้อสังเกตในการรำเหล่านี้ได้ว่าท่าที่เก็บอยู่นั่นในการรำตอนเริ่มแรกนั้นจะใช้เวลานานพอควร ทำรำในตอนเริ่มแรกเป็นท่ารำที่แทบจะไม่เป็นที่สังเกตและเป็นท่ารำที่สร้างลักษณะเบื้องต้นขึ้น เป็นนานกว่าการเคลื่อนไหวเริ่มมีชีวิตชีวาและเร็วหรือมีความเร็วที่สมพันธ์ต่อเนื่องกัน นึกคือขั้นตอนความเป็นไปของทำรำที่เริ่มจากท่าหนึ่ง และขยายขยายไปยังทำรำที่ใช้พลังในการแสดงออก ปอยครั้งที่รูปลักษณ์ของการรำนำไปสู่การทำรำที่เก็บอยู่นั่น ๆ หรือเมื่อตอนเริ่มรำและตอนจบทำรำนั้นถ้าไม่จบด้วยท่าที่นิ่งสนิมไม่ขยายเบี้ย้้อนเลย ก็เป็นท่ารำที่ช้ามากและขณะที่รำช้า ๆ นี้ ก็อาจมีการรำสลับจังหวะกันคือจังหวะที่ใช้พลังเคลื่อนไหวที่แสดงออกสลับกับทำรำอยู่กับที่ ทว่าเนื่องจากเราต้องการติดตามการฝึกรำของเหล่านักเรียนรำตัวน้อย ๆ เหล่านี้ ในขั้นแรกเราจึงน่าจะดูเวลาที่พากษาอุทิศในการเรียนจังหวะเพลงชนิดต่าง ๆ สำหรับการเรียนเพลงช้าต้องใช้เวลาถึง 3 เดือน และระยะเวลาอีก 2 เดือนสำหรับเพลงเร็ว จังหวะเพลงล่าที่รำในตอนจบนั้นใช้เวลาเพียง 3 วันเท่านั้น ส่วนจังหวะเดินทางไกล เหะธรรมชาติและจังหวะรับที่ประยุกต์มาจากการเดินทางเดินอากาศ หรือจังหวะเชิดนั้นใช้เวลาเรียน 10 วัน จังหวะเสมอที่เป็นจังหวะที่ตัวแสดงใช้เดินระยะไกลและเดินระยะใกล้ใช้เวลาเรียน 8 วัน⁴

จังหวะเพลงกลุ่ม ของตัวพระชั้นเจ้านายและบรรดาเทพดานั้นจำเป็นต้องใช้เวลาฝึก 1 เดือน จังหวะนี้เองที่เกี่ยวข้องกับทำรำของตัวเจ้าเงาะ ซึ่ง

⁴จากคำอธิบายของผู้รู้ทางด้านนี้ ระยะเวลาที่รับนุ่มตามที่ตัวสำหรับละครไทย เพื่อระยะเวลามากน้อยขึ้นอยู่กับอัตราและระยะเวลาที่รับนุ่มไว้ ณ ที่นั่นอาจจะเป็นเครื่องประมาณระยะเวลาในการฝึกซ้อมความยากง่ายของทำรำ

ถือว่าเป็นท่ารำพิเศษและในการนี้เนื่องจากเป็นท่ารำที่ยกโดยเป็นกลวิธีการถือไม้เท้าก้ายสิทธิ์อีกด้วย จึงต้องยืดเวลาฝึกออกไปถึง 6 เดือน สุดท้าย คือการเรียนจังหวะเชิดชิงที่ได้จากการต่อสู้ของเจ้านายฝ่ายพระและการเหاهะเหินเดินอาภากของเจ้านายฝ่ายนาง ท่านี้จะใช้เวลาเรียน 2-3 เดือน เมื่อนักเรียนได้เรียนจังหวะการเคลื่อนไหวและการเลียนท่าทางตามบทบาทแล้ว ก็จะแยกซ้อมบางจกตามบทบาทของตนโดยมีการร้องประกอบท่ารำด้วยสุดท้ายก็ซ้อมทั้งบทกับวงดนตรีและวงนกร้อง และแล้วเมื่อครุ่งประมาณการว่าการซ้อมนั้น ๆ เพียงพอแก่ความต้องการแล้ว ทุกคนก็ต้องเตรียมพิธีสำคัญที่รู้จักกันในภาษาเขมรว่า พิธีไหว้ครุฑะครครอบบุญ (หรือพิธีไหว้ครุฑะครอบโขนละครในภาษาไทย) ซึ่งก็คือพิธีบูชาเทพหรือครุฑะครเพื่อผู้รำจะได้เริ่มใช้ศีรษะโขนได้ พิธีนี้ทำกันในวันพุธทัศบดี เมื่อันพิธีไหว้ครุฑะครธรรมชาติที่ทำกันในครั้งแรกแต่ก่อนทำกันในเดือนคู่ สำหรับปฏิทินเขมรเดือนคู่ก็คือเดือนที่มี 30 วัน และเดือนที่มี 29 วันเป็นเดือนคี่ เดือนที่ทำพิธีกันประจำคือเดือนหนึ่งในสองเดือนที่เป็นมงคลต่อไปนี้ ได้แก่ เดือนมีนาคมและพฤษภาคม ต่อมาเขมรก็รับเอาเดือนพฤษภาคมและเดือนกันยายนมาใช้ สมัยนี้ทำพิธีกันระหว่างเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม เพื่อฉลองพิธีปีละ 2 ครั้ง และรายละเอียดบางประการเสีย ได้แก่ การแสดงสิ่งของเครื่องมือในการจับช้าง เนื่องจากพิธีที่ว่านี้มีเพียงปีละครั้งเท่านั้น จึงต้องมีการจัดพิธีกันอย่างละเอียด

ในพิธีดังกล่าว เขาจะจัดที่บูชา 8 ที่ ณ กิศหั้ง 8 กิศ ในห้องฝึกซ้อมหรือโรงหัด เขาจัดที่บูชาโดยสร้างเป็นเรือนเล็ก ๆ ด้วยไม้หรือด้วยไผ่ มีหลังคาเป็นสังกะสีหรือเป็นจาก ยกสูงจากพื้นประมาณ 1 เมตร เรือนดังกล่าวถือเสมือนเป็นเรือนเทวดาที่บูชาทางกิตติวงศ์วันออกมี 3 ชั้น ส่วนที่บูชาทาง

กิตติวงศ์มีเพียงชั้นเดียว แต่ของบูชาไม่ในลักษณะเดียวกัน ยกเว้นพุ่มนูชาหรือบยาศรีใหญ่ 1 ถุงที่ใหญ่กว่าคู่อื่น และวางเพิ่มนอกเหนือจากเครื่องสังเวยณ ที่บูชาใหญ่ทางกิตติวงศ์

ที่บูชาเหล่านี้ประกอบด้วยพุ่มดอกไม้ที่เย็บด้วยใบตองอ่อนสมอ ในพุ่มจะมีดอกไม้สด เทียนยาสูน หมาย ข้าวและน้ำมนต์ จะพบร่องบูชาดังกล่าวในพิธีพุทธด้วย บนที่บูชาแต่ละที่มีพุ่มดอกไม้บยาศรีปากชาม 2 ที่ กรวยหมาก 2 ที่ ขวดแก้วใส่น้ำอ่อน 2 ขวด หรือภาชนะบรรจุตึกอบ เทียน 5 เล่ม ธูปหอม 5 ดอก ข้าวตอกไส้จานเชิง 5 ที่ จานเชิง 5 ที่ ส่งดอกไม้สด บุหรี่ 1 หีบ และมากสำหรับเคี้ยว ในวันสุดดิบhexจะนิมนต์พระ 10 รูป มาสวัตมน์ในโรงหัดนั้นเพื่อให้มีศิริมงคล พระสงฆ์จะมาต้อนเย็น ท่านจะนั่งไถลกรวยหมาก 8 กรวย และขวดน้ำมนต์ 8 ขวดที่จัดไว้นั้น พระสงฆ์สวัดมนต์นำครุฑะและนักเรียนสวัดตาม ต่อมาถือมีการให้ศีล 5 อันมีข้อห้ามดังนี้

ห้ามนำสัตว์

ห้ามลักษรพย়

ห้ามประพฤติผิดในกาม

ห้ามพูดปด

ห้ามดื่มน้ำร้อนร้าย

ในวันรุ่งขึ้นเวลาประมาณ 8 นาฬิกา เขาจะจัดขึ้นในโรงฝึกดังกล่าวขึ้นด้วยผ้าขาว บนชั้นจะเป็นที่จัดวางศีรษะโขนและข้องรูปต่าง ๆ ทรงกลางตั้งศีรษะและครุฑะหรือมุขอสี ด้านซ้ายเป็นศีรษะทศพักษร์ หรือศพนมุชซึ่งเป็นศีรษะประมุขฝ่ายยักษ์ ต่อมานี้เป็นยอด⁵ ของนางกษัตริย์และตัวนางฝ่ายใน และศีรษะอสูรและบรรดาบ้ำยักษ์ทั้งหลาย ด้านขวาคือยอดของบรรดาเทพ กษัตริย์ และตัว

⁵ศีรษะที่ตัวละครใช้สวมขณะแสดง

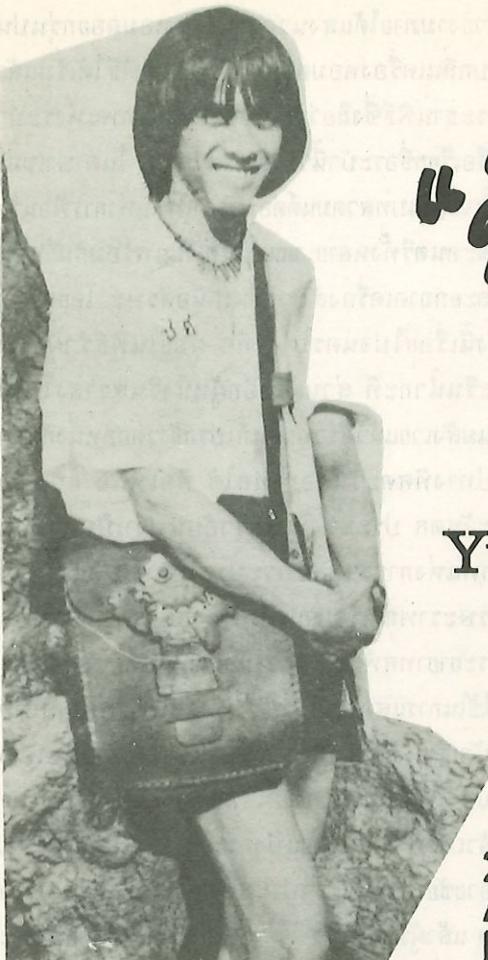
พระที่มีอิศ และศีรษะของผู้ที่สวมบทบาทด้วยพระธรรมดา ด้านซ้ายและด้านหน้าเท่านั้น จะวางป่วงนาคร์ที่ทำด้วยหนังควาย (ไทยเรียก เชือกนาคร์) ที่ใช้ในการจับช้างและวางสับดับช้างทำด้วยเกาวัลย์และขอสับช้าง สิงของแต่ละชนิดวางอยู่บนถาดไม้สำหรับขับไล่โชคร้าย นายครี 4 คู่ เช่นเป็น 9 ชั้น 7 ชั้น และ 3 ชั้น นายครีปากชาม 1 คู่ กรวยมาก 1 กรวย ขาวน้ำอ่อน 2 ขวด และขันน้ำมนต์ ซึ่งถือเป็นสัญญาลักษณ์ของสรวงน้ำ ขันนี้ใช้เป็นที่ใส่น้ำมนต์ซึ่งถือว่าเป็นสำหรับพิธีนี้ พิธีนี้จะสมบูรณ์ก็ต้องวางถาดเครื่องสังเวยประเพทของค้า จำนวนอ่างละ 2 ที่ เช่น ถาดหัวหมูดิน 2 หัว และหัวหมูต้มแล้ว 2 หัว ไก่แล้วเปิดดินบอย่างละ 2 ตัว ปลาร้าวทำสุกแล้ว 2 ตัว มะพร้าว 2 ผล ขنم 2 งาน ขنم ข้าวโพง 2 งาน และงานขنمหวานอีก 3 งาน⁶ ส่วนก้าวยอ้อยที่จัดไว้ก็เตรียมใส่จานด้วยบรรดาโถกเครื่องสังเวยเหล่านี้ จัดวางลดหลั่นกันไปตามลำดับ โดยที่ด้านบนของโถจะเป็นที่สำหรับทอดผ้าและวางเครื่องใช้ในการแต่งหน้า⁷

เครื่องสังเวยเหล่านี้กำหนดไว้สำหรับสิง-ศักดิ์สิทธิ์และเทพต่างๆ และเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องถวายเครื่องสังเวยเหล่านี้แต่เฉพาะเทพที่ทรงเกี้ยวข้องกับการจัดพิธีนี้ โดยถวายผ้าขาว 5 ศอก ดอกไม้หอม 4 ช่อ ถาดผลไม้ 4 ถาด เทียน 5 เล่ม ธูป 5 ดอก ข้าว 1 ถ้วย เงินหรียญ 5 เหรียญ ถาดพวงของค้า ถาดของหวานอื่นเป็นคู่ๆ หัวหมูลายหัว เปิดໄก์ต้มและผ้าขาว 5 ศอกพาดที่ตະโพนซึ่งถือเป็นเครื่องมือเทพแห่งตนตรี และแล้วเทียนและธูปหอมทุกเล่มก็ถูกจุดขึ้นสว่างไสว ทำให้ห้องเต็มไปด้วยแสงเรืองนวลตา ของสังเวยจะมีสีสัน

⁶ ขนมหวานนิยมใช้ขนมเส้นมีองาน ขนมต้มแดง ต้มขาว

⁷ เครื่องแต่งหน้าประกอบด้วย หมึกแห้งจีน ผุนจีน ชาด เป็นต้น

สวยงามภายใต้แสงนวลตาаниц่กวันหอมลงกรุ่นปนกับกลิ่นเครื่องหอมต่างๆ เป็นอัน่าพิธีได้เริ่มแล้ว ประธานพิธีซึ่งถือว่าได้รับตำแหน่งเทพแห่งระบำหรือเรียกซึ่งเป็นที่ประน้ำน้ำ ชุมมิตรโซพัน ในภาษาเขมรนั้นจะอ่านบทสาدمนต์ต่อบรรดาเทพแห่งการท่อนรำและตนตรีทั้งหลาย ขณะนี้นักเรียนพร้อมกันยืนขึ้นและยกถาดเครื่องสังเวยขึ้นเหนือศีรษะ โดยจะทำดังนี้เรื่อยไปจนครบ 4 ทิศ ผู้อยู่ในพิธีรำผู้หนึ่งจะรินน้ำகที ส่วนผู้รำอีกผู้หนึ่งรินสุราลงไปในขنمสังเวยแล้วผู้รำทุกคนก็โปรดข่าวตอกหนึ่งกำเมื่อไปทางทิศตะวันออก ทิศใต้ ทิศเหนือ และทิศตะวันตก ประธานในพิธีรำอันนับว่าเป็นตัวแทนเทพแห่งการรำหรือพระประจำโคนทับ ก็เริ่มส่วนศีรษะราชพันหรือเรียพในภาษาเขมร ซึ่งถือว่าเป็นพระยาทศพักร์ จะให้นักเรียนสวมศีรษะต่างๆ ที่ใช้ในการแสดงโขน รวมทั้งยอดต่างๆ ตามบทบาทที่นักเรียนได้เรียนแล้ว ท่านผู้นี้จะผูกด้วยเส้นหนึ่งจุ่มลงในน้ำมนต์ พร้อมน้ำมนต์ให้ผู้ร่วมพิธีเบาๆ แล้วจึงหน้าอกด้วยเป็นกระจะ ในเวลาเดียวกันก็อยาชัยให้พรให้ผู้รับประสมความสำเร็จและความสุข แล้วผู้รำทั้งหลายจึงรำเป็นก Julie โดยไม่สวมศีรษะที่ตนเพิ่งจะได้สวมในขณะที่ทำพิธีเมื่อสักครู่ ตนตรีเริ่มบรรเลงในขณะที่เทียนบางเล่มยังเบล่งประกายวิบวับ บางเล่มก็ดับไปแล้ว กลิ่นธูปที่จุดยังหอมกรุ่นอยู่ในอากาศ ก่อนที่พิธีจบสิ้นลงผู้รำทุกคนจะร่ายรำขึ้นพร้อมกัน ครั้นนี้บรรดาผู้รำสวมศีรษะและยอดต่างๆ ด้วย ผู้เรียนรำจะรำพร้อมกันทุกคน ส่วนผู้รำที่ยังเป็นเพียงนักเรียนเมื่อวันวานและยังไม่มีสิทธิ์แต่งเครื่องรำนั้น บัดนี้ได้กลายเป็นผู้รำที่มีสิทธิ์แต่งเครื่องรำตามบทบาทที่ตนได้รับแล้วโดยสมบูรณ์

ນຳພູ

NAMPOU
Un film de
Yuthana Mukdasanit

29th
ASIA - PACIFIC
FILM FESTIVAL

Gérard Fouqueut*

ภาพยนตร์เรื่องนี้เข้าประกวดในงานมหกรรมภาพยนตร์เอเชีย-แปซิฟิก ครั้งที่ 29 ซึ่งจัดขึ้นในประเทศไทย ผู้แสดงเป็น “ນ້ຳພູ” (อ้ำพล ลำพูน) ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมในการประกวดครั้งนี้ —บ.ก.—

Résumé du film

Nam Pou est trouvé agonisant dans sa chambre, victime d'une overdose.

Tandis qu'elle attend à la porte de la salle de réanimation, Souwanni, sa mère, se souvient: la naissance de Nam Pou et la remarque de son mari sur le jour de cette naissance (le 13), l'égoïsme forcené de Nam Pou enfant et son amour excessif pour sa mère, les disputes conjugales et la rupture définitive avec son mari provoquée par une dispute à propos de Nam Pou...

*อาจารย์และนักแปล ปัจจุบันทำงานที่ ESCAP

...Avec Od, un camarade d'école, Nam Pou sèche ses cours pour aller se promener à Siam Square. Surpris par un policier chargé de la surveillance des écoliers, ils se sauvent à toutes jambes et réussissent à lui échapper. Ils trouvent alors refuge au bord d'un khlong et discutent de leurs projets d'avenir: Nam Pou, contre l'avis de sa mère veut devenir peintre, comme son père, tandis qu'Od veut devenir médecin. Pendant toute la discussion plane l'ombre des deux familles déchirées: le père et la mère de Nam Pou sont définitivement séparés, tandis que le père d'Od a quitté sa mère et vient de se remarier.

A cette époque, Nam Pou vit avec sa mère dans une petite chambre au-dessus d'une librairie, tandis que ses trois soeurs sont confiées à de la famille en province. Souvent sa mère, qui est écrivain et journaliste, rentre tard, prévenant au dernier moment d'un coup de téléphone laconique, et Nam Pou se retrouve seul dans la chambre exiguë. Un soir, elle lui annonce qu'elle va partir quelques mois en Italie, rejoindre Ran, un ami. Le voyage devrait lui permettre de trouver des idées nouvelles pour de prochains romans et mettre assez d'argent de côté pour, au retour, acheter une maison où elle pourra s'installer avec Nam Pou et ses trois soeurs.

Pendant l'absence de sa mère, Nam Pou vit avec de la famille à Bangkok. Sans cesse, il attend la lettre qu'elle lui a promise, mais en vain et il se sent délaissé. Les fugues à l'école deviennent de plus en plus fréquentes, et c'est alors qu'entraîné par Maï, un camarade de classe, il fume son premier joint.

Au retour de Souwanni c'est l'installation dans la nouvelle maison, Tout y a été acheté à crédit, mais la famille est réunie: Noi, Dèng et Nou Na, les soeurs de Nam Pou peuvent enfin vivre avec leur mère et leur frère. Pourtant entre le clan des filles et Nam Pou existe une coupure aussi imperceptible qu'irrémédiable.

Lorsque Ran, de retour d'Italie, vient vivre avec leur mère, les filles l'acceptent d'emblée, tandis que Nam Pou le refette. Ran s'en aperçoit tout de suite et en fait la remarque à Souwanni, qui n'a rien remarqué et refuse de le croire. Toute entière dévouée à ses enfants, ne travaillant que pour leur bien – être, elle n'imagine pas qu'ils puissent la juger ou voir les choses autrement qu'elle ne les voit. Elle est par contre beaucoup plus préoccupée par la désapprobation générale dont Ran va être l'objet – il est très mal vu qu'un homme vive avec une femme plus âgée que lui – et elle a très peur qu'il en souffre. Mais Ran, tout comme Souwanni, se moque du qu'en dira-t-on.

A cette époque Nam Pou fume régulièrement de la marijuanna, et la nuit de l'installation de Ran, habitude ou vengeance secrète, il fume dans sa chambre tandis que sa mère s'abandonne dans les bras de son amant.

Nam Pou cherche à s'allier avec son père contre Ran, mais celui-ci fait la sourde oreille et s'absorbe dans sa peinture.

Vient alors le temps de la révolte ouverte. Un jour, poussé par copains, il prend la voiture de sa mère. Celle-ci veut l'en empêcher et Nam Pou est prêt à céder et à lui obéir. Mais Ran paraît, et Nam Pou saute dans la voiture.

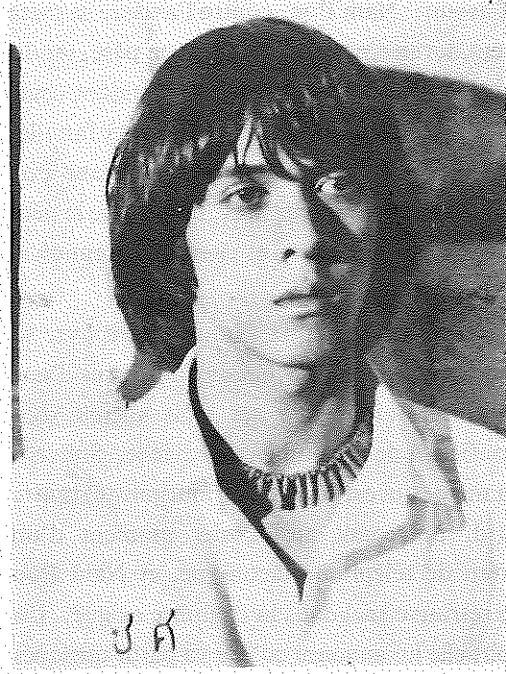
Envoyé par Souwanni, Ran vient le chercher dans la boîte où il s'est rendu avec ses copains et veut l'obliger à rentrer. Nam Pou refuse: Ran n'est pas son père et il n'a pas d'ordres à recevoir de lui.

Souwanni ne comprend pas le comportement de Nam Pou. Ran tente de la raisonner et lui explique que l'incident qui vient de se produire est exactement ce qu'il avait prédit le jour de son arrivée. Souwanni qui ne comprend toujours pas, en conclut qu'elle est incapable d'élever un garçon et demande conseil à Ran sur ce qu'il faut faire. Ran lui dit de se coucher et de dormir sans attendre le retour de Nam Pou. Et surtout d'attendre le lendemain pour discuter avec lui.

Nam Pou rentre au milieu de la nuit, en compagnie de Tjip qu'il vient juste de rencontrer. Tjip est une habituée de la boîte et connaît le petit groupe de drogués qui tourne autour de Mai. Elle — même se drogue aux excitants. N'ayant nulle part où coucher, elle a décidé de suivre Nam Pou. Souwanni, incapable de se ranger au conseil de sagesse de Ran, fait irruption dans la chambre pour tenter de discuter avec son fils, mais quand elle découvre Tjip cachée sous les couvertures elle s'emporte violemment. Nam Pou lui tient tête et s'enfuit avec Tjip.

Ils trouvent refuge chez Mai qui a établi ses quartiers dans une des maisons de ses parents. Toute la bande est réunie et fume. Mai propose à Nam Pou de fumer de l'héroïne. Nam Pou accepte, mais Od se défile et, voyant la tournure que prennent les événements, rompt avec le groupe. Cette nuit-là la police fait irruption dans la maison et arrête toute la bande.

Le lendemain, au poste de police, Souwanni vient chercher son fils. Ils ont une explication plus calme que la veille, et Souwanni pense pouvoir le faire sortir sous caution. Elle est atterrée quand elle apprend que tout le groupe sera envoyé en maison de correction.

A sa sortie de maison de correction, Nam Pou réussit le concours d'entrée à l'école de préparation aux Beaux – Arts.

A l'école, il fait la connaissance de Kèo et une idylle commence à se nouer entre les deux adolescents. Néanmoins il continue de se droguer et entraîne Tjouk, un de ses nouveaux camarades de classe. Les premiers effets physiques de le drogue commence à se manifester: un matin, au petit déjeuner, sa mère observe qu'il manque d'appétit, qu'il est pâle et a les traits tirés -comme un drogué, insinue une de ses soeurs; mais Souwanni

s'empresse de critiquer la remarque comme une méchanceté déplacée. Les premiers effets psychiques apparaissent aussi: il supporte mal que ses soeurs prennent leur temps pour le petit déjeuner et se fâche, parce que déjà en manque; et surtout, pour un joint tombé dans un urinoir, dans les toilettes de l'école, il noie pressue un de ses camarades de classe dans la cuvette des wc, ce qui lui vaut une réprimande sévère de la part du dirceteur.

Toutefois Souwanni est trop occupée pour s'apesantir sur le changement de comportement de son fils. Elle vient d'être proposée pour le prix littéraire décerné tous les ans dans les 5 pays de la région pour son roman "Le docteur Kan", qui dénonce les méfaits de la corruption. Dans une interview donnée à cette occasion elle insiste sur ses conditions de travail, épuisantes, qu'elle accepte uniquement pour pouvoir élever décemment ses enfants.

Kèo, elle, n'est pas dupé, et à l'occasion de la fête de Visakha Bucha, elle entraîne Nam Pou à la procession traditionnelle et l'oblige à lui jurer d'arrêter de se droguer. Nam Pou promet.

On pourrait penser qu'il tient sa promesse, puisque lorsque Ran fait le portrait qu'il lui a promis et qu'il doit donner à Kèo, Nam Pou ne semble plus en vouloir à son beau-père. Mais Nam Pou profite aussi de ce rapprochement pour soutirer trois cent baht à Ran... pour acheter de la drogue.

Kèo surprend Nam Pou en train de fumer et, furieuse, le menace de rompre s'il ne tient pas sa promesse, refusant d'avance toute excuse fondée sur d'éventuels problèmes

familiaux: tout le monde a des problèmes et ne se drogue pas pour autant. Elle lui conseille d'aller voir un médecin s'il est incapable d'arrêter par lui-même.

Cette nuit-là, qui est ainsi celle où Souwanni apprend qu'elle a obtenu le prix littéraire du SEATO, Nam Pou ne rentre pas à la maison. Il erre désemparé dans Bangkok, et finit par rencontrer Od, qui, voyant son état, lui conseille de suivre la cure de désintoxication du monastère de la grotte de Kabok, à côté de Saraburi. Un de leurs anciens camarades de classe l'a suivie et est maintenant guéri.

Dans les jours qui suivent, Od, Tjouk et Nam Pou, rendent visite à Maï. La mère de celui-ci a téléphoné à Od de venir d'urgence: Maï, qui maintenant se shoote, a été enfermé dans une pièce par son père afin de l'obliger à ne plus se droguer. En état de manque, il est dans un état désespéré. Nam Pou et Tjouk ne supportent pas la vue de la déchéance de Maï et se sauvent. Maï meurt peu de temps après leur visite. Nam Pou et Tjouk finissent par décider d'arrêter.

Dès le lendemain Nam Pou avoue à sa mère qu'il se drogue et qu'il va partir en cure de désintoxication avec Tjouk.

Pendant les dix jours que dure la cure – cinq jours de traitement à base d'un vomitif et cinq jours de repos – Nam Pou écrit à sa mère et raconte son expérience. Il lui demande de publier un jour ses lettres, pour servir d'exemple.

A son retour il s'attend à être accueilli comme un héros. Mais l'indifférence de sa famille, de Kèo, et de Od, qui refusent d'entrer

dans son chantage sentimental, la sourde oreille de son père et les insultes des élèves de sa classe constituent une cuisante déception. Au lieu d'en tirer la leçon, Nam Pou se réfugie à nouveau dans la drogue et franchit le pas de la seringue, qu'il avait jusqu'alors redouté. Et c'est l'overdose...

...Lorsque le médecin sort de la salle de réanimation et annonce qu'il n'a pas réussi à sauver Nam Pou, Souwanni demande à rester seule avec le corps de son fils. Dans un dernier adieu, qui est aussi un dernier dialogue de sourds, elle se rend responsable de tout ce qui est arrivé.

Quelques remarques

Tiré à la fois du roman autobiographique de Souwanni Soukhônta (la mère de Nam Pou) et des lettres que son fils lui a écrites alors qu'il était en cure de désintoxication, le film raconte l'histoire d'un garçon de 15 – 16 ans qui se drogue et finit par mourir d'une overdose.

Les défauts du film sont flagrants. Il défend de façon appuyée la thèse simpliste jusqu'à la caricature de l'enfant qui sombre dans la drogue parce que délaissé par ses parents (séparés comme de bien entendu). Mais ces données sont authentiques, et le roman prétendait défendre la même thèse. D'autre part, la peinture qui est faite de l'univers de la drogue et des drogués (qu'ils soient en trip ou en manque) risque pour le moins de décevoir un public occidental habitué à toutes les audaces dans ce domaine.

Mais il faut prendre ces clichés et conventions pour ce qu'ils sont: la condition

sine qua non d'existence du film. D'autant que ses qualités sont incontestables.

— Le jeu des acteurs d'abord. Sous la direction de Youthana, tous les adolescents (vrais ou faux, car en Asie, même pour un oeil averti, la différence est parfois très difficile à faire), jouent très bien et avec un naturel exceptionnel quand on connaît les traditions de jeu du cinéma thaï traditionnel. Ce naturel est d'ailleurs renforcé par la prise de son directe, de bonne qualité, qui crée parfois des atmosphères très réussies. Une mention spéciale doit être accordée, pour leur jeu, à la gosse qui joue le rôle de Na la soeur cadette du héros, à Pattarawadi Sitraïrat – Brady dans celui de Souwanni (la mère), et à Ampôn Lampoun dans celui de Nam Pou.

— Le côté "enfant gêneur – siotte bête", très rimbaudien, du personnage de Nam Pou qui contredit à chaque instant le thème officiel du film. Nam Pou n'est pas un enfant délaissé, mais un enfant égoïste dont la dépendance totale envers sa mère perturbe l'ordre socio-familial thaï fondé sur un délicat équilibre d'indépendance individuelle pour ce qui est de la vie privée et d'entr' aide sur le plan économique.

— Le rythme du film, plus occidental que thaï avec ses séquences fortement structurées. Par exemple, la découverte de Nam Pou agonisant, la réanimation à l'hôpital et les faux flash – back qui introduisent le récit en pré-générique; ou bien Nam Pou abandonné à lui-même lors du voyage de sa mère en Italie, et le finale où dans un temps volontairement compressé les "trahisons" successives des proches ou amis de Nam Pou,

accumulées, le conduisent à l'overdose mortelle.

— Et surtout des scènes très fortes, tant au niveau de la violence que de l'humour et de l'émotion. La séance de réanimation à l'hôpital; la bagarre dans les toilettes de d'école, pour un joint tombé dans un urinoir; la scène du commissariat de police où les parents viennent récupérer leurs enfants; le séjour en maison de redressement; le traitement de désintoxication à la grotte de Kabok, parfaitement authentique; le moment où Nam Pou avoue à sa mère qu'il se drogue; et enfin une des scènes ultimes du film, lorsque Souwanni, craignant que son fils ne recommence à se droguer entre dans sa chambre,

par devoir de mère plus que par inquiétude sincère, hésite entre lui parler ou écouter ce qu'il a à lui dire (celle en est totalement incapable), fouiller la chambre — mais du regard seulement — pour y trouver une preuve, et finalement bat retraite devant ce quelqu'un et ce quelque chose qui l'effraient et la dépassent complètement.

Ainsi, avec "Nam Pou", Yuthana Mukdasanit réussit à prouver que le cinéma thaï peut évoluer et se moderniser tout en conservant ce qui fait la spécificité des différents genres du cinéma thaï et la richesse offerte par leur possibilité de combinaison à l'infini.

D.S. CAFÉ

ปากซอยสุขุมวิท ซอย 5 โทร. 251-3333

เชิญรับอาหารฝรั่งเศสนานแท้

เป็ดอบส้ม Canard à l'orange

เนื้อแกะอบ Gigot d'Agneau

หอยแมลงภู่อบ Moules farcies

ชา韶 เคราต์ หรือ ชูครูท Choucroûte Garnie

ขนมเค้กรสญโربป hairy chnid

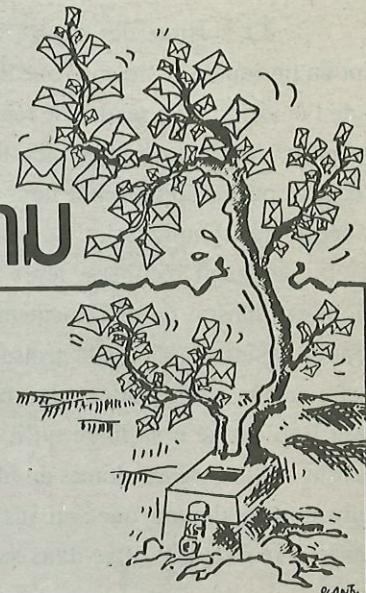
ผึ้งเผาเจ้าของร้าน บรรยายกาศกันเอง

ราคาอย่างเดียว

บริการเพื่อบกร

ชวนกันดาม

ช่วยกันตอบ...

อัจฉรา โซติบุตร ○ สมใจ อ่องสกุล

1. ตาม อย่างรู้ประวัติของวันสำคัญ Pâques

ตอบ Pâques วันเฉลิมการพื้นคืนชีพของพระเยซู กำหนดวันอาทิตย์แรกหลังจากพระจันทร์เต็มดวง ครั้งแรกต้นฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งมักจะอยู่อ่อนกว่าเดือนที่สุด ก็หลังวันที่ 21 มีนาคม หรืออาจจะกำหนด วันถัดจากที่พระจันทร์เต็มดวงอีกรอบหนึ่ง คือ หลังวันที่ 18 เมษายน กล่าวง่าย ๆ คือ Pâques จะอยู่ระหว่างวันที่ 22 มีนาคม ถึง 25 เมษายน

ในศาสนาริสต์กำหนดวัน Pâques เป็นวันสำคัญและทางราชการถือเป็นวันหยุด โรงเรียนและมหาวิทยาลัยจะหยุดในเทคโนโลยีหลายวัน

มีประเพณีบางท้องถิ่นในประเทศฝรั่งเศส ผู้ใหญ่นำไข่ต้มย้อมสีวดลาย สีสันสวยงามไปมอบซ่อนไว้ตามฟุ่มไม้ หรือตามมุมสนามบินบ้าน ให้เด็กไปหาให้พบ เป็นการละเล่นเพื่อความสนุกสนาน ตามความเชื่อของผู้ตอบคิดว่าเป็นพระราชาศาส เริ่มลดความหนาวเย็นลงแล้ว เนื่องจากสิ้นฤดูหนาว ย่างเข้าสู่ฤดูใบไม้ผลิ ผู้ใหญ่จึงหา วิธีให้เด็กได้ออกไปเล่นนอกบ้าน สุดอากาศธรรมชาติ แทนที่จะอยู่แต่ในบ้านที่อุ่นๆ ตลอด ฤดูหนาว 3 เดือนเต็ม

ตามร้านขายซื้อกอกโกลเดตในเทคโนโลยี จะมีซื้อกอกโกลเดตทำเป็นรูปไข่ มีสายสวยงาม บางครั้งก็เป็นตัวแม่ไก่ด้วย วางขายทั่วไป เด็ก ๆ จะรับเร้าให้ผู้ใหญ่ (พ่อ-แม่) ซื้อให้ บางคน ก็ซื้อให้กันเป็นธรรมเนียมในเทคโนโลยี

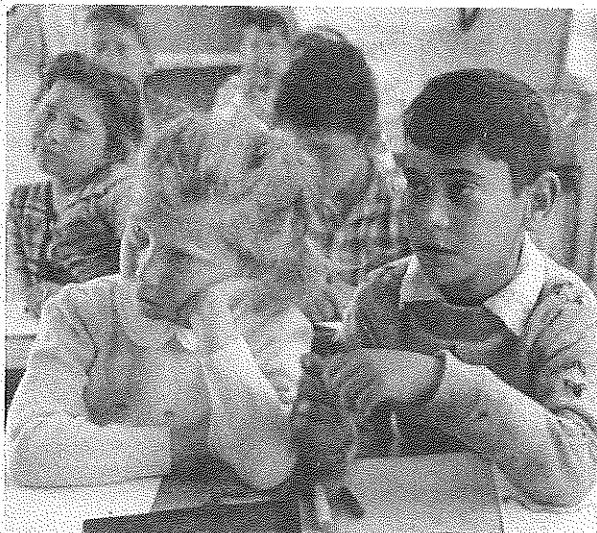
2. ถาม ทำไม่ถึงเรียกดอกไม้ชนิดนี้ว่า ดอก *Immortelles*.

ตอบ *Immortelles* ใช้เรียกดอกไม้หลายชนิดที่มีคุณสมบัติพิเศษ คือ ออยู่ทน ไม่หรือ “ไม่ร่วงโรย” ง่าย มักจะเป็นดอกไม้ประทักษิณแข็งกระด้าง หากเป็นสือ่อนนำมาบ้มให้เป็นสีต่าง ๆ ได้ บางชนิดก็มีสีสดใส คงเป็นเพราะดอกไม้พากนี้ไม่ทิ่บ瓦 ไม่โรยง่าย ก็เลยได้ชื่อว่า *Immortelles* แปลว่า “ไมตาย” หรืออมตะ นิยมนำมาบักเจกัน ประดับบ้าน ในประเทศเราเห็นมีมาขาย จากทางเหนือ หากจะเบรี่ยบว่าคล้ายดอกอะไหล่ของไทยก็คงจะต้องนองกว่า “นานไม่รู้โรย” เพราะชื่อมีความหมายเดียวกัน และลักษณะกลีบกระด้างเหมือนกัน เพียงแต่อกบานไม่รู้โรย ไทยจะเลือกว่า

ความหมายพิเศษของการมอบดอก *Immortelles* ให้ครั้นนั้น ในความเชื่อของชาวฝรั่งเศส ดอก *Immortelles* แสดงถึงความคงทนถาวร ในขณะที่ดอกกุหลาบแห้งแล้ว เป็นสัญลักษณ์แห่งความรัก ซึ่งกล้ายเป็นสาгалไปแล้ว

3. ถาม ในปัจจุบันนี้คนฝรั่งเศสยังพูดจากันอย่างสุภาพไฟแรงออยู่หรือเปล่า เช่น การขอโทษ ขอบใจ ... ระหว่างคนกันเอง โดยเฉพาะวัยรุ่น (รุนแรงความเดียวกับนักเรียนมัธยมของไทย) เวลาจะแสดงความขึ้นตีกับเพื่อนที่ได้รับเลือกเป็นหัวหน้าชีร์กีฬาสีบัง เป็นประชาน สถานการณ์นั้น จะใช้คำพูดอย่างไร.... (น.ช.)

ตอบ การใช้คำพูดในโอกาสต่าง ๆ รวมทั้งที่อาจารย์ น.จ. สามมานัน ขอยกไปตอบฉบับหน้าเลยค่ะ วารสาร ศคฟท. ฉบับหน้า คือ ฉบับที่ 37 เล่ม 1 พ.ศ. 2530 ว่าด้วยเรื่องการใช้คำพูดค่ะ ชื่อประจำฉบับ คือ “พูดจาภาษาดอกไม้” โปรดดอยอ่านนะคะ...สิงหา

ข่าวจาก โฆษณาบุการ สคฟก.

ประมาณ ลี๊ซิริเสริญ

1. กองทุนคุณพ่อเดอนีส์

บัดนี้คุณพ่อเดอนีส์ก็ได้จากพากเราไปแล้ว นับวันเชื่อเลียงและคุณความดีที่ท่านได้ประกอบไว้ ก็จะหายไปตามกาลเวลาอันเป็นกฎหมายด้วย

คุณพ่อได้เคยอุทิศตนให้แก่การศึกษามาตลอดเวลามากกว่า ๓๐ ปี นับตั้งแต่คุณพ่อมาถึงเมืองไทย ขอให้เรามาช่วยกันรักษาอุดมการณ์ของคุณพ่อให้คงอยู่กับการศึกษาไทย เพื่อสร้างกุศลอุทิศแด่คุณพ่อ โดยร่วมกันตั้ง “กองทุนคุณพ่อเดอนีส์” เพื่อมอบให้คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นำเอารายผลจากการก่อตั้งมาช่วยเหลือนิสิตที่ยากจน

ถ้าท่านเห็นด้วยกับโครงการนี้ ขอได้โปรดบริจาคปัจจัยคนละเล็กน้อยตามแต่ครรภามาที่

ผศ.ดร.แพรวาโพยม บุณยะผลีก

คณะอักษรศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กทม. 10500

(ธนาติสั่งจ่าย บก. จุฬาลงกรณ์ 10500)

ขอขอบพระคุณ และขอให้กุศลจิตของท่านลงบันดาลให้ท่านและครอบครัวประสบความสุขในชีวิตนี้และชีวิหน้า

2. Chambre de commerce et d'industrie de Paris

Paris, novembre 1986

ENSEIGNEMENT
RELATIONS INTERNATIONALES
LE DIRECTEUR

Madame la Présidente,
Monsieur le Président,

En tant que président d'une association dont le but est de promouvoir la langue et l'image culturelle françaises, les actions de la Chambre de Commerce et d'industrie de Paris dans ce domaine ne manqueront sûrement pas d'éveiller votre intérêt.

“Français commercial”, “Français des affaires”, “Français des professions”, “Civilisation socio-économique” autant d’appellations auxquelles les professeurs de français langue étrangère se trouvent de plus en plus confrontés.

L’intérêt qui se développe dans le monde entier pour de tels cours montre que le besoin existe. La Chambre de Commerce et d’Industrie de Paris n’est pas étrangère à ce mouvement: en effet, elle est en relation constante avec plus de deux cents universités, collèges, instituts ou écoles au sein desquels sont organisés les examens de français des affaires et des professions.

Indépendamment de son bulletin de liaison “le Français Commercial”, riche en informations pédagogiques et socio-économiques, la chambre de Commerce et d’Industrie de Paris propose depuis près de 10 ans des programmes d’été pour enseignants.

Ces programmes sont nombreux et variés; certains sont conçus pour apporter des informations indispensables à la compréhension de l’environnement français. C'est par exemple, le programme sur l’actualité politique, économique et sociale, ou les aspects socio-économiques de la France contemporaine; d’autres sont plus pédagogiques et apportent une réflexion, un contenu, une méthodologie pour construire ou développer un cours de français des affaires.

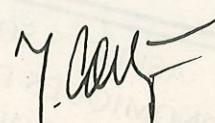
Ce sont depuis quelques années près d’un millier d’universitaires étrangers qui ont suivi un ou plusieurs de ces programmes.

“Informer pour former”, telle est notre devise. Vous trouverez dans le dépliant ci-joint toutes indications sur les thèmes traités et les dates de nos programmes d’été.

Il va sans dire que l’équipe pédagogique que je dirige à la Direction de l’Enseignement de la Chambre de Commerce d’Industrie de Paris, premier établissement de formation après l’Education Nationale, est à votre disposition pour étudier toute forme de coopération portant aussi bien, par exemple, sur l’organisation de programmes spécifiques sur mesure correspondant aux besoins de vos étudiants ou d’un groupe socio-professionnel, que pour organiser d’une manière utile, concrète et personnalisée votre séjour sabbatique en France.

Bien entendu nous sommes toujours prêts à répondre à toute question complémentaire que vous pourriez avoir à nous poser.

Je vous prie d’agrérer, Madame la Présidente, Monsieur le Président, l’expression de mes sentiments distingués.

Jacques CARTIER

P.J. 5 dépliants et 1 affiche.

ÉTÉ 1987

A PARIS

POUR

S'INFORMER FORMER

FRANÇAIS DES AFFAIRES
FRANÇAIS DES PROFESSIONS

à la découverte
de la langue, de la culture
et de la civilisation
socio – économique

A

Pour professeurs de français désireux
d'élargir leurs compétences.

A1 *Économie et Commerce. 22/26 juin*

A2 *Stage Pédagogique. 29 juin/10 juillet*

Deux modules complémentaires qui peuvent
être suivis séparément.

B

Pour professeurs de français, universitaires,
cadres d'entreprises...

*Paris et province : exposés-débats, visites,
stages en entreprises. 29 juin/24 juillet*

Rencontre avec la réalité économique
française

ENSEIGNER LE
FRANÇAIS DES AFFAIRES

ASPECTS SOCIO-
ÉCONOMIQUES DE LA
FRANCE CONTEMPORAINE

L'ACTUALITÉ POLITIQUE
ÉCONOMIQUE ET SOCIALE

GÉRER LE CULTUREL

C

Pour professeurs de français, cadres d'entreprises, cherchant une information sur les réalités françaises.

Exposés-débats, visites. 22/26 juin

Le point sur la société française en juin 1987

D

Pour personnels français détachés à l'étranger.

Techniques de gestion au service du culturel.

29 juin/10 juillet

Initiation aux outils de la gestion pour non spécialistes.

**CHAMBRE DE COMMERCE
ET D'INDUSTRIE DE PARIS**

Renseignement et inscriptions:

Direction de l'enseignement/Service des examens pour étrangers
42, rue du Louvre-75001 Paris-Tél. 45083733/34/35

3. ข่าวจาก Fédération Internationale des Professeurs de Français

Le Secrétariat Général

N/Réf: FIPF/5830

JAS/JC

Sèvres, le 1er décembre 1986

- Aux participants du Colloque de Sèvres (17 – 24 juin 1986)
- Aux présidents d'associations et aux membres correspondants d'Afrique

POUR INFORMATION

Chers Collègues,

Une bonne nouvelle: la conférence des ministres de l'Education des pays d'expression française (CONFEMEN) a demandé à un groupe d'experts d'étudier les problèmes pédagogiques que posent les "effectifs pléthoriques" dans l'enseignement élémentaire.

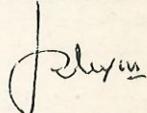
La F.I.P.F. a eu ainsi l'occasion de faire connaître ses travaux sur l'enseignement du français dans les "grand groupes" (2ème Congrès de l'APFA/AFTA à Khartoum en mars 1984 – Journées de réflexion en juin 1985 à Sèvres – Colloque international du 17 au 24 juin 1986 à Sèvres).

Ces travaux ont incontestablement retenu l'attention des experts de la CONFEMEN. Il me paraît donc possible et souhaitable que vous preniez contact avec votre ministère de l'Education pour lui proposer de contribuer à la solution de ces problèmes en vous appuyant en particulier sur:

- la publication en mars-avril 1987 des Actes de notre Colloque sur l'enseignement du français dans les grands groupes (Dialogues et cultures n° 30);
- la tenue à Maurice, à Pâques 1987, du 3ème Congrès de l'APFA/AFTA qui approfondira la réflexion des professeurs de français en Afrique sur la pédagogie des grands groupes (des bourses de recherche sont offertes par l'APFA à cet effet);
- les travaux de la série 5 – 1 du Congrès de Thessalonique en juillet 1988.

Je vous remercie par avance de la part que vous prendrez ainsi à la recherche de solutions à ce problème fondamental pour l'Afrique.

Veuillez agréer, Chers Collègues, l'expression de mes sentiments les meilleurs.

Pierre ALEXANDRE
Secrétaire général

P.J. — Pré-programme du VIIe Congrès de la FIPP

N.B. : Rappel de l'adresse de l'APFA/AFTA: M. Younis EL AMIN, Président de l'APFA/AFTA – Dpt de français – UNIVERSITE DE KHARTOUM – KHARTOUM, Soudan.

LE FRANÇAIS POUR DEMAIN
VII CONGRÈS MONDIAL DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS
THESSALONIQUE – 10 – 16 JUILLET 1988

PRÉ – PROGRAMME

SEQUENCE N° 1 Enseigner/apprendre le français comme une langue de développement économique, scientifique, technologique, culturel

Série 1 – 1 le français dans le dialogue Nord-Sud

Coordonnateur: Mme Denakir de OLIVEIRA CAMPOS (Brésil)

- Série 1 – 2 le français langué des spécialités contribuant au développement
Coordonnateur: M. Younis EL AMIN (Soudan)
- Série 1 – 3 le français est-il en recul dans le monde?
Coordonnateur: M. Joop VAN SCHAIK (Pays – Bas)
- SEQUENCE N° 2**
- Série 2 – 1 Enseigner/apprendre le français par des approches didactiques interculturelles
didactique comparée des langues nationales et du français langue seconde ou étrangère
Coordonnateur: M. Karl MOOTOOSAMY (Île Maurice)
- Série 2 – 2 l'apport des produits de l'imaginaire dans le développement d'une vision pluraliste du monde chez les enseignants et chez les enseignés
Coordonnateur: M. Róland DELRONCHE (Belgique)
- Série 2 – 3 les méthodes élaborées localement
Coordonnateur: Mme Lidia GALVAN DE MEUCCI (Argentine)
- SEQUENCE N° 3**
- Série 3 – 1 Vers l'autonomisation
que faire pour que les associations d'enseignants de français participent au choix et à l'élaboration des objectifs, des programmes, des instructions, des méthodes et des manuels qui les concernent?
Coordonnateur: M. André WEISS (France)
- Série 3 – 2 que faire pour que les enseignants de français soient formés à l'autonomie dans leur pratique professionnelle et pour que la pédagogie du français se fonde sur l'autonomie des apprenants?
Coordonnateur: Mme Rose Marie DURAN (Mexique)
- SEQUENCE N° 4**
- Série 4 – 1 Comment former adéquatement les maîtres qui enseigneront le français demain?
formation générale/formation professionnelle
Coordonnateur: Mme Staneala BECKLEY (Sierra Leone)
- Série 4 – 2 Comment développer, chez les enseignants de français, la capacité d'adaptation
Coordonnateur: Mme Irma BIOJOUT DE AZAR (Argentine)
- SEQUENCE N° 5**
- Série 5 – 1 L'enseignement du français dans sa diversité
les problèmes spécifiques que pose l'enseignement du français dans les classes de plus de 50 élèves
Coordonnateur: L'Association des professeurs de français en Afrique (APFA-AFTA)
- Série 5 – 2 l'utilisation des technologies nouvelles dans l'enseignement du français
Coordonnateur: Mme Túula KRISTIANSEN (Danemark)

Sont envisagés d'autre part:

- une table ronde, animée par M. Jean AUBA (France)
sur le thème: "**LA FIPF, pourquoi?**"
- Des **forums** qui donneront aux différentes régions du monde la possibilité de présenter, en marge du programme, les contextes de l'enseignement du français.
- De nombreuses manifestations qui permettront aux enseignants grecs de faire connaître à leurs collègues du monde entier les divers aspects de **l'enseignement du français aux hellénophones**.
- Toutes les **rencontres**, en marge du programme, qui seront compatibles avec l'horaire du Congrès et avec l'utilisation des salles.

Toutes les propositions de contribution doivent parvenir **avant le 15 avril 1987** au **Comité du VIIe Congrès — F.I.P.F. — 1, avenue Léon Journault, 92310 SEVRES, France.**

Elles doivent être présentées en **3 pages maximum**.

La décision définitive du Comité du Congrès sera communiquée aux auteurs des propositions à partir de juin 1987.

N.B. : L'acceptation d'une proposition par le Comité du Congrès ne donne aucunement droit à dispense de droit d'inscription, remboursement de frais de voyage ou d'hébergement. Les auteurs des propositions de contribution doivent donc accepter d'être éventuellement présents au Congrès par des communications écrites.

FIPF/5653 — PABC/86.205

Sèvres, le 13 octobre 1986

Aux Membres du Bureau
Aux Présidents et responsables
d'associations membres de la FIPF
Aux Membres correspondants

LISTE DES ASSOCIATIONS MEMBRES DE LA FIPE arrêtée au 1er septembre 1986

RECTIFICATIF

CANADA — Association des professeurs de français des universités et collèges du Canada
(APFUCC)

Madame Micheline BOURBEAU – WALKER, Présidente – Department of Modern Languages, Saint Francis Xavier-University, Box 28, ANTIGONISH, Nova Scotia B2G 1CO, Canada.

ESPAGNE — Section des professeurs de français de l'Association espagnole des amis de la langue française (AEALF)

. Mosieur Luis LAMANA DE HOYOS, Président – c/ Montalban, 5, E. 28014 MADRID — Espagne

MEXIQUE — Association des professeurs de langue française du Mexique (Association de Maestros e Investigadores de francés de Mexico, AMIFRAM)

Madame Huri SAAVEDRA MEDINA, Présidente – Retorno Aldama 79 – Tepepan Xochimilco CP. 16020 MEXICO DF., Mexique

SUISSE — Association suisse des romanistes (ASR)

. Madame Ruth ZEHNDER, Présidente – Schützenmattstrasse, 15, CH. 4500 SOLEURE, Suisse.

. Correspondant : M. Peter A. EHRARD
Ringstrasse 231
CH. 4614 HAGENDORF/SO
Suisse

ZAMBIE — Association des professeurs de Zambie (Zambian Association of French Teachers Association – MFTA)

. Monsieur F.C. KAUNDA, Président – MUNALI SECONDARY SCHOOL – BOX 30655 – LUSAKA, Zambie.

ประธาน ลึคิริเสวีย *

สมาคมครุภัณฑ์การฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ได้จัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2529 ขึ้น เมื่อวันอาทิตย์ที่ 5 ตุลาคม 2529 ณ ศูนย์สารนิเทศ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีสมาชิกเข้าร่วมประชุม 56 คน ตามระเบียบวาระการประชุมดังนี้

1. อุปนายกเปิดประชุม

อุปนายกกล่าวเปิดประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2529 เมื่อเวลา 16.00 น.

2. รายงานประจำปีของสมาคมฯ

เลขานุการได้รายงานผลงานประจำปีของสมาคมฯ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2529 ถึงวันที่ 5 ตุลาคม 2529 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

รายงานประจำปี

สมาคมครุภัณฑ์การฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
ตั้งแต่ 1 มกราคม 2529 ถึง 5 ตุลาคม 2529

คณะกรรมการบริหารสมาคมครุภัณฑ์การฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ชุดที่ 5 ขอรายงานกิจการของสมาคมฯ ที่ได้จัดทำในรอบปีที่ผ่านมาดังนี้

1. งานบริหาร

คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ได้ประชุมเพื่อดำเนินกิจการของสมาคมฯ นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2529 จนถึงวันประชุมใหญ่สามัญประจำปี คือวันที่ 5 ตุลาคม 2529 รวมทั้งสิ้น 9 ครั้ง สรุปสาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสมาคมฯ ได้ดังนี้

*อาจารย์ประจำโรงเรียนกรุงเทพฯ การบัญชีวิทยาลัย

- 1.1 จดทะเบียนคณะกรรมการบริหารชุดที่ 5
- 1.2 ประชาสัมพันธ์เพื่อหาสมาชิกทั้งประเภทบุคคลและสถาบัน
- 1.3 จัดทำโครงการประจำปี 2529 ของสมาคมฯ
- 1.4 จัดทำโครงการความร่วมมือกับศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศสปี 2529
- 1.5 จัดทำโครงการความร่วมมือกับสมาคมฝรั่งเศสปี 2529

2. ทุนประกวดต่างๆ

ในรอบปีที่ผ่านมา สมาคมฯ ได้ติดต่อขอทุนประกวดต่างๆ เพื่อสมาชิกดังต่อไปนี้

2.1 ทุนฤดูใบไม้ผลิ 1986 จำนวน 30 ทุน ระยะเวลา 2 เดือน สำหรับครุภำษาก่อสร้าง เนื่องจากในเดือนกันยายน 1986 จำนวน 15 คน เดินทางไปรับการฝึกอบรมที่เมือง STRASBOURG ส่วนผู้รับทุนอีกกลุ่มหนึ่งเดินทางไปเมือง MONTPELLIER ผู้รับทุนทั้ง 30 คน ได้ออกเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสเมื่อวันอาทิตย์ที่ 23 มีนาคม 2529 เวลา 19.15 น. โดยสายการบิน AIR FRANCE เที่ยวบินที่ AF 181

2.2 ทุนฤดูใบไม้ผลิ 1987 สมาคมฯ ได้ทำโครงการขอทุนฤดูใบไม้ผลิ 1987 จำนวน 30 ทุน ระยะเวลา 2 เดือนแล้วเช่นเดียวกับปี 1986 และคาดว่าเมื่อที่ผู้รับทุนจะเดินทางไปรับการฝึกอบรมคงจะเหมือนทุนฤดูใบไม้ผลิ 1986 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในขณะนี้สมาคมฯ จะยังไม่ได้รับคำตอบที่แน่นอนจากวัสดุคงเหลือ สมาคมฯ ได้เตรียมพร้อมโดยจัดส่งใบสมัครให้แก่สมาชิกเพื่อยื่นความจำนงขอรับทุนไว้ล่วงหน้าโดยกำหนดให้ส่งใบสมัครคืนสมาคมฯ ภายในวันที่ 20 ตุลาคม 2529

2.3 ทุนฝึกอบรม 9 เดือน 1986 สมาคมฯ ได้ขอทุนเพิ่มจากเดิม 2 ทุน เป็น 6 ทุน ระยะเวลา 9 เดือน สำหรับครุภำษาก่อสร้างศูนย์วิชาชีวศึกษา โดยผู้รับทุนจะเดินทางไปกลับกรุงเทพฯ–ปารีส ด้วยตนเอง สมาคมฯ ได้ทำการสอบถามด้วยเลือกเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2529 และผลปรากฏว่าผู้ได้รับทุนคือ

1. นางสาวนรัตน์ รุกขมนธุร์	โรงเรียนราชินีบัน กรุงเทพฯ
2. นางสาวศิริพร เชิดวงศ์สุข	โรงเรียนพุทธจักรวิทยา กรุงเทพฯ
*3. นางสาวนันทา สุทธิเวริญ	โรงเรียนดอกคำใต้วิทยาคม พะเยา
4. นางสาวอัจฉรา โสมวิภาค	โรงเรียนปราจีนเกลียวณี ปราจีนบูรี
*5. นางสาวกานยูจนา ไชยประพันธ์	โรงเรียนนารีรัตน์ แพร่
6. นางสาวสุภาวรรณ โชคสว่าง	โรงเรียนนนทบุรีวิทยา กรุงเทพฯ

อนึ่ง ผู้ที่ได้รับทุนฝึกอบรม 9 เดือน 1986 จากวัสดุคงเหลือ ได้ผ่านกระบวนการคัดเลือกเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2529 และผลปรากฏว่าผู้ได้รับทุน มี

9 รายคือ

1. นายจำเริญ ฐานนดร์	โรงเรียนแม่จันวิทยาคม เชียงราย
*2. นายปิยะชาญ อิ่มทองใบ	โรงเรียนวัดสุทธิวราราม กรุงเทพฯ
3. นายสายลักษ์ สมเน็ก	วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตบ้านพิตรพิมุข

4. นางอนุ	รอดโภมิล	โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย สมุทรสาคร
5. นางมลิวรรณ์	วงศ์กล่อม	โรงเรียนจอมสูรย์อุปถัมภ์ พระนครศรีอยุธยา
6. นางสาวนุชนาง	หายดีรังกุล	โรงเรียนวัดราชบาริวาราษฎร์ กรุงเทพฯ
7. นางสาวจันทนาก	ศรีวงศ์ชัย	โรงเรียนสะตรีราชินีพิทักษ์ อุดรธานี
*8. นางสาวราภรณ์	แซ่โค้ด	โรงเรียนสันกำแพง เชียงใหม่
9. นางสาวประทิน	อภิภเน晦	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ชลบุรี

ซึ่งผู้รับทุนทั้ง ๙ รายนี้ ต้องจ่ายค่าเดินทาง ไป—กลับ กรุงเทพฯ—ปารีส ด้วยตนเองเช่นกัน องค์นายกิตติมศักดิ์ของสมาคมฯ จึงทรงมีพระมหากรุณาธิคุณประทานทรัพย์ส่วนพระองค์จำนวนหนึ่งให้สมาคมฯ เพื่อให้ผู้รับทุนฝึกอบรม ๙ เดือน ทั้งของสมาคมฯ และของกระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ และมีความจำเป็นจริง ๆ ขออีเมจินค่าเดินทางโดยไม่คิดดอกเบี้ย ซึ่งในปีนี้มีผู้ยื่นความจำนงขออีเมจินค่าเดินทาง ๙ ราย ในจำนวนทั้งหมด ๑๕ ราย และมีผู้รับทุนที่ได้รับการพิจารณาว่ามีความจำเป็นจริง ๆ จำนวน ๔ ราย ดังนี้

1. นางสาวนันทา	สุทธิเจริญ	โรงเรียนดอกคำใต้วิทยาลัย พะเยา
2. นางสาวกาญจนा	ไชยประพันธ์	โรงเรียนนาเรรัตน์ แพรฯ
3. นายปิยะชาญ	อิมทองใบ	โรงเรียนวัดสุทธิวราราม กรุงเทพฯ
4. นางสาวราภรณ์	แซ่โค้ด	โรงเรียนสันกำแพง เชียงใหม่

อนึ่ง นางสาวราภรณ์ แซ่โค้ด ขอแสดงสิทธิ์การขออีเมจินค่าเดินทาง ในเวลาต่อมา

๒.๔ ทุนดูงานสำหรับผู้บริหารที่เป็นสมาชิกสถาบันของสมาคมฯ สมาคมฯ ได้มีนโยบายที่จะสนับสนุนให้ผู้บริหารการศึกษาในระดับสูงของสถาบันที่เป็นสมาชิกสถาบันของสมาคมฯ ได้มีโอกาสไปดูงานและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งสมาคมฯ ได้ทำการเจรจาข้อทุนประจำที่นี่ กับรัฐบาลฝรั่งเศสเสมอมา ในปีนี้ สำนักทูตวัฒนธรรมฝรั่งเศส สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ได้มอบทุนดูงานดังกล่าวแก่สมาคมฯ เป็นจำนวน ๑๕ ทุน โดยผ่านกรมวิเทศสหการ และให้สมาคมฯ เป็นผู้พิจารณาเชิญผู้บริหารการศึกษาทั้งระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษาที่ได้มีส่วนสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส และเป็นสมาชิกสถาบันของสมาคมฯ อายุยังสมำเสมอ

ทุนนี้มีระยะเวลา ๑๒ วัน ระหว่างวันที่ ๑๓—๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๙ โดยรัฐบาลฝรั่งเศสจะเป็นผู้จัดรายการดูงานและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในระหว่างที่ผู้รับทุนพำนักอยู่ในประเทศไทย สำหรับค่าเดินทางนั้น ผู้รับทุนจะต้องรับผิดชอบค่าเดินทาง ไป—กลับ กรุงเทพฯ—ปารีส เอง โดยกำหนดออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๙

กำหนดการการดูงานด้านการศึกษาในประเทศไทยครั้งนี้ มีดังนี้

— ที่ปารีส :

- ระบบการศึกษาในประเทศไทย พบเจ้าหน้าที่การศึกษาระดับสูง
- การศึกษาพิเศษ
- เยี่ยมชมสถาบันระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

4. รายการทางศิลปวัฒนธรรม

5. เทคโนโลยีทางการศึกษา

— ในส่วนภูมิภาค :

1. การบริหารงานของเขตการศึกษา (RECTORAT)
2. ศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมเยาวชน
3. ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยเปิด
4. การพัฒนาการศึกษาทางด้านเทคโนโลยี

อนึ่ง สมาคมฯ ได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 5 ทุน

ดังนี้

1. นางสาวสรรษ	บุณย์ตัพันธุ์	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยครินทร์ วิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร
2. นายสิงห์ทอง	พรนิคม	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. นางทิพยา	ปิณฑรี	คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. นายวัฒนา	สุขสมัย	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. นายอุทัย	กิริมย์รุ่น	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ส่วนผู้บริหารสถาบันมัธยมศึกษา จำนวน 10 ทุน ได้แก่

1. คุณหญิงพรรณชื่น	รัตนศิริ	ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กทม.
2. นายสมชาย	นาเพริญกุล	ผู้อำนวยการโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย เชียงใหม่
3. นายอนันต์	บุญสั่ง	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดตรงบัว กทม.
* 4. นางลักษณา	แสงสนิท	ผู้อำนวยการโรงเรียนสายนำ้ผึ้ง กทม.
* 5. นางบุษยा	สาราวاسي	ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา กทม.
6. นายสุชาติ	รัตนภาร	ผู้อำนวยการโรงเรียนสารบุรีวิทยาคม สารบุรี
7. นายรังสรรค์	สุนทรนันท์	ผู้อำนวยการโรงเรียนโอลิมปิกนูรณะ กทม.
* 8. นางอาภรณ์	สาครินทร์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวนารีเนลิม สงขลา
9. นางประจวบ	ชำนิประศาสน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษานารี กทม.
10. นางคิริลักษณ์	นันทพิศาล	ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ กทม.

ทางสมาคมฯ ได้รับจดหมายตอบรับทุน 12 ราย จากจำนวนทั้งหมด 15 ราย จึงมีผู้สละสิทธิ์

3 ราย ได้แก่

— นางลักษณา	แสงสนิท	ผู้อำนวยการโรงเรียนสายนำ้ผึ้ง กทม.
— นางบุษยा	สาราวاسي	ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา กทม.
— นางอาภรณ์	สาครินทร์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวนารีเนลิม สงขลา

สมาคมฯ จึงได้ติดต่อผู้รับทุนสำรอง ซึ่งได้ตอบรับทุนเรียนร้อยแล้ว คือ		
— นางกิพย์สุดา	ลัสดลี	อาจารย์ใหญ่และผู้จัดการโรงเรียนอัมพรไพรศาลา
		นนทบุรี
— นายกิตติ	นรัฐกิจ	ผู้อำนวยการโรงเรียนบูรีรัมย์พิทยาคม บูรีรัมย์
— นางสาวสุวรรณฯ	เออมประดิษฐ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ

2.5 ทุน CONNAISSANCE DE LA FRANCE 1986 จำนวน 2 ทุน ระยะเวลา 10 วัน โดยจ่ายค่าเดินทาง ไป—กลับ กรุงเทพฯ—ปารีส ด้วยตนเอง สมาคมฯ ได้พิจารณาคัดเลือกนักศึกษาจากสมาชิกสถาบันเข้าร่วมกิจกรรมด้านภาษาและวัฒนธรรม ระหว่างวันที่ 4—14 กันยายน 2529 โดยไปแทนแคว้น LANDES และ BORDEAUX รวมทั้งได้เที่ยว PARIS พรีต่ออีก 4 วัน ผู้ที่ได้รับทุนปี 1986 นี้ เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 1 คน และนิสิตจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 1 คน

2.6 ทุนดูงานสำหรับนักเรียน—นักศึกษาที่เรียนดี สมาคมฯ ได้ทำโครงการขอทุนประจำหนึ่งจำนวน 10 ทุน พร้อมทั้งค่าเดินทาง ระยะเวลา 1 เดือน แต่ยังไม่ได้รับคำตอบ

3. การจัดสัมมนา

3.1 การสัมมนาเดือนเมษายน 2529 เมื่อวันที่ 28—30 เมษายน 2529 สมาคมฯ ได้จัดการสัมมนาเรื่อง “กิจกรรมเสริมหลักสูตร : รูปแบบและวิธีการนำไปใช้” ที่กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย ซึ่งสมาคมฯ ได้รับความสำเร็จในการจัดสัมมนาครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นที่สนใจของสมาชิก อีกทั้งวิทยาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศต่างที่มีความสามารถให้ความรู้แก่ผู้เข้าร่วมสัมมนาเป็นอย่างดี

3.2 การสัมมนาเดือนตุลาคม 2529 สมาคมฯ ได้จัดการสัมมนาเกี่ยวกับวรรณคดีในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีหัวข้อว่า “L'ENSEIGNEMENT DE LA LITTERATURE” ระหว่างวันที่ 3—5 ตุลาคม 2529 ณ ศูนย์สารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวิทยากรทั้งชาวไทยและชาวฝรั่งเศส วิทยากรรับเชิญชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาจากฝรั่งเศสโดยตรง คือ MONSIEUR PETIT JEAN ซึ่งสำเร็จการศึกษาปริญญาเอกทางวรรณคดีโดยตรงและเคยจัดสัมมนาทางด้านวรรณคดีที่ประเทศไทยเดียมาแล้ว ส่วนผู้เข้าร่วมสัมมนาจะเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาและวรรณคดีฝรั่งเศสร่วมทั้งนิสิตนักศึกษา บัณฑิตศึกษาสาขาวรรณคดี ฝรั่งเศส

4. การจัดกิจกรรมเพื่อสมาคมฯ

4.1 กิจกรรมประจำปี 2529 สมาคมฯ จะจัดงานกิจกรรมประจำปี 2529 โดยมีหัวข้อว่า ‘LES PROVINCES EN FRANCE’ ในวันเสาร์ที่ 13 และวันอาทิตย์ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2529 ณ โรงเรียนเห็นด้วยจหนัน ลาดพร้าว กรุงเทพฯ ซึ่งในวันสุดท้ายของงาน สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา องค์นายกิตติมศักดิ์ สมาคมครุภำพฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย จะเสด็จประพาสรวงวัลแก่ผู้ชนะการประกวดและการแข่งขันປะเกทต่าง ๆ

หัวข้องานกิจกรรมประจำปีของสมาคมฯ ในปีนี้จะสอดคล้องกับงานประจำปี “DECOUVERTE' 86” จัดโดยศูนย์ปฏิบัติการทางภาษา ฝ่ายวัฒนธรรม สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ประจำประเทศไทย ร่วมกับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และสมาคมครุภำพฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ซึ่งได้เชิญชวนผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสในสถาบันต่าง ๆ ส่งผลงานเขียนเกี่ยวกับแคว้นใดแคว้นหนึ่งในประเทศฝรั่งเศส และถ่ายทอดเป็นแผ่นภาพที่แสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พร้อมทั้งให้ข้อมูลเผยแพร่แคว้นนั้น ๆ เข้าประกวดเป็นลำดับ

งานกิจกรรมประจำปีของสมาคมฯ นี้จะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลายอย่าง คือ การจัดอบรมนิทรรศการ การแสดงบนเวที การตอบปัญหาจากภพยนตร์ การตอบปัญหาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย ฝรั่งเศส การแข่งขันพูดบทสนทนาภาษาฝรั่งเศส การแข่งขันเล่นท่านเป็นภาษาฝรั่งเศส การแข่งขันร้องเพลงภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาที่เรียนภาษาฝรั่งเศส และผู้สนใจ ทั่วไป ได้แสดงความสามารถทางภาษาฝรั่งเศส มีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน

สมาคมฯ ได้ส่งจดหมายเชิญสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในงานดังกล่าวแล้ว ซึ่งคาดว่าจะมีผู้สนใจเข้าร่วมงานเป็นจำนวนมากเหมือนทุกปีที่ผ่านมา

4.2 การแสดงเต้นรำพื้นเมือง (LES DANSEURS LANDAIS) สมาคมฯ ได้ร่วมมือกับศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศสจัดให้มีการแสดงดังกล่าวขึ้นเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2528 เวลา 17.00 น. ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม (หอประชุมเล็ก) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งทำความสนุกสนานให้กับผู้ชมเป็นอย่างมาก และเมื่อต้นเดือนกันยายน 2529 นี้ ทางศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศสได้แจ้งให้สมาคมฯ ทราบว่าคณาจารย์เต้นรำพื้นเมือง ดังกล่าวจะมาแสดงที่ประเทศไทยอีกในระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2529 ถึงวันที่ 3 มกราคม 2530

4.3 การแสดงศิลปการเล่นกลและการเล่าเรื่องด้วยเส้นเชือก (LA MAGIE DES CORDES) โดย MONSIEUR JACQUES DELORD สมาคมฯ ได้ร่วมมือกับศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศส จัดการแสดงดังกล่าวขึ้นเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2529 เวลา 17.00 น. ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม (หอประชุมเล็ก) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นที่พอใจแก่ผู้เข้าชมเป็นอย่างยิ่ง

4.4 นักศึกษาจาก SAINT-ETIENNE เมื่อวันที่ 23–28 มิถุนายน 2529 ได้มีนักศึกษาจาก CENTRE DE FORMATION D'APPRENTIS DU BATIMENT DE SAINT-ETIENNE, FRANCE จำนวน 15 คน และอาจารย์ผู้ควบคุม 1 คน มาเที่ยวประเทศไทยโดยมีความประสงค์ที่จะรู้จักประเทศไทย และได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเยาวชนไทย สมาคมฯ ได้มอบหมายให้นายกรกช อุปถัมภ์นรากร ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเชنต์จอห์น และนายทะเบียนสมาคมฯ ช่วยจัดซัมมิทิฟ ตลอดกับนักศึกษาของโรงเรียนเชนต์จอห์น ในวันพุธที่ 26 มิถุนายน 2529 เวลา 11.00–17.00 น. ซึ่งโรงเรียนเชนต์จอห์นได้ทำการต้อนรับคณาจารย์นักศึกษาดังกล่าวเป็นอย่างดี จนเป็นที่ประทับใจมาก

อนึ่ง ในวันศุกร์ที่ 27 มิถุนายน 2529 สมาคมฯ ได้จัดเลี้ยงอาหารกลางวันแก่คณาจารย์นักศึกษาที่ ณ โรงแรมแม่น้ำ ถนนเจริญกรุง เขตยานนาวา ซึ่งทำให้นักศึกษาภัลມณฑลชั้นในไม่ตรึงใจของสมาคมฯ เป็นอย่างยิ่ง และในเย็นวันเดียวกันนั้น คณาจารย์ได้เดินทางไปปัจจหวัดเชียงใหม่ ซึ่งสมาคมฯ ได้ติดต่อขอให้ อาจารย์ที่สอนภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนยุพราชวิทยาลัยช่วยอำนวยความสะดวกแก่คณาจารย์นักศึกษาภัลມณฑลนี้ด้วย

4.5 UN CONCERT FLUTE-GUITARE สมาคมฯ ได้ร่วมมือกับศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศส โดยช่วยจำหน่ายบัตรชมการแสดงดนตรี โดยนักดนตรีชื่อลุยและกีตาร์ที่มาจากการฝรั่งเศส (LE DUO CHRISTIAN MAESTRI / CHRISTIAN RASQUIER) เมื่อวันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2529 เวลา 18.00–

19.00 ๔. ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม (หอประชุมเจ้า) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งได้รับความสนใจจากนักเรียน นิสิต นักศึกษาเป็นอย่างดี

5. การประสานงานกับหน่วยงานภายในประเทศ

5.1 ประสานงานกับกรมวิเทศสหการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ และมหาวิทยาลัย ต่าง ๆ เพื่อร่วมกันพิจารณาเกี่ยวกับความช่วยเหลือของรัฐบาลฝรั่งเศสในการเรียนการสอน การจัดสรรทุน และความช่วยเหลือด้านเอกสารต่างภาษาฝรั่งเศส โดยสมาคมฯ ได้เป็นสื่อกลางจัดประชุมอนุกรรมการสถาบัน เพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ และเพื่อประชุมร่วมกับฝ่ายฝรั่งเศสที่กรมวิเทศสหการ

5.2 ประสานงานกับศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศส เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ทุกระดับด้วยการร่วมมือด้านต่าง ๆ เช่น การสัมมนา การอบรมครู การจัดสรรทุนประเภทต่าง ๆ

5.3 ประสานงานกับสมาคมฝรั่งเศส มีโครงการความร่วมมือระหว่างสมาคมฯ และสมาคมฝรั่งเศส ฝรั่งเศสจะส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทย—ฝรั่งเศส ในด้านต่าง ๆ โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

6. การประสานงานกับหน่วยงานต่างประเทศ

6.1 ประสานงานกับ FIPF โดยมีครรภ์เป็นสมาชิกของ FIPF เพื่อรับเอกสารเกี่ยวกับการค้นคว้า และความเคลื่อนไหวด้านการสอนภาษาฝรั่งเศสทั่วโลก และนำมาตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารของสมาคมฯ ตลอดจนการเผยแพร่การเตรียมการประชุมใหญ่ ครั้งที่ 7 ในหัวข้อ “LE FRANÇAIS POUR DEMAIN” ซึ่งจะมีขึ้นในระหว่างวันที่ 10–16 กรกฎาคม 1988 ที่เมือง THESSALONIQUE

6.2 ประสานงานกับกลุ่ม AMITIE SANS FRONTIERES เพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยน วัฒนธรรม ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้สมาชิกมีเพื่อนฝรั่งเศสทางด้านราย

6.3 ประสานงานกับ AUPELF โดยส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุมเป็นประจำ

7. การจัดพิมพ์หนังสือ วารสาร และจดหมายข่าวของสมาคมฯ

7.1 จัดทำหนังสือ BICENTENAIRE DE BANGKOK

7.2 จัดพิมพ์วารสารสมาคมครุภัณฑ์ภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยปีละ 4 ฉบับ เพื่อเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศสศึกษา เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก ตลอดจนเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาฝรั่งเศส วิชาฝรั่งเศสศึกษาและระเบียบวิธีสอน

7.3 จัดพิมพ์จดหมายข่าวเพื่อแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ไปยังสมาชิกตามโอกาสอันควร

7.4 จัดพิมพ์สรุปผลการสัมมนาต่าง ๆ ซึ่งสมาคมฯ เป็นผู้จัด

8. กิจการอื่น ๆ

8.1 จัดทำสมุดภาพเพื่อหารายได้ทุก geklaa ภายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในโอกาสที่จะทรงมีพระราชมายุครับ 60 พรรษา

8.2 จัดปฐมนิเทศผู้รับทุนไปประเทศฝรั่งเศส โดยจัดให้ตัวแทนของสมาคมฯ เป็นผู้ให้การปฐมนิเทศและปรับปรุงหนังสือคู่มือการเดินทาง “BON VOYAGE” แจกผู้ได้รับทุนทุกคน

8.3 จัดการประเมินผลการรับทุนประเพณ์ต่าง ๆ โดยสมาคมฯ ได้ส่งใบประเมินผลไปให้ผู้ที่ได้รับทุนประเพณ์ต่าง ๆ หลังจากกลับมาแล้ว

8.4 เปิดให้บริการห้องสมุดแก่สมาชิก

8.5 จัดทำเกียรติบัตร เพื่อมอบให้แก่ผู้มีอุปการคุณต่อสมาคมฯ

8.6 จัดจำหน่ายเงินเครื่องหมายสมาคมฯ แก่สมาชิก

8.7 จัดจำหน่ายเข็มพระราชนูปสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

8.8 จัดจำหน่ายแก้วที่ระลึก 300 ปี ความสัมพันธ์ไทย-ฝรั่งเศส

3. รายงานสถานะทางการเงินของสมาคมฯ

เหรัญญิกได้เสนอชื่อผู้ตรวจสอบบัญชี และแจ้งสถานะทางการเงินของสมาคมฯ ดังนี้

รายงานของผู้สอบบัญชี

เสนอ สมาชิกสมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบ งบดุล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2528 และงบรายรับรายจ่ายสำหรับปีสิ้นสุด วันเดียวกัน ของสมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไปซึ่งรวมทั้งการทดสอบรายการบัญชี และวิธีการตรวจสอบนี้ที่เห็นว่าจำเป็นแล้ว

ข้าพเจ้าเห็นว่า งบดุลดังกล่าวข้างต้นนี้ แสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2528 และผลการดำเนินงานสำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน ของสมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย โดยถูกต้องตามที่ควร และได้ทำขึ้นตามหลักการที่รับรองทั่วไป ซึ่งถือปฏิบัติเช่นเดียวกับปีก่อน

นาย ภานุวัฒน์ กิตติมงคล

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

ทะเบียนเลขที่ 2661

กรุงเทพฯ

30 กันยายน 2529

สมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

งบดุล

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2528

สินทรัพย์

สินทรัพย์หมุนเวียน

เงินสดในมือและเงินฝากธนาคาร	739,067.21	บาท
หนังสือ 200 ปี รัตนโกสินทร์	68,805.56	

ดอกเบี้ยค้างรับ	<u>17,000.00</u>	
-----------------	------------------	--

รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	<u>824,872.77</u>	
-----------------------	-------------------	--

เงินลงทุนระยะยาว

ตัวสัญญาใช้เงิน	500,000.00	
-----------------	------------	--

รวมสินทรัพย์	<u>1,324,872.77</u>	บาท
--------------	---------------------	-----

หนี้สินและทุนสะสม

หนี้สินหมุนเวียน

ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	11,220.81	บาท
--------------------	-----------	-----

ทุนสะสม

เงินทุนหมุนเวียน		
------------------	--	--

ยอดยกมา	1,178,242.19	
---------	--------------	--

บวก รายได้มากกว่าค่าใช้จ่ายปี 2528	<u>135,409.77</u>	
------------------------------------	-------------------	--

รวมทุนสะสม	<u>1,313,651.96</u>	
------------	---------------------	--

รวมหนี้สินและทุนสะสม

<u>1,324,872.77</u>	บาท
---------------------	-----

นายจันทร์ พินัยนิติศาสตร์

(นางสาวจันทร์ พินัยนิติศาสตร์)

อุปนายก

นายพนม บุญยรัตนา

(นางสาวจิราพรรัชฎ์ บุญยรัตนา)

เหรัญญิก

สมาคมครุภัณฑ์ฟรังเศสแห่งประเทศไทย

งบรายได้ค่าใช้จ่าย

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2528

รายได้

รายรับค่าสมาชิก	59,700.00	บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาลฟรังเศส	57,500.00	
รายรับจากการจัดงานสมาคม	100,939.00	
ดอกเบี้ยรับ	66,955.98	
รายได้จากการจัดทำวารสาร	13,500.00	
เงินอุดหนุนค่าเดินทางและเงินบริจาค	<u>139,401.04</u>	
รวมรายได้	<u>437,996.02</u>	

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายในการจัดงานและจัดสัมมนา	217,896.92	
ทุนค่าเดินทางดูงาน	20,500.00	
ค่าเช่า ค่าไฟฟ้าและค่าโทรศัพท์	30,407.75	
ค่าสมาชิก FIPF	2,724.98	
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	<u>31,056.60</u>	
รวมค่าใช้จ่าย	<u>302,586.25</u>	

รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย 135,409.77 บาท

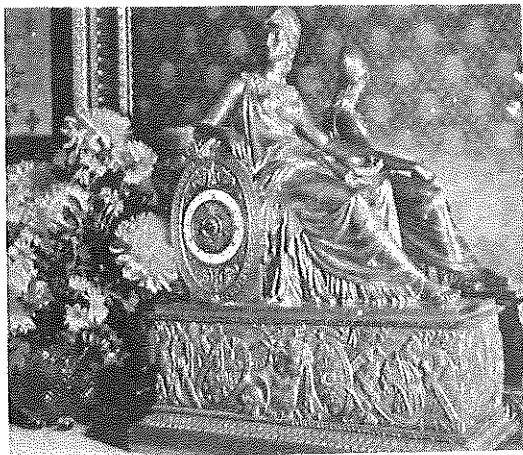
4. จำนวนสมาชิก

นายทะเบียนได้แจ้งจำนวนสมาชิกของสมาคมฯ ดังนี้

สมาชิกกิตติมศักดิ์	1 องค์ และ 3 คน
สมาชิกสามัญตลอดชีพ (สตช.)	317 คน
สมาชิกสามัญรายปี (สรป.)	162 คน
สมาชิกวิสาหกิจตลอดชีพ (วตช.)	11 คน
สมาชิกวิสาหกิจรายปี (วรป.)	— คน
สมาชิกสถาบัน (สถาบ.)	18 ราย

5 ปิดประชุมเวลา 17.00 น.

“ด้วนหลง” จากงานกิจกรรม ประจำปี ของ ส.ค.ฝ.ท. 2529

โดย ชวนี เสนียวงศ์ ณ ออยธยา

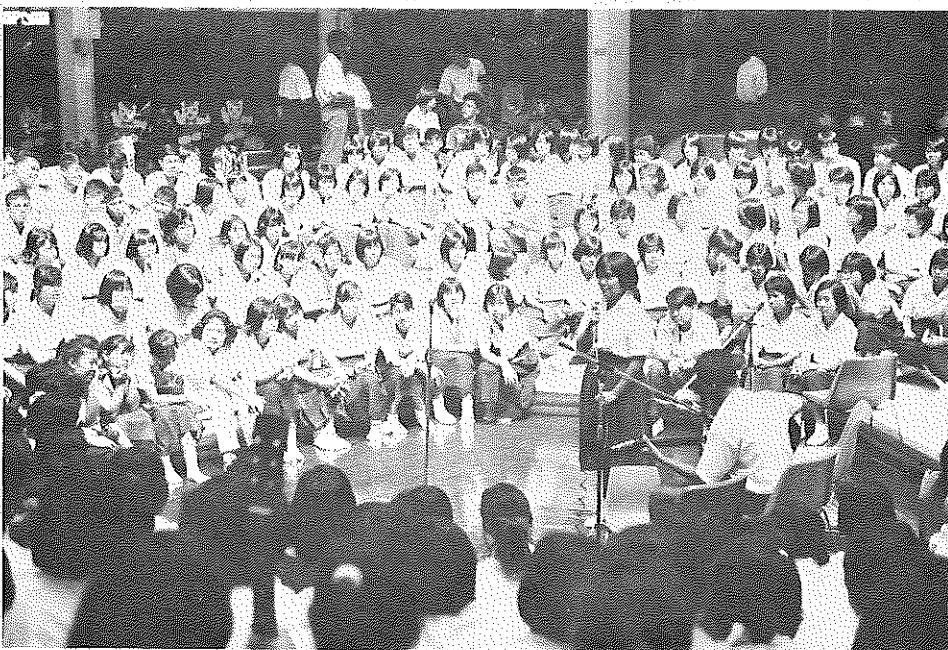
จากการ “LES PROVINCES EN FRANCE” ในวันเสาร์ที่ 13 และวันอาทิตย์ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2529 ณ โรงเรียนเซ็นต์จอห์น ลาดพร้าว กรุงเทพฯ ผนวกด้วยผลงาน “DECOUVERTE’86” ซึ่งจัดโดยศูนย์ปฏิบัติการทางภาษา ฝ่ายวัฒนธรรม สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทยร่วมกับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา และ ส.ค.ฝ.ท. ทำให้งานกิจกรรมประจำปีของสมาคมฯ ประกอบไปด้วยกิจกรรมนานัปการ และดูสุดซื่นแปลกดามากขึ้นกว่าปีก่อน ๆ ดิฉันจึงครจะนำท่านผู้อ่านไปสัมผัส กับกิจกรรมในวันนั้น ซึ่งเปิดโอกาสให้แก่นักเรียน นิสิตนักศึกษาที่เรียนภาษาฝรั่งเศส และผู้สนใจทั่วไป ได้แสดงความสามารถทางภาษาฝรั่งเศส มีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตั้งภาพประกายข้างล่างนี้

ตั้งแต่ 8.00 น. ของวันเสาร์ นักเรียนและนิสิตนักศึกษาจากสถาบันต่าง ๆ มาลงทะเบียนเข้าร่วม การแข่งขันการตอบปัญหาจากภพยนตร์ ตอบปัญหาความรู้ที่นำไปเกี่ยวกับประเทศฝรั่งเศส แข่งพูดบทสนทนาภาษาฝรั่งเศส แข่งขันล้านิทานเป็นภาษาฝรั่งเศส แข่งขันร้องเพลงภาษาฝรั่งเศส และร่วมกิจกรรมอื่น ๆ กันอย่างพร้อมเพรียง

M.PELLAUMAIL ทูตวัฒนธรรมฝรั่งเศส ผู้สนับสนุนการจัดงานของ ส.ค.พ.ก. "ได้ให้เกียรติ
มาเปิดงานในเช้าวันเสาร์ และร่วมชื่นชมผลงานของนักเรียนนิสิตนักศึกษาอยู่เป็นเวลานานพอสมควร

นักเรียนให้ความสนใจกับการแข่งขันเพื่อคัดเลือกผู้ชนะเลิศร้องเพลงภาษาฝรั่งเศสกันมาก

การแข่งขันพูดบทสนทนาเป็นเสียงให้เห็นความสามารถในการใช้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

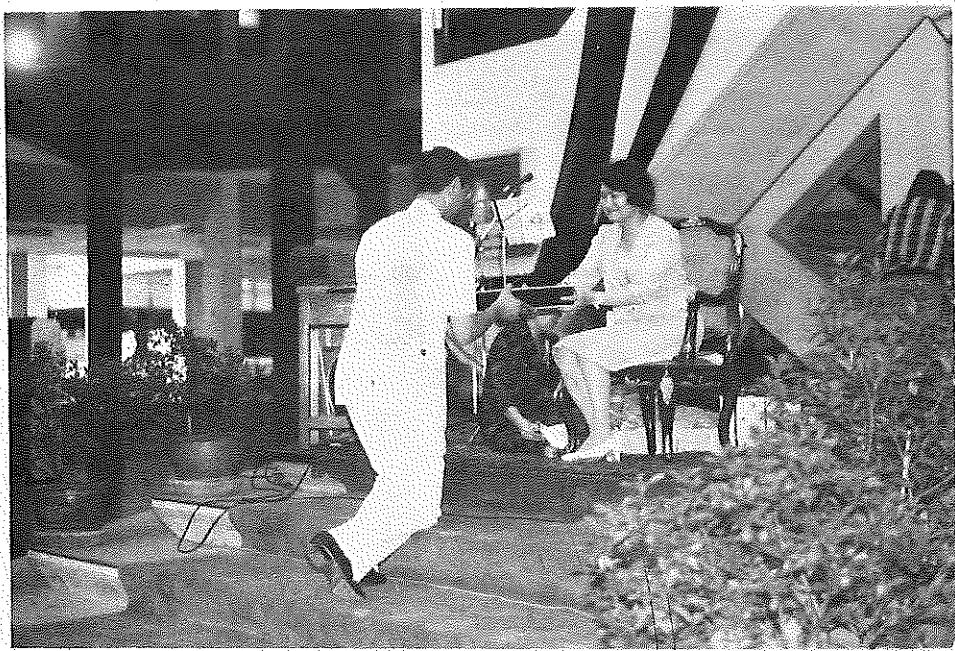

นิสิตนักศึกษาจัดการแสดงประจำบุพ
สนทนาامر่วมงานได้อย่างน่าสนใจ

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา องค์นายกิตติมศักดิ์ ส.ค.ฝ.ท. ทรงมีพระกรุณา
เสด็จร่วมงานและทอดพระเนตรซึ่งงานนิทรรศการและการแสดงในปีนี้ พร้อมด้วยท่านเอกสารราชทูตฝรั่งเศส
ประจำประเทศไทยและทูตวัฒนธรรมฝรั่งเศส

องค์นายกิตติมศักดิ์ ประทานโลที่ระลึกของสมาคมฯ แก่อาจารย์ชัยณรงค์ มณฑेयริเวียร์ราย
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเช่นเดิมที่นั่น ที่ให้การสนับสนุนด้านสถานที่จัดงานแก่สมาคมฯ

องค์นายกิตติมศักดิ์ ประทานรางวัลแก่ M.BRIKMAN ผู้อำนวยการสถาบันภาษาฝรั่งเศสและ
แก่ผู้ช่วยการประมวลผลการแปลขั้นประภาคต่างๆ

M.BRIKMAN กับวงดนตรี LES GAMINS DE PARIS ของเข้าช่วยสร้างบรรยากาศให้ผู้ร่วมงานนรรสีกใหม่อนกำลังหลุดไปเดินอยู่ในปารีส ได้อย่างเพลิดเพลินยิ่ง

วง "L'ORCHESTRE de SAINT JOHN'S" กระหึ่มเพลงอันไพเราะ "ได้จับใจผู้ฟังทุกคน" โดยเฉพาะเพลงชาติฝรั่งเศสซึ่งเล่นได้สนุกแน่นมากจนคนฝรั่งเศษชนลูกและน้ำตาซึม

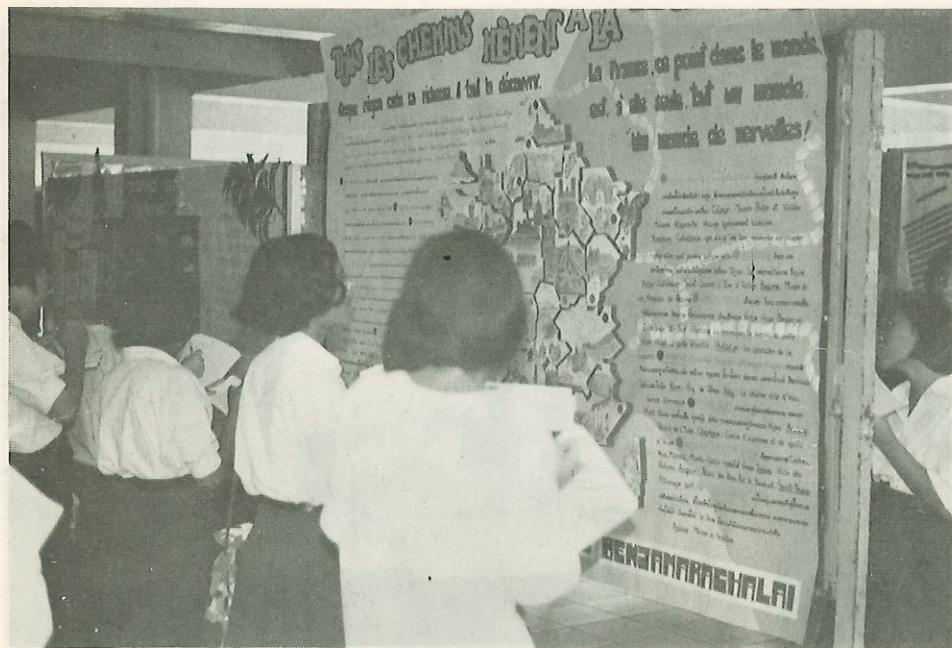
ระบำพื้นเมืองของชาวฝรั่งเศส แต่แสดงโดยนักเรียนไทยสร้างบรรยากาศได้งามจับตาผู้ชมและทำให้ได้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาติฝรั่งเศส

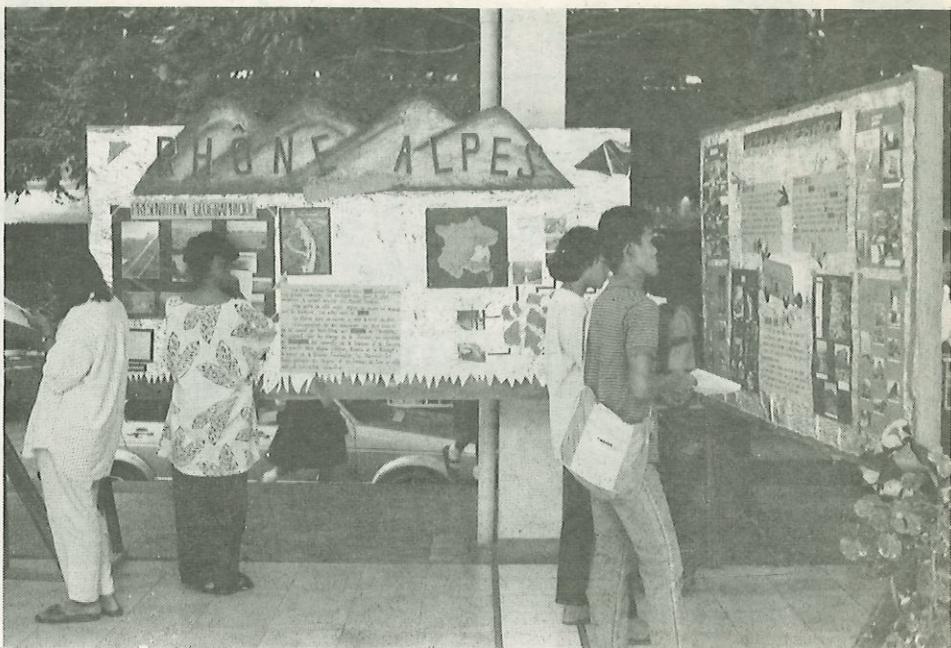
นิทานพื้นเมืองฝรั่งเศส นักเรียนสตรีวิทยาลัยมาเล่าประกอบการแสดงได้อย่างน่ารักและตื่นเต้นมาก จังหวัดลิสต์ร์ได้รับรางวัลที่ 1

แวร์คิลเป็นส่องประกายในงานกิจกรรมครั้งนี้หลายดวง! นักเรียนแสดงความสามารถร้องเพลงภาษาฝรั่งเศสได้อย่างชัดถ้อยชัดคำ

บอร์ดนิทรรศการแคว้นต่าง ๆ ของประเทศไทยและฝรั่งเศสซึ่งโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษาต่างนำเสนอด้วยมูลที่ล้วนแต่เป็นประโยชน์แก่การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสได้อย่างน่าสนใจ

นักเรียนและผู้สนใจต่างชมและจดข้อมูลจากบอร์ดนิทรรศการอย่างละเอียดเมื่อจัดนิทรรศการของกรมการส.ค.ฝ.ก. ชื่นใจและหายเหนื่อยถ้วนหน้า

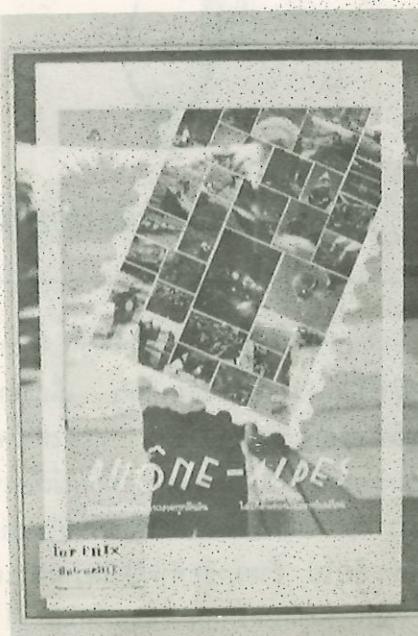
ผลิตผล “แก้วน้ำแห่งความสัมพันธ์อันยาวนาน 300 ปี ระหว่างไทย – ฝรั่งเศส” ยังคงขายดีและมีจำนวนขายแก่ผู้สนใจ ณ ที่ทำการสมาคมฯ นะครับ

เขตการศึกษา ๑ โดยการนำของศึกษานิเทศผู้เข้มแข็ง จัดสาธิตวัฒนธรรมการรับประทานอาหารของชาวฝรั่งเศส และบริการที่เป็นประโยชน์แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในงานปีนี้ด้วย

นอกจากบอร์ดนิทรรศการจาก 'Decouverte' 8 จะคงตามแล้ว งานนี้ยังมี Cafe tabac มาตั้งบริการให้ลิ้มรสชาติฝรั่งเศสด้วย และทำให้กิจกรรมปีนี้สนุกอย่างสมบูรณ์ทั้งอาหารตา อาหารใจ และอาหารปาก

टิด อะไร ที่ไหน

จีรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์

วันจันทร์ที่ 29 มิถุนายน ที่จะถึงนี้ จัดว่าเป็นวันสำคัญที่สุดวันหนึ่งของสมาคมฯ เนื่องจากจะเป็นวันครบ周年 10 ปีของการก่อตั้งสมาคมฯ สำหรับกิจกรรมในวันนั้นก็คือการทำบุญเลี้ยงพระตามประเพณีไทยแท้โบราณ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่สมาคมฯ สืบไป ถ้าสมาชิกท่านใดมีความประสงค์จะไปร่วมทำบุญกับสมาคมฯ ก็ขอเรียนเชิญไว้ ณ ที่นี้เลยนะครับ นอกจากนี้อาจมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่น่าสนใจอีกนิดนึง โปรดติดตามข่าวที่เราจะแจ้งให้ทราบ

ในโอกาสต่อไป...มีสมาชิกหลายท่านสอบถามมาว่า ในเดือนเมษายนนี้จะมีสัมมนาเรื่องทุกปีหรือไม่ ขอเรียนให้ทราบว่า ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารยังไม่มีมติแน่นอน แต่อ่าจะ...อาจจะนะครับ เลื่อนไปเป็นวันเสาร์อาทิตย์ก่อนวันคริสต์มาสก็ได้ตั้งสมาคมฯ คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในสถาบันหลาย ๆ แห่งที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์โครงการศึกษาและทัศนศึกษาภาคฤดูร้อนในประเทศฝรั่งเศสสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา ซึ่งทางสมาคมฯ จัดร่วมกับสำนักทุตวัฒนธรรมฝรั่งเศส สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ประจำประเทศไทย ปรากฏว่ามีนักเรียนนิสิต นักศึกษา ให้ความสนใจสมัครเข้าร่วมโครงการถึง 41 คน แต่ทางประเทศฝรั่งเศสสามารถรับได้เพียง 35 คน โดยขอให้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 25 คน และนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา 10 คน กลุ่มแรกที่จะไปนี้ ก็จะได้ไปอยู่เมือง Nantes แคว้น Bretagne เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ทัศนศึกษาในแคว้น Bretagne ประมาณ 4-5 วัน และปิดท้ายรายการด้วยการทัศนศึกษาใน Paris อีก 5 วัน ผู้ดูแลนักเรียน นิสิต นักศึกษากลุ่มนี้คือ ดิฉัน และอาจารย์พรทิพา ภารบุตร ในการเข้าร่วมโครงการนี้ นักเรียน นิสิต นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเพียง 40,000 บาท ซึ่งเงินจำนวนนี้ รวมค่าโดยสารเครื่องบิน ไปกลับ กรุงเทพฯ—ปารีส ค่าประกันชีวิต ค่าเรียนภาษาฝรั่งเศส ค่าทัศนศึกษา ฯลฯ สำหรับที่พักนั้นจะมีครอบครัวชาวฝรั่งเศสรับอุปการะตลอด เรื่องการทัศนศึกษาและเข้าชมสถานที่นำเสนอใจต่าง ๆ นั้น รัฐบาลจะจัดให้โดยไม่คิดมูลค่า นอกจากนี้สำนักทุตวัฒนธรรมฝรั่งเศส ยังให้ความสนับสนุนด้านการเงินอีกเป็นเงิน 20,000 บาท สำหรับกำหนดการเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสองกลุ่มนี้คือวันอาทิตย์ที่ 22 มีนาคม 2530 โดยสายการบิน Air France เรียกว่าได้บรรยายกาศแบบฝรั่งเศสตั้งแต่ขึ้นเครื่องบิน

กันเลยที่เดียวค่ะ...สำหรับปีหน้า ทางสมาคมฯ ก็มี
คำริจจะจัดโครงการเช่นนี้อีก สมาชิกท่านใดต้องการ
ให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาของท่านได้ไปศึกษาภาษา
และวัฒนธรรมและทัศนศึกษาในประเทศฝรั่งเศส
โดยเสียค่าใช้จ่ายในราคาที่ย่อมเยา ก็กรุณาริดตามข่าว
คราวจากทางสมาคมฯ นะคะ...มีอาจารย์จากโรงเรียน
มาระยมศึกษานางท่านต่อว่ามาว่า ทำไม่เจิงไม่ทราบ
เรื่องเลย ขอเรียนเชิญแจ้งว่า เราเพิ่งทำโครงการนี้เป็น
ปีแรก ใช้เวลาดำเนินการทุกอย่างเพียง 3 เดือน จะ
เรียกว่าเป็นปีทดลองก็ได้ เราจึงแจ้งแต่เฉพาะสมาชิก
สถาบันก่อน ถ้าอย่างไรในปีหน้า ถ้าคณะกรรมการ
บริหารสมาคมฯ มีมติให้วัดทำโครงการเช่นนี้อีก
และทางประเทศฝรั่งเศสสามารถรับได้มากขึ้น ทาง
สมาคมฯ ก็คงเบิดรับสมัครได้เพิ่มขึ้นนอกเหนือจาก

สมาชิกสถาบัน...ได้รับข่าวจากสมาชิกที่รับทุน 9
เดือนของสมาคมฯ และอยู่ที่เมือง Rennes แจ้งมา
ว่า ขณะนี้ปรับตัวได้แล้วกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ
สำหรับเรื่องการเรียนซึ่งเดิมไม่ค่อยจะพอใจกัน ก็
ได้รับการแก้ไขจากทางผู้รับผิดชอบเรื่องการเรียน
ซึ่งก็พอใจกันแล้วพอสมควร อีกไม่กี่เดือน สมาชิก
เหล่านั้นคงมีโอกาสกลับมาเล่าให้พากเราฟัง...

...ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยปีนี้ เป็นปีแรก
ที่คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะรับ
นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศส ขอแสดงความยินดี
กับนักเรียนของอาจารย์ที่เป็นสมาชิกของเราและ
เป็นปีที่น่าปลาบปลื้มยินดีจริง ๆ ค่ะ...พบกันใหม่
ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

จาก วรรณการ

สารสารสมาคมครุภัชชาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยเล่มนี้ เป็นสารสารฉบับที่ 36 ปีที่ 9 เล่มที่ 4 ตุลาคม–ธันวาคม 2529 สารัตถะประจำฉบับ คือ “La découverte de la France” มีเรื่องเกี่ยวกับประเทศฝรั่งเศสให้สมาชิกอ่านอย่างจุใจ โดยเฉพาะปัญหาที่สาม–ตอบในวันงานกิจกรรมประจำปี 2529 ณ โรงแรมเช็นต์จอห์น

สารสารเล่มนี้เป็นเล่มสุดท้ายของปี 2529

สำหรับปี 2530 เป็นปีที่ยิ่งใหญ่สำหรับพสกนิกรชาวไทย ซึ่งรวมทั้งพวกเราเหล่าครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสอย่างแน่นอน สมาคมของเราตระหนักถึงพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในโอกาสทรงมีพระชนมายุครบ 60 พรรษา ดังนั้นสมาคมครุภัชชาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยนำโดย องค์นายกิตติมศักดิ์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา จึงน้อมจิตถวายราชสักการะด้วยการจัดพิมพ์สมุดภาพเพื่อหารายได้ทุกเล็กๆ รายละเอียดเรื่องสมุดภาพนี้จะแตลงให้ท่านสมาชิก ศคฟท. ทราบในโอกาสต่อไป

ความสำคัญของปี 2530 สำหรับสมาคมของเรา ก็คือ การมีอายุยืนยาวจนครบรอบปีที่ 10 ตามที่องค์นายกิตติมศักดิ์ทรงประทานพร ให้เรามีพลังเข้มแข็งทั้งมวลสมาชิก และคณะกรรมการของสมาคมแล้วเราจะได้ฉลองอายุใหม่ของเรารอย่างยิ่งใหญ่ การฉลองอายุเฉลขสองตัวของเรา จะແດลงให้ท่านทราบในโอกาสต่อไป

คณะกรรมการจัดทำสารสาร ศคฟท. ในกองบรรณาธิการได้ร่วมกันกำหนดสารัตถะของสารสารทั้งสี่เล่มของปี 2530 แล้วค่ะ ชื่อของเรามีเจ้าร่าเริง เพื่อให้สอดคล้องกับ “ปีทองเที่ยวไทย” ไปล่ะค่ะ

ฉบับที่ 37 เล่มที่ 1 พุดจาภาษาดอกไม้ Le moulin à paroles

ฉบับที่ 38 เล่มที่ 2 คนงามเพราแต่ง L'habit ne fait pas le moine.

ฉบับที่ 39 เล่มที่ 3 อดข้าวดอกรนะเจ้าชีวาวาย Vivre pour manger?

ฉบับที่ 40 เล่มที่ 4 กลับบ้านเรา รักรออยู่ Qu'on est bien à la maison!

พบกันใหม่ในบรรยายกาศหอมกรุ่นของภาษาดอกไม้ ปี 30 นะค่ะ

ลิขสิทธิ์

กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

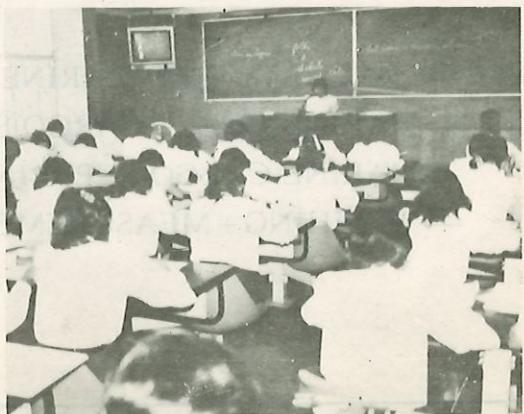
BANGKOK BUSINESS COLLEGE

588 ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ 10400 ตรอกข้ามโรงภาคยนต์เมโทร โทรศัพท์ 251-9852, 252-0067, 252-7049
588 PETCHBURI ROAD, BANGKOK 10400. THAILAND TELEPHONE 251-9852, 252-0067, 252-7049

เปิดสอนหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

A PROFESSIONAL AND INDEPENDENT LOSS ADJUSTER

UNITED SURVEYORS + ADJUSTERS CO., LTD.

87 ANUMANRAJTHON LANE,
DEJO ROAD, BANGKOK 10500, THAILAND

TEL. 2338461 2338501 2354115

2350022 2354465

FOR : — CASUALTY FIRE MARINE INSURANCE LOSS ADJUSTER
— MARINE HULL + CARGO SURVEY
— MARINE CARGO SUPERINTENDENCE
— WEIEHING + MEASUREMENT

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

บริษัทไซโนเวส เอ็นเตอร์ไพรส์เซ็ต จำกัด

ชั้น 7 อาคารสีบุญเรือง 1

เลขที่ 283 ถนนสีลม

เขตบางรัก กทม. 10500

โทร. 234 8638-39

234 4007

234 0383

เลือกใช้แล้วทั่วประเทศ กว่า 50 จังหวัด

เป็นฉบับที่มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด มีผลการวิเคราะห์ยืนยัน ฯ
ข้อมูล สถิติ ตัวเลข เป็นปัจจุบัน ใหม่ล่าสุด

หนังสือเรียน ชุดสังคมศึกษา ม. 1—2—3 (คณะ 4 ดร.)

ของ ดร. ประเสริฐ วิทยารัฐ และคณะ^๔
ฉบับได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

- ประเทศไทยของเรา ม. 1
- เพื่อนบ้านของเรา ม. 2
- โลกของเรา ม. 3

มีแบบฝึกหัด ภาคเรียนละ 1 เล่มด้วย
● แผนพิธีชุดเสริมการสอน/คู่มือครู แผนการสอน (เป็นเนื้อหา ก่อน-หลัง
และส่วนที่เพิ่มเติมนอกเหนือจากหนังสือเรียน)
● ราคาถูกที่สุดทั้ง 3 ชั้น

มีจำหน่ายตามร้านหนังสือทั่วประเทศ
ภัณฑานิยม

สำราญราษฎร์

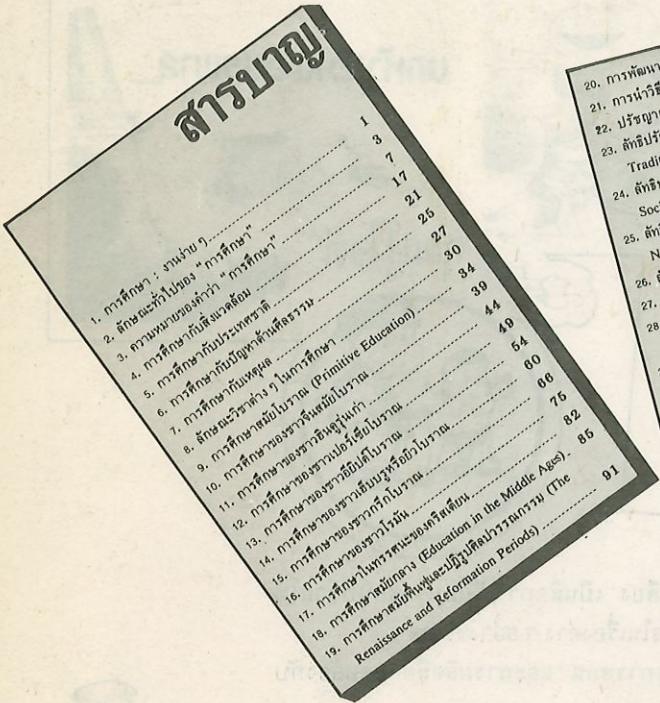
จัดพิมพ์จำหน่าย

คู่มือ สำหรับนักบริหารการศึกษา

การศึกษา : ปัญหาที่รุกวนแก้

เล่มละ 50 บาท

ดร. กิญโญ สารวัต

20. การพัฒนาศักยภาพและภาระด้านการศึกษาเชิงรุก 94
21. การผู้นำรัฐบาลวินาศัยทางการศึกษา 103
22. ปรัชญาการศึกษา 106
23. ตั้งตัวรัฐบาลประเพณีแบบ (The Doctrine of Social Traditionalism) 110
24. ตั้งตัวรัฐบาลประเพณีแบบ (The Doctrine of Social Experimentalism) 120
25. ตั้งตัวรัฐบาลธรรมชาติ (The Doctrine of Naturalistic Progressivism) 134
26. ตั้งตัวรัฐบาลพื้นเมือง (The Doctrine of Essentialism) 147
27. ตั้งตัวรัฐบาลร่องรอยใหม่ (The Doctrine of Perennialism) 155
28. ตั้งตัวรัฐบาลร่างร่องรอยใหม่ (The Doctrine of Reconstructionism) 169
29. ทฤษฎีการเรียนรู้ 168
30. ทฤษฎีการสอน 186
31. ทฤษฎีหัดหัด 191
32. การศึกษาในโรงเรียนและการศึกษานอกโรงเรียน 201
33. การศึกษาและเด็กๆ ในแบบรัฐและในประเทศ 206
34. การศึกษาเด็กและเด็ก 213
35. การประเพณีศึกษา 223
36. การนัยยะศึกษา 237
37. การศึกษาเด็ก 252
38. การอธิศึกษา 262
39. การสอนศึกษา 289
40. การศึกษา : ปัญหาที่รุกวนแก้

รัฐศาสตร์การศึกษา

เล่มละ 25 บาท

ดร. กิญโญ สารวัต

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ 1
บทที่ 2 การเมืองกับการศึกษา 15
บทที่ 3 หลักการประชาธิคิจ 33
บทที่ 4 ลัทธิคอมมิวนิสต์ (Communism) 47
บทที่ 5 ลัทธิฟاشิซม์ (Fascism) 51
บทที่ 6 ลัทธิสังคมนิยม (Socialism) 53
บทที่ 7 พระราชกรณีย์ของไทย 55
บทที่ 8 ผู้แทนราษฎรของไทย 65
บทที่ 9 รัฐธรรมบัญญัติ 69
บทที่ 10 รัฐศาสตร์การศึกษากับผู้บริหาร 73
ภาคผนวก
– ค่าแฉลวงนโยบายของคณะรัฐมนตรี 2529. 81
– สูบพิษทางแผนพัฒนาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 90
บรรณานุกรม 91

มีจำหน่ายทั่วไป และที่
ร้านนายพานิช ๖๙ สำราญราษฎร์

31/1 ถนนมหาไชย ซอยดีริพัฒน์ เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10200

ແຜ່ນໄສ-ສໄລດໍ່ແລະເທປ ປະກອບກາຣເຮີຍນກາຣສອນ ຮະດັບປະຕົມສຶກຂາ

- ແຜ່ນໄສແລະສໄລດໍ່ປະກອບເສີຍ ເປັນສື່ອກາຣເຮີຍນກາຣສອນທີ່ຂ່າຍໃຫ້ ນັກເຮີຍມີຄວາມຫຼຸດຄວາມເຂົາໃຈໃນເວັງຕ່າງ ຈຸ ອຍ່າງຊັດເຈນ
- ຖຸກນັບຕັດທຳໄດ້ຜູ້ໜ້ານາຍຸກາຣສອນ ແລະກາຣຝລິດສື່ອສອດຄລັອງກັນ ທຸກສູງຕຽບປະຕົມສຶກຂາ ພ.ສ. ۲۵۱
- ໃນແຕ່ລະຫຼຸດປະກອບດ້ວຍແຜ່ນໄສ ۱ ຫຼຸດ ມີສິ່ງ ສໄລດໍ່ ۱ ຫຼຸດພວ້ມເທປແລະ ຄູ່ມື້ອຄຽງ
- ທັງແຜ່ນໄສແລະສໄລດໍ່ພລິດໄດ້ມາຕຽບງານ ກາພ ۴ ສີສາງາມ ບරງໃນ ກາຊະນະທີ່ຄົງທນ ສະດວກແກ່ກາຣເກີບຮັກຂາແລະນຳໄປໃຊ້
- ສອດຄລັອງກັນຄວາມດ້ອງກາຣຕາມໂຄງກາຣພັພນາຄຸນພາພກປະຕົມສຶກຂາ (ຄ.ພ.ສ. ۷) ຂອງ ສປ.ຊ.

ຜູ້ພລິດແລະຈຳນາຍ

ວັດນາພານີ້ນີ້ ສໍາຮາຜູ້ຮາຍງົງ

ຕະ/ ១-២ ຂອຍຄິວພັດນີ້ ດັນນມຫາໄຊຍ
ສໍາຮາຜູ້ຮາຍງົງ ກກມ. ១០២០០

Alliance Française de Bangkok

29 THANON SATHON TAI, BANGKOK 12, THAILANDE. TEL 286.38.79 & 286.38.41 - TELEGR. ALFRANTHAI

ລມາດມິຣັ່ງເລນ

29 ພະຍາສຳຮັກໂຕ ກຽງເທິພ 9, 12

ນຸ້ມໝັ້ນຂອງປະເທດໄຮ່ງເຄສ
UN PETIT COIN DE FRANCE

ທ່ານຈະພນລົ່ງທີ່ນໍາສັນໄວ
ຂັ້ນເຮັບການາຟັ່ງເສດຖະກະດັບ

ຫົ່ວສຸມດູໂລ່ໂໂລງ

ກາພຍນຕົ່ງ, ຄອນເລື່ອຖ

ເກົ່າງົ່າມື່ມ, ອາຫາຣເລີຄຣສ

ບຣາຍາກາຄອັນຮັນຮມຢ່າງສາຍານ

ຂອ່ເລື່ອວ່ານໜັ້ນສ້ວງສາງຮາຍເດືອນຂອງເຮົາ

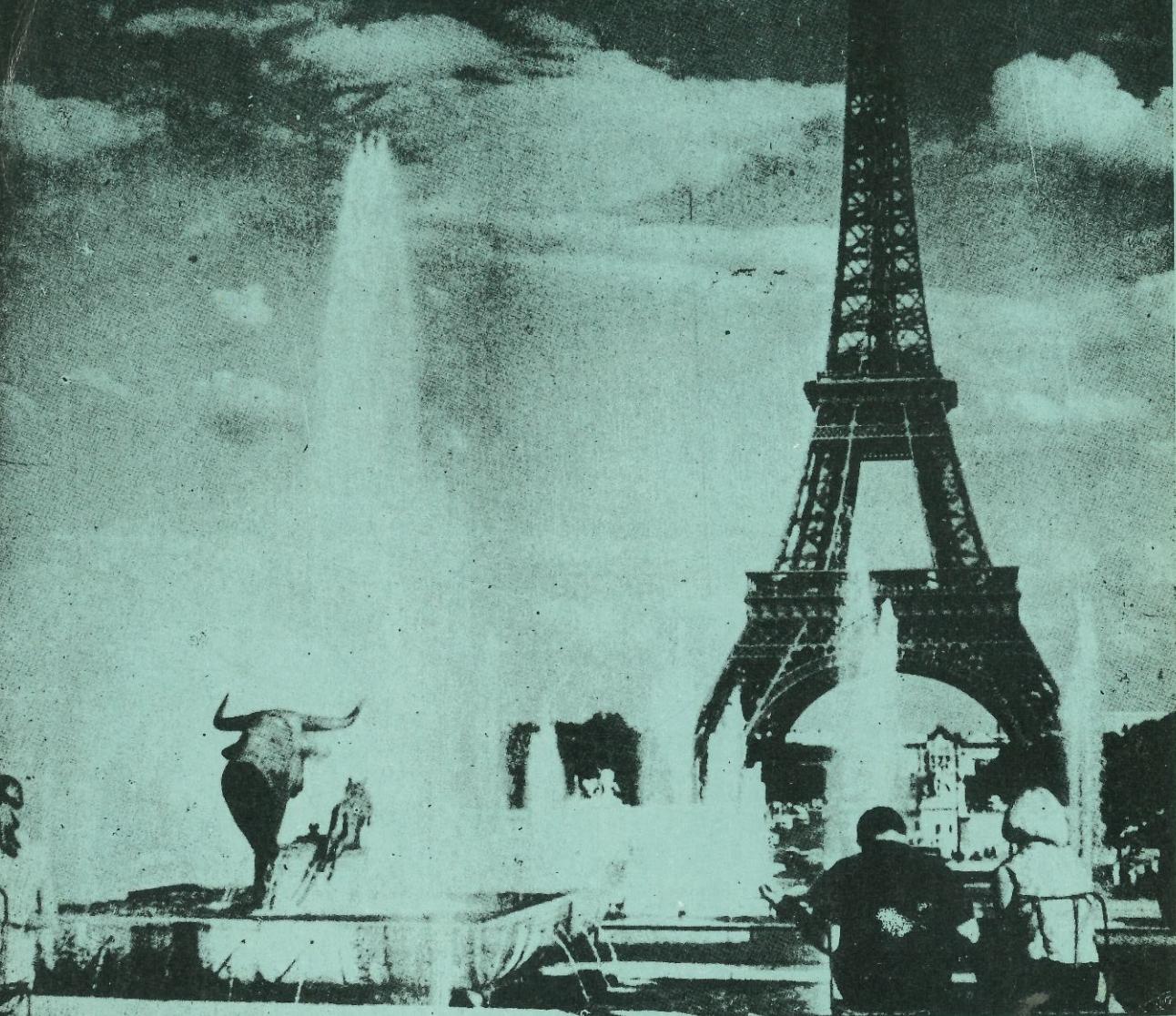
VOUS Y TROUVEREZ

des cours de langue
des films, des concerts . .
un bar-restaurant agréable
une grande bibliothèque
une ambiance

LISEZ AUSSI NOTRE
JOURNAL MENSUEL

PARIS. ESCALE PRIVILÉGIÉE D'AIR FRANCE SUR LES ROUTES VERS L'EUROPE AND LES U.S.A.

Profitez des vols d'Air France sur Paris. Dégustez nos repas et vins français. Après une bonne nuit à bord de nos Boeing 747, vous arriverez tôt le matin à Paris et pourrez profiter d'une journée entière.

Le Bureau de Tourisme de Paris tient à votre

disposition des offres spéciales pour mieux vous aider à apprécier votre séjour à Paris.

De plus, Air France vous offre des correspondances régulières pour toute l'Europe, ainsi que les villes principales des Etats-Unis.

**AIR FRANCE ///
LE BON VOYAGE**

Pour informations complémentaires, contactez votre agent de voyage ou AIR FRANCE, 3 Patpong Road, tél. 233.7100-19. Réservations immédiates, tél. 234.7901-5. Agent Général: World Travel Service Ltd., tél. 233.5900-9